

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ

Εἶτε σοὶ Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις.
εἶτε καὶ Ἥλέκτραν ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον
(Ἐπίγραμμα Διοσκορίδου).

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΑΦΕΙΟΥ Κ. ΚΑΜΙΝΑΡΗ

1924

Ημερολόγιο ἀδελφωμάτων
Υπαγομένων

Σελ. 823 - 871 ὁ χρόνος
ἐπέκεινται τῆς ἀπορίας τοῦ
παιδ. τοιαύτα ἐπιμνηστικά
μνηστικὰ ἀδελφωμάτων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ

*Εὔτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις
εὔτε καὶ Ἥλέκτραν ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον
(Ἐπίγραμμα Διοσκορίδου).*

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΑΦΕΙΟΥ Κ. ΚΑΜΙΝΑΡΗ

1924

- 1-120 Ποσειδών
- 121-250 Παρθένος ~~Παρθένος~~
- 251-471 Ποσειδών ~~Ποσειδών~~
- 472-515 Ποσειδών ~~Ποσειδών~~
- 516-822 Ποσειδών ~~Ποσειδών~~

Ποσειδών = ο βασιλιάς των θαλάσσιων θεών
 ο οποίος είναι ο γιος του Κρόνου
Παρθένος = το δαιμόνιο γένος των
 δαίμωνων των γλαφυρών
Ποσειδών τα άλογα τα ούσια των
 οχέων γαμβάριαν ορισ-
 γωνια δάση α τροχίδια

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ

Α'. Γένεσις τῆς τραγωδίας καὶ διδασκαλία.

Πῶς διετέθη ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος πρὸς τὰ φυσικὰ φαινόμενα : Ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος βλέπων μετὰ θαυμασμοῦ καὶ καταπλήξεως τὴν μεγαλοπρεπῆ τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ τὸν σκοτισμὸν τῆς γῆς, τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπειροπληθῶν ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸν αἰφνίδιον αὐτῶν ἀφανισμόν, τὴν βλάστησιν καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς φύσεως καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἄλλων φυσικῶν φαινομένων, ἐπροσωποποίησε καὶ ἐθεοποίησεν αὐτά, τὰς δ' ἐναλλαγὰς τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ φαινομένου ἐξέλαβεν ὡς περιπετείας καὶ πάθη τοῦ θεοῦ, π. χ. τὸν μὲν μαρασμὸν τῆς φύσεως ὡς θάνατον τοῦ θεοῦ, τὴν δὲ βλάστησιν ὡς γέννησιν ἢ ἀνάστασιν αὐτοῦ.—Πρὸς τὴν φύσιν ἐπὶ ταῖς περιπετείας αὐτῆς ἠσθάνθη ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὰν συμπάθειαν καὶ μάλιστα πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βλάστησιν (Διόνυσον), διότι ἐν μέσῳ αὐτῆς διαρκῶς ἔζη· ἔβλεπε τὴν γῆν ἀπαύστως ἀναφύουσαν ἐκ τοῦ μητρικοῦ αὐτῆς κόλπου ἀπειρίαν βλαστήσεως καὶ καρπῶν καὶ δὴ τὴν γλυκυτάτην σταφυλὴν (τὸν θεὸν ἀναγεννώμενον), καὶ αἰφνης τὸ θέρος ἢ φθινόπωρον ἔβλεπε τὰ ἄνθη κλίνοντα τὴν ὠχρὰν αὐτῶν κεφαλὴν καὶ ἀποθνήσκοντα, τὰ δένδρα φυλλορροοῦντα, τὰ πάντα μαραινόμενα καὶ ἐκτάδην ἐξαπλούμενα εἰς τὸν παγερὸν τῆς μητρὸς κόλπον, ὃν περιέβαλλε μετ' ὀλίγον τὸ λευκὸν τῆς χιόνης καὶ τῶν πάγων σάβανον (τὸν θεὸν σπαρασσόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων).

Πῶς ἐξεδήλωσαν οἱ Ἕλληνας τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν : Τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ οἱ ἀμπελουργοὶ θὰ ἐξεδήλωσαν κατ' ἀρ-

χὰς διὰ ζωηρῶν ἀρρῦθμων κραυγῶν, ἃς θὰ συνώδευον καὶ δι' ἀναλόγων κινήσεων, σὺν τῷ χρόνῳ δ' ἔδημιούργησαν ἕσματα λυρικά παραφόρου ἐνθουσιασμοῦ (διότι θὰ ἦδον μεθύοντες), ἀδόμητα πρὸς αὐλὸν καὶ συνοδευόμενα διὰ ζωηρῶν μιμικῶν κινήσεων, τὰ ὁποῖα ἐκάλεσαν **διθυράμβους**. Ὑστερον τὰ ἄρρυθμα ταῦτα ἕσματα ἔλαβον τεχνικὴν μορφήν, ἀντικατασταθέντων τῶν ἀρρῦθμως ἀδόντων διὰ κυκλίου χοροῦ ἐκ 50 ἀνδρῶν, ἀδόντων καὶ ὄρχουμένων ἐν ὄθυμῳ, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πεισιστράτου, ὅστις ἰδρῦσας τὰ μεγάλα Διονύσια εἰσήγαγε τὸν διθυράμβον εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς τῆς πόλεως. Ἐκτοτε οἱ πλούσιοι Ἀθηναῖοι ἡμιλλῶντο τίς νὰ παρασκευάσῃ διὰ τὰς ἑορτὰς τὸν κάλλιστον χορὸν, ἵνα ὄρχούμενος καὶ ἕδων ἐν ὄρχήστρῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διονύσου ἐκτελέσῃ διθυράμβον, ὃν διακεκομμένος ποιητῆς ἐποίει ἀντὶ ἀδράς ἀμοιβῆς. Οἱ χορευταὶ συγκινούμενοι, ὅτε ἔψαλλον τὰς περιπετείας τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ μανίας καταλαμβάνομενοι ἐζήτησαν νὰ συμπάσχωσι μετὰ τοῦ θεοῦ γινόμενοι ἀκόλουθοι αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου μετημφιέννυντο εἰς Σατύρους, περιβαλλόμενοι δέρματα τράγων μετὰ κεράτων, ὀξέων ὠτων, βραχειῶν οὐρῶν, χηλῶν, **τράγοι** διὰ τοῦτο καλούμενοι, φέροντες προσέτι στέφανον κισσοῦ (ιεροῦ τοῦ Διονύσου) καὶ καλύπτοντες τὸ πρόσωπον (διὰ φύλλων κλπ.) χάριν παραισθήσεως.

Ἐκ τοῦ διθυράμβου τὸ δράμα. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ παραισθησις τοῦ χοροῦ θὰ ἀπέβαινεν ἰσχυροτάτη, ἐὰν ἔβλεπον αὐτὸν τὸν θεὸν πάσχοντα ἢ διηγούμενον τὰ πάθη αὐτοῦ. Ὅντως ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, μετημφιεσμένος εἰς Δίονυσον, ἀποσπώμενος τῶν λοιπῶν χορευτῶν καὶ ἀναβαίνων εἰς τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν διελέγετο πρὸς τὸν χορὸν περὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ. Αἴφνης ὁμοῦς ὁ ἐξ Ἰκαρίας τῆς Ἀττικῆς Θέσπις, ὅστις εἰσήγαγε καὶ τὰ ἐξ ὀθόνης προσωπεῖα, ἀντὶ τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ εἰσήγαγεν ἴδιον πρόσωπον ὡς τὸν θεόν, ἀνεξάρτητον τοῦ χοροῦ, τὸν **ὑποκριτὴν** (ὑποκρίνεσθαι-ἀποκρίνεσθαι), ὅστις θάπεκρίνετο εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ χοροῦ καὶ θὰ ἀφηγεῖτο τὰ παθήματά του. Μεθ' ὃ ὁ χορὸς ὤρχετο ἐκδηλῶν ἐν ἕσματι τὰ κατέχοντ' αὐτὸν συναισθήματα. Οὕτως ἔχομεν ἄφ' ἐνὸς μὲν τὸν διάλογον ἱστοροῦντα τὰ πάθη τοῦ θεοῦ, στοιχεῖον ἐπικόν, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἕσμα τοῦ χοροῦ, τὸ ἐκδηλοῦν τὰ συναισθήματ' αὐτοῦ, στοιχεῖον λυρικόν, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ δὲ τῶν δύο τούτων στοιχείων παρήχθη ἐκ τοῦ διθυράμβου νέον εἶδος ποιήσεως, τὸ **δράμα** (διὰ τὰ ἐν αὐτῷ δρώμενα, πρβλ. καὶ **τελετή, ὄργια**..

τὸ πάλαι ὠνομάζετο καὶ **τραγωδία** ὡς τράγων ᾠδή), τὸ ὁποῖον ὡς τέκνον τοῦ διθυράμβου ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ πατρὸς : 1) τὸν χορὸν ἐκ 50 ἀνδρῶν μετῆμφισμένων καὶ φερόντων στέφανον κισσοῦ, 2) παρίστατο ἐν ὀρχήστρᾳ, 3) ἐθεωρεῖτο ἱερὸν τοῦ Διονύσου ἀποτελοῦν μέρος τῆς λατρείας αὐτοῦ, 4) ἐδιδάσκετο ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὰ Διονύσια καὶ 5) ὠρίζοντο ὑπὸ τῆς πολιτείας τρεῖς πλούσιοι πολῖται, **οἱ χορηγοί**, ἀναλαμβάνοντες τὰς δαπάνας τῆς διδασκαλίας τῶν δραμάτων τριῶν ποιητῶν, ἀμιλλωμένων πρὸς ἀλλήλους ἐν ἀγῶνι περὶ τῆς νίκης, ἐκάστου διὰ μιᾶς **τετραλογίας** ἤτοι τεσσάρων δραμάτων.

Διαιρέσεις τοῦ δράματος, ἐξέλιξις τῆς τραγωδίας.

Ἐπειδὴ οἱ μῦθοι τοῦ Διονύσου ἠδύναντο νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο θεμελιώδεις κατηγορίας, α') εἰς τοὺς φαιδρούς, τοὺς ἀναφερομένους εἰς τοὺς θριάμβους τοῦ θεοῦ, καὶ β') εἰς τοὺς θλιβεροὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ πάθη αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ τὸ δρᾶμα διεσπάσθη α') εἰς τὴν **κωμωδίαν**, ἔχουσαν φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν τὴν ὑπόθεσιν, καὶ β') εἰς τὴν **τραγωδίαν**, ἔχουσαν τὴν ὑπόθεσιν σοβαρὰν καὶ θλιβεράν. Χάριν ποικιλίας αἱ ὑποθέσεις τῶν δραμάτων ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξ ἄλλων κύκλων μύθων, ἐκ τῶν μύθων ἡρώων ἐπίσης πολυπαθῶν, ὅτε κατ' ἀνάγκην συμμετεβάλλετο καὶ ὁ χορὸς, ἀποτελούμενος ἐκ προσώπων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὸν ἥρωα, μετ' ἀναλόγου περιβολῆς, διότι ἄλλως τὰ πάθη τοῦ ἥρωος οὐδὲν διαφέρουν καὶ οὐδεμίαν συμπάθειαν θὰ προεκάλουν παρὰ τῷ χορῷ. Ἄλλ' ἐν ᾧ οἱ Σάτυροι ἐξετοπίζοντο βαθμηδὸν ἐκ τοῦ δράματος, ὅμως διτηρήθησαν ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παράδοσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ εἴδει δράματος ἰλαροῦ, ἐν τῷ **σατυρικῷ** δράματι, τοῦ ὁποῖου ὁ χορὸς ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἐκ Σατύρων. Σατυρικὸν δρᾶμα ἦτο ἀναγκαίως τὸ τέταρτον δρᾶμα πάσης τετραλογίας παντὸς τραγικοῦ ποιητοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ εἰς ὑποκριτῆς ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ὑποδυθῇ πολλὰ πρόσωπα, ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος προσέθηκε καὶ δεύτερον ὑποκριτὴν, καὶ ὁ μὲν ὑποδύμενος τὸν ἥρωα ἐκαλεῖτο **πρωταγωνιστής**, ὁ δὲ **δευτεραγωνιστής**. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μῦθοι περιεῖχον καὶ γυναικεῖα πρόσωπα, προσετέθησαν καὶ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ὅμως ὑπεδύοντο ἄνδρες.

Θέατρον. Οἱ διθυράμβοι καὶ τὰ δράματα ἐδιδάσκοντο κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Διονύσου, τὰ Διονύσια, ἐντὸς τεμένους τοῦ θεοῦ ἐν ὀρχήστρᾳ, ἣτις εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ καὶ βωμὸν (θυμέλην) τοῦ θεοῦ, περὶ ὃν ἐγίνετο ὁ χορὸς, πανταχόθεν δὲ ἐπλημμύρουσαν κύκλῳ τὴν

ὀρχήστραν πλήθη θεατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς πρώτας θέσεις κατεῖχον οἱ ἐπίσημοι. Ἐπειδὴ ὅμως ὑφίστατο ἀνάγκη ἰδίου οἰκήματος, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ὑποκριταὶ νὰ ἀμφιεννύονται καὶ νὰ μεταμφιεννύονται κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, πρὸς τοῦτο δὲ κατεσκευάσθη πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὀρχήστρας καλύβη τις, ἡ *σκηνή*, ἔκτοτε οἱ θεαταὶ ἐθεῶντο ἀπὸ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν τῆς ὀρχήστρας.

Ἴνα ὅμως οἱ θεαταὶ ἀπόνως θεῶνται καὶ ἀκούωσι τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων, ἐξέλεξαν ἐν Ἀθήναις χάριν αὐτῶν θεοῖν ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους κοίλην καὶ ἐπικλινῆ, ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τῆς ἀκροπόλεως ἐντὸς τεμένους ἀρχαίου ἱεροῦ τοῦ Διονύσου, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν τὸ πρῶτον λίθινον θέατρον, ὅπερ ἀπετελέσθη α') ἐκ τῆς *ὀρχήστρας*, χάριν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ὑποκριτῶν, β') τῆς *σκηνῆς* καὶ γ') ἐκ τοῦ *κοίλου* ἢ κυρίως *θεάτρου* χάριν τῶν θεατῶν, θέσεως κοίλης καὶ ἐπικλινούσης, ἔνθα ἐλάξευσαν ἐδώλια ἐπὶ τῶν βράχων, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἔθηκαν θρόνους χάριν τῶν ἐπισήμων.

Ἴνα καλυφθῇ ἡ ἀσχημία τῆς ξυλίνης σκηνῆς, ἐτέθη πρὸ αὐτῆς μέγα ξύλινον διάφραγμα, τὸ *προσκήνιον*, ἀφῆνον μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ κοίλου τὰς δύο *παρόδους*. Τοῦτο ζωγραφούμενον (σκηνογραφία) παρίστα ἀνάκτορον ἢ ἄλλο τι κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, ἔφερε θύραν, δι' ἧς παρήρχετο ἢ εἰσήρχετο ὁ ἥρωας, ἐν ᾧ ὁ χορὸς παρήρχετο ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ ἐξήρχετο ἐκεῖθεν διὰ τῶν παρόδων. Ὁ δεύτερος ὑποκριτής, ἐὰν δὲν ἦτο οἰκείος τοῦ πρωταγωνιστοῦ, παρήρχετο ἢ διὰ τῆς δεξιᾶς (ὡς πρὸς τὸν θεατὴν) παρόδου, ὅτε ἐπιστεύετο ὅτι ἤρχετο ἐκ τῆς πόλεως ἢ ἐκ τῶν λιμένων, ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐὰν ἤρχετο ἐκ τῶν ἀγρῶν ἢ ἐκ τῆς ξένης Ὑστερον διὰ λόγους αἰσθητικῶς καὶ στερεότητος σκηνῆ καὶ προσκήνιον κατεσκευάσθησαν λίθινα. Πίν. Β'.

Σκευὴ ὑποκριτῶν καὶ χοροῦ. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν εἰς ὑποκριτής, ἵνα εἶναι περίοπτος, ἀνέβαινον ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν ἢ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ βωμοῦ· ἀλλ' ἀφ' οἴου προσετέθη καὶ δεύτερος ὑποκριτής, δὲν ἦτο δυνατόν πλέον νάναβαίνωσιν ἀμφοτέρω ἐπὶ τὴν αὐτὴν θέσιν. Ὅθεν κατῆλθον εἰς τὸ δάπεδον τῆς ὀρχήστρας, ἀλλ' ἵνα διακρίνωνται ἐναργῶς τῶν χορευτῶν καὶ εἶναι περίοπτοι, ἐφρόντιζον νὰ παρίστανται μεγαλοσωμότεροι, ὡς ἦσαν οἱ ἥρωες, καὶ διότι τοῦτο ἀπῆται τὸ μέγεθος τοῦ θεάτρου καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν θεατῶν. Καὶ τὸ μὲν ὕψος τοῦ σώματος ἠῦξανον α') διὰ τῶν *καθόρων*, ὑποδημάτων φερόντων πολὺ ὑψηλὰ καττύματα, β') διὰ τοῦ *προσωπίου*, φέροντος τὸν λεγόμενον *ὄγκον*, ἕξαρμα τοῦ με-

τώπου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ὡς περίθετον φενάκην (τὰ προσωπεῖα μετεχειρίζοντο ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἴν' ἀποκρύπτωσι τὸ γνωστὸν τοῖς θεαταῖς πρόσωπον τοῦ ὑποκριτοῦ, ἔφερον δὲ ταῦτα ἔντονα χαρακτηριστικὰ τοῦ φύλου, τῆς ἡλικίας, τῆς διαθέσεως κλπ), καὶ γ') διὰ χιτώνων ἐχόντων ἐγγρόους κατακορύφους ῥαβδώσεις (ὀπτική ἀπάτη). Τὸ δὲ πάχος ἠϋξανον διὰ τῶν **σωματίων** (παραγεμισμάτων), **προστερνιδίων**, **προγαστριδίων**, καὶ διὰ τῶν **χειρίδων**, **ἀναξυρίδων** κλπ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ἦσαν ἡρωικά, ἡγεμόνες, ἐπιφανεῖς ἄνδρες κλπ., αἱ δὲ διδασκαλῖαι ἐγίνοντο ἐν ἡμέραις μεγαλοπρεπῶν πομπῶν, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν ὑποκριτῶν ἦσαν συνήθως φανταστικά, πομπώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἐφόρουν χιτῶνας ποδήρεις, ἔχοντας ἄνθη ἐνυφασμένα, ἱμάτια δὲ ἢ γλαμύδας πορφυρεῶς καὶ χρυσοπάστους. Οἱ χορευταὶ ἔφερον καὶ χρυσοῦς στεφάνους κισσοῦ.

Β'. Βιογραφία Σοφοκλέους.

Γέννησις. Ὁ Σοφοκλῆς ἐγεννήθη τῷ 496 π. Χ. ἐν Ἀθήναις καὶ δὴ ἐν τῷ Ἰπλίῳ Κολωνῷ, ὅστις ἐθαυμάζετο διὰ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ καλλονάς, ἐκ πατρὸς Σοφίλλου, εὐπόρου Ἀθηναίου, ἔχοντος ἐργοστάσιον μαχαιροποιῶν.

Φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἐν ᾧ ἠϋξήθη ὁ Σ. Ὁ Σ. ὡς παῖς ἐνετράφη ἀπὸ τῶν ἑρασμίων τοπειῶν τοῦ Κολωνοῦ εἰς τὴν θαυμαστὴν γύρω φύσιν καὶ ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς νικηφόρους φάλαγγας καὶ τοὺς Περσοφάγους στόλους τῶν Ἀθ. ἐπανερχομένους ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πάτριον γῆν, εἶδε τὴν πόλιν ἐκ τῶν ῥειπιῶν ἀναγεννωμένην ὡς τὸν φοίνικα καὶ διὰ τῆς φιλοπατρίας τῶν πολιτῶν λαμβάνουσαν τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρωθεὶς ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας προαχθείσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἰς τὴν ὑπάτην τελειότητα.

Παίδευσις. Ὁ φιλόστοργος πατὴρ οὐδενὸς ἐφείσθη μέσου, ἵνα δώσῃ εἰς τὸν υἱὸν του ἀρτίαν μόρφωσιν. Ὁ Σ. ἐδιδάχθη ἐπιμελῶς γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν καὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπίδοσιν πολλὰκις ἐστεφανώθη εἰς ἀγῶνας τῶν δύο τεχνῶν. Ὄθεν ὅτε οἱ Ἀθ. μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐώρταζον τὰ ἐπινίκια, ὁ Σ. ἐκλεχθεὶς ἐκ χιλιάδων ἄλλων παιδῶν Ἀθ. ἐχόρευσεν ὡς κορυφαῖος χοροῦ παιδῶν περὶ τὸ τρόπαιον γυμνός, φέρων λύραν. Ἐμελέτα τοὺς πρὸ αὐτοῦ ποιητὰς πάντας καὶ μάλιστα τὸν Ὅμηρον, παρακο-

λουθῶν δὲ μετὰ ζήλου τὴν διδασκαλίαν τῶν τραγωδιῶν ἐθαύμαζε μάλιστα τὸν Μαραθωνομάχον Αἰσχύλον καὶ ζηλώσας τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ποιητὴς τραγωδιῶν.

Ὁ Σ. ὡς τραγικός. Αἴφνης τῷ 468 π. Χ. ἀντιμετρεῖται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν κρατερῷ ἀγῶνι πρὸς τὸν παλαιάμαχον Αἰσχύλον καὶ μετὰ σφοδρὰν πάλην, καθ' ἣν τὸ θέατρον εἶχε διχασθῆ, ὁ Κίμων μετὰ τῶν συστρατῆγων ὡς κριτὴς ἔδωκε τὸν στέφανον τῆς νίκης εἰς τὸ νέον ἐπιτέλλον ἄστρον τῆς σκηνῆς. Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην διδασκαλίαν οἱ Ἀθ. ἠγάπησαν τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς πόλεως ἀφωσιώθη ὀλοφύχως εἰς τὸ ἔργον, ἐν διαστήματι δὲ 60 περίπου ἐτῶν ἐποίησεν 123 δράματα ποικιλωτάτων ὑποθέσεων, δι' ὧν ἔτερπε τοὺς πολίτας καὶ ἐμεγάλυνε τὴν πόλιν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν πολυαριθμῶν ξένων, οἵτινες πανταχόθεν τῆς γῆς συνέρρεον εἰς τὸ θέατρον. Ἐν ᾧ δὲ πολλάκις ἔλαβε προσκλήσεις παρὰ τυράννων καὶ ἡγεμόνων νὰ παραστήσῃ τὰ ἔργα του καὶ παρ' αὐτοῖς, οὐδέποτε ἀπεδήμησε πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, λέγων μάλιστα ὅτι ὁ πορευόμενος πρὸς τύραννον γίνεται δοῦλος αὐτοῦ. Ὅθεν ἡ πόλις τιμῶσα τὰ αἰσθήματα τοῦ Σ. ἐπεδαψίλευεν εἰς αὐτὸν τιμὰς καὶ ἀξιώματα καὶ δὴ εὐδοκμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς *Ἀντιγόνης* τῷ 441 (ἢ 442) ἐξέλεξε τῷ 440 στρατηγόν.

Ὁ Σ. ὡς ἄνθρωπος. Ὁ ποιητὴς ἠϋξήθη ἐν μέσῳ τῶν Περσικῶν πολέμων, ὅτε οἱ Ἀθ. σωθέντες ἐκ μεγίστων κινδύνων ἦσαν εὐσεβέστατοι περὶ τοὺς θεοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ Κολωνοῦ ὑπῆρχεν ἱερὸν τῶν φρικτῶν Εὐμενίδων, ὧν τοὺς μύθους θὰ διηγοῦντο εἰς αὐτὸν παῖδα ὁ πατήρ καὶ οἱ δημόται, ἐνωρὶς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπληρώθη θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συναισθημάτων. Ὅθεν ἀνδρωθεὶς ἐγένετο ἱερεὺς τοῦ Ἀμύνου (ἢ Ἀλκωνος), θεραπευτικῷ θεοῦ, ἐπειδὴ δ' ἐποίησεν ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐπλάσθη ἡ παράδοσις ὅτι ἐξένισε κατ' οἶκον τὸν θεόν. Διηγοῦντο ἔτι ὅτι κλαπέντος ποτὲ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως χρυσοῦ στεφάνου οἱ Ἀθ. ὄρισαν τάλαντον ἀμοιβὴν διὰ τὸν μηνύσοντα ποῦ ἦτο ὁ στέφανος. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπιφανεὶς καθ' ὑπνον εἰς τὸν Σ. ἔδειξε τὸν τόπον, ὅπου ἐκρύπτετο ὁ στέφανος, καὶ ὁ Σ. λαβὼν τὸ τάλαντον ἴδρυσεν διὰ τούτου ἱερὸν Μηνυτοῦ Ἡρακλέους.

Πρὸς τούτοις ὁ Σ. εἶχεν ἀντιπάλους ἐν τῇ σκηνῇ πρὸ πάντων τὸν Αἰσχύλον καὶ τὸν Εὐριπίδην. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸν Αἰσχύλον συνέδετο διὰ φιλίας, μαθὼν δὲ τὸν θάνατον τοῦ Εὐριπίδου αὐτὸς μὲν

προσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον κατὰ τὸν προάγωνα περιβεβλημένος πένθιμον ἱμάτιον, τοὺς δὲ χορευτὰς εἰσήγαγεν ἀστεφανώτους. Συνεδέετο διὰ φιλίας θερμῆς πρὸς τὸν Ἡρόδοτον, ἦτο τῶν οἰκειοτάτων τοῦ Περικλέους καὶ ἀνεστρέφετο μετ' ἐπιφανῶν καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν, ἔχων συνήθως φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν τὴν ψυχὴν. Κατὰ δὲ τὸ 440 π. Χ. ὁ Περικλῆς συστρατιηγῶν μετὰ τοῦ Σ. δὲν μετεχειρίσθη αὐτὸν εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ἀπέστειλε πρεσβευτὴν εἰς Χίον καὶ Λέσβον, διότι πρὸς τοῦτο μᾶλλον ἐνόμιζεν αὐτὸν καταλληλότερον.

Θάνατος τοῦ Σ. Τοιοῦτος τὴν ψυχὴν περὶ τε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους διήλθε βίον σχεδὸν ἀνέφελον. Ἡ τραγικὴ καταστροφὴ τῆς Σικελίας ἐνεπότισε μὲν πικρίας τὴν φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν αὐτοῦ ψυχὴν, ἀλλ' ἡ Μοῦσα αὐτοῦ καὶ αἱ πολλαὶ νῆκαι, ὡς ἔδρευε κατὰ τοὺς τραγικοὺς ἀγῶνας, πάντοτε ἀξιούμενος πρωτείων ἢ δευτερείων, οὐδέποτε δὲ τριτείων, παρεῖχον εἰς αὐτὸν ἀνεξάντητον δρόσον ζωῆς καὶ διὰ τοῦ ποιητικοῦ αὐτοῦ ταλάντου ἀνέψυχε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν πόλιν. Ἄπαξ ἔτι ἐνενηκοντούτης ἠτύχησε νὰ ἐπίδη τὴν ὑστάτην νίκην τῆς πατρίδος παρὰ τὰς Ἀργινούσας, ἀλλ' ἡ Μοῖρα ἢ πάντοτε εὐμενῆς ἔκλεισε διὰ παντὸς πλέον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν σκληρὰν τοῦ Λυσάνδρου χεῖρα κατεδαφίζουσαν τὰ τεῖχη τῆς ὑπερηφάνου πόλεως. Ἀπέθανε τῷ 406, ἄγνωστον πῶς, ποιῶν μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τραγωδίας.

Ἐπίδρασις τοῦ Σ. μέχρι σήμερον. Τοιαύτη ποιητικὴ φύσις ἦτο ἀδύνατον νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου χωρὶς νὰ καταλίπη βαθεὰ τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῆς. Εἰς τῶν νιῶν καὶ εἰς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ ἐγένοντο καὶ αὐτοὶ τραγικοὶ ποιηταί, αἱ τραγωδίαι αὐτοῦ ἀναπαρίσταντο ἐν τοῖς θεάτροις τῶν Ἑλληνίδων πόλεων καὶ πολλαχοῦ ἐστήθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀνδριάντες, εἰκόνες καὶ προτομαί, ὧν τινες ἐσώθησαν καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐν Ἀθήναις ὁ ῥήτωρ Λυκούργος ἔστησεν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνδριάντας τῶν τριῶν τραγικῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, καὶ ἐξέδωκεν ἐπισήμως τὰς τραγωδίας αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον αἱ περισθεῖσαι ἑπτὰ μόνον τραγωδίαι ἐκ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀναγινώσκονται καὶ μελετῶνται ἀπλήστως ὑπὸ τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἐὰν δικαίως ἢ ἀδίκως, θὰ κρίνωμεν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἐρμηνείας τῆς Ἡλέκτρας.

Χαρακτηρισμός. Εἰκὼν ἐκ τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀποκειμένου, ὅστις ἐγένετο κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ Λυκούργου ἰδρυθέντος, Πίν. Α'.

Γ'. Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς τραγωδίας.

Εἷς τῶν βαρυσυμμόνων οἴκων, ὅστις διὰ τῶν φρικαλέων κακουρημάτων του ἔδωκεν ἄφθονον ὕλην εἰς τὴν Ἑλλην. τραγωδίαν, εἶναι ὁ τῶν Πελοπιδῶν.

α'. **Τάνταλος**, ὁ βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, φίλος τῶν θεῶν, παρακαθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν, ἔσφαξεν ἡμέραν τινὰ τὸν μόνον υἱὸν Πέλοπα καὶ μαγειρεύσας αὐτὸν παρέθηκεν ἐν τῇ τραπέζῃ, περὶ ἣν ἐξένιξε τοὺς θεοὺς. Μόνη ἡ Δημήτηρ, περίλυπος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς Κόρης, ἔφαγε τεμάχιον τῆς ὀμοπλάτης, ἀλλ' οἱ λοιποὶ θεοὶ ἀντιληφθέντες εὐθύς τὸ μυσαρὸν ἔγκλημα ἐφρικίασαν, ὁ Ἑρμῆς κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς συγκολλήσας τὰ τεμάχια τῶν σαρκῶν ἀποδίδει καὶ πάλιν τὴν ζωὴν εἰς τὸν Πέλοπα, ἀναπληρώσας τὸ ἐλλείπον τῆς ὀμοπλάτης δι' ἑλεφαντίνου ὄστου, ὁ δὲ ἀπαίσιος παιδοκτόνος κρημνίζεται εἰς τὸν Τάρταρον, ὅπου ὑφίσταται δεινὴν ποινήν.

β'. Ὁ υἱὸς **Πέλοψ** ἐκ Φρυγίας ἔρχεται εἰς Πίσαν τῆς Ἥλιδος πρὸς τὸν βασιλέα Οἰνόμαον, ὅστις φοβούμενος κατὰ χρησμόν μὴ φονευθῆ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς ἀγάμου θυγατρὸς Ἴπποδαμείας ἐκάλει πάντα μνηστῆρα εἰς ἀρματοδρομίαν καὶ πάντα ἠττώμενον ἐφόνευεν, ἐν ᾧ ὁ νικήσας αὐτὸν θὰ ἐγίνετο γαμβρὸς του. Εἶχον φονευθῆ ἤδη 13 μνηστῆρες, ὅτε ὁ Πέλοψ ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Ἴπποδαμείας. Πρὸ τοῦ κρίσιμου ἀγῶνος λαμβάνει παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος χρυσοῦν ἄρμα μετὰ πτερωτῶν ἵππων, διὰ μεγάλων δ' ὑποσχέσεων πείθει τὸν ἠνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον εἰς ἀπιστίαν κατὰ τοῦ κυρίου. Εὐθύς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄρμα τοῦ βασιλέως ἐκτροχιάζεται καὶ ὁ Οἶν. ἀνατραπείς ἐφονεύθη, διότι ὁ ἄπιστος ἠνίοχος εἶχεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τῶν ἀξόνων τοὺς ἤλους τοὺς συνέχοντας ἐπ' αὐτῶν τοὺς τροχοὺς. Ὁ Πέλοψ λαμβάνει τὴν Ἴπποδαμείαν καὶ τὴν βασιλείαν. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸν Μυρτίλον ὑποχρεώσεις, κατακρημνίζει αὐτὸν κατὰ τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ ἄρματος εἰς τὴν πρὸς Ν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Εὐβοίας Γεραιστοῦ θάλασσαν, κληθεῖσαν ἐκ τούτου Μυρτῶν πέλαγος. Ὁ Μ. ἀποθνήσκων καταρᾶται τὸν Πέλοπα καὶ ἡ κατάρα αὕτη γίνεται πρόξενος νέων συμφορῶν εἰς τὸν οἶκον.

γ'. Ἐκ τοῦ Π. καὶ τῆς Ἴπποδαμείας ἐγεννήθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ **Ἄτρεὺς** καὶ ὁ **Θυέστης**. Ἀμφότεροι φονεύσαντες ἐκ ζηλοτυπίας τὸν ἀδελφὸν Χρῦσιππον ὡς μᾶλλον ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς,

φεύγουσιν ἐκ τῶν ἀρῶν αὐτοῦ εἰς Μυκήνας, ὃ Ἄτρεὺς νυμφεύεται τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Εὐρυσθέως καὶ μετὰ τὸν φόνον τοῦ πενθεροῦ ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν λαμβάνει καὶ τὴν βασιλείαν. Ἄλλ' ὁ Θ. ζηλοτυπῶν διὰ ταῦτα ἀτιμάζει τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ, ἐξορισθεὶς δὲ ἀρπάζει τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Ἄτρεως Πλεισθένην, ὃν ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον υἱὸν καὶ κατόπιν ἀπέστειλεν εἰς Μυκήνας, ἵνα φονεύσῃ τὸν βασιλέα. Ἐκεῖ ὅμως συλληφθεὶς φονεύεται φρικωδῶς ὑπὸ τοῦ πατρός, ὅστις κατόπιν μαθὼν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο υἱὸς τοῦ ὄμοσε τρομερὰν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Προσποιηθεὶς ὅτι διηλλάγη πρὸς αὐτὸν ἀνακαλεῖ ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ καλέσας εἰς δεῖπνον παραθέτει τὰς σάρκας δύο υἱῶν ἐκείνου, οὓς εἶχε σφάζει καὶ ἀκρωτηριάσει (Θυέστιον δεῖπνον).

δ'. Τὸν Ἄτρεα διεδέχθη ὁ υἱὸς Ἄγαμέμνων, ὅστις ἐκ τῆς Κλυταιμίστρας ἔσχε 5 τέκνα, τὴν Ἰφιγένειαν, Ἡλέκτραν, Χρυσόθεμιν, Ἰφιάνασσαν καὶ Ὀρέστην καὶ ἐβασίλευεν εὐτυχῆς ἐν ταῖς πολυχρῦσοις Μυκήναις. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Θυέστου Αἴγισθος περιέπλεξε τὴν Κλ. εἰς τὰ δίκτυα ἀνόμου ἔρωτος καί, ὅτε ὁ κραταῖος βασιλεὺς ἐπανέκαμψεν ἐκ Τροίας δαφνοστεφής, ἐφρονεῦθη διὰ δόλου καὶ ἐπιβουλῆς ἐν δεῖπνῳ διὰ πελέκεως ὑπὸ τῆς Κλ. συμπράττοντος καὶ τοῦ μοιχοῦ. Τὴν αὐτὴν τύχην θὰ ὑφίστατο καὶ ὁ δωδεκαετής περίπου τότε Ὀρέστης, ὃν τὸ μιαρὸν ζευγὸς τῶν φονέων ἐφοβεῖτο ὡς τὸν μέλλοντα τιμωρόν, ἀλλ' ἡ Ἡλ. μετ' ἀποφασιστικότητος ὑπεξήγαγεν αὐτὸν διὰ τοῦ παιδαγωγοῦ του, τοῦ μόνου ἀπομείναντος πιστοῦ θεράποντος, εἰς Κριῶσαν τῆς Φωκίδος πρὸς τὸν βασιλέα Στρόφιον, συγγενῆ τοῦ Ἀγ., ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ὁποίου ἔζησεν 7 ἔτη ὁ Ὀρ. ἀναστρεφόμενος μετὰ τοῦ ὁμήλικος βασιλοπαιδὸς Πυλάδου. Ἡ Ἡλ., ἣτις παραμείνασα ἐν τῷ πατρῷφ οἴκῳ ὑφίσταται ὕβρεις καὶ αἰκισμοὺς παρὰ τῶν φονέων τοῦ πατρός, ἐπικοινωνεῖ διαρκῶς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δι' ἀγγέλων, ἐκτρέφει τὸ μῖσος αὐτοῦ κατὰ τῶν κακούργων καὶ ποθεῖ διακαῶς τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ, ὠρίμου πλέον νεανίου, πρὸς πλήρωσιν τῆς ἐκδικήσεως. Τέλος κατὰ τὸ ὄγδοον ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς ὁ Ὀρ. ἐλθὼν εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἅμα μνεῖται τὸν τρόπον τῆς πληρώσεως αὐτῆς. Παραλαβὼν λοιπὸν τότε τὸν Πυλάδην καὶ τὸν Παιδαγωγὸν ἐπανάρχεται εἰς τὰς Μυκήνας.

Τίς κατὰ τὴν ἀφίξιν εἰς τὴν πάτριον πόλιν θὰ ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγός; Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀρχεται ἡ τραγωδία.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ω τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί. |
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐπόθεις, τότε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Δύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
 Ἦρας ὁ κλεινὸς ναὸς· οἳ δ' ἐκάνομεν,
 φάσκειν Μυκίνας τὰς πολυχρούσους δοᾶν
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τότε, 10
 ὄθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
 ἦνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
 τοσόδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου. |
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φάλλετε ξένων 15
 Πυλάδῃ, τί χροὴ δοᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔῶα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
 μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
 ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή. |

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς !
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, κἂν ἦ γέρον, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπη. |

τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὄξειαν ἀκοήν τοῖς ἔμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον. |
 ἐγὼ γάρ ἤνιχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτω τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὦν πεύση τάχα· 35
 ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς. |
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εισάγῃ,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῆ.
 οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γνῶσ' οὐδ' ὑποπτέουσιν ὧδ' ἠνθισμένον. |
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ', ὄρκῳ προστιθείς, ὀθούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. | 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
 στέφαντες εἴτ' ἄπορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
 ὁ καὶ σὺ θάμνοις οἴσθ᾽ αἰ μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδεῖαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. |
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανάων
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος ; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. |

ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ' ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηγται πλέον·
 ὡς καὶ μ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι. |
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοί τ' ἐγγώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶων δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι 70
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων. |
 εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρησάμενος χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· (καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.) |

ΗΛΕΚΤΡΑ

- ἰὼ μοί μοι, δύστηνος !
- ΠΑΙ. καὶ μὴνθυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
- ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἡλέκτρα ; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων ;
- ΠΑΙ. ἤκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν ἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετῆν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει 85
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
- ΗΛ. Σύστ. α'. ὦ φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὡς μοι
 πολλὰς μὲν θρηήνων ᾤδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου
 στέρνων πληγὰς αἵμασσομένων, 90
 ὅποταν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ ! |
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ

ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἴαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χῶ κοινολεχῆς
 Αἴγισθος, ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι,
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει. |
 κοῦδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ ἡμοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὔτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος. |

Σύστ.β'

ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρηῶν στυγερῶν τε γόων,
 ἔστ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρον 105
 ῥιπᾶς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχῶ πᾶσι προφωνεῖν : |
 ὦ δῶμ' Ἄιδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ὦ χθόνη' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἄρα
 σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὄραθ',
 αἱ τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,
 ἔλθετ', ἀρήξατε, τείσασθε πατρὸς 115
 φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίτροπον ἄχθος. | 120

ΧΟΡΟΣ

Στρ. α'

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἡλέκτρα ματρός, τίν' αἰεὶ
 τάχεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμογᾶν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα

- ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακῆ τε χειρὶ πρόδοτον ; ὡς ὁ τάδε πορῶν
ᾔλοιτ', εἴ μοι θέμις τὰδ' αὐδᾶν. |
- ΗΛ. ᾧ γενέθλα γενναίων πατέρων,
ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
οἶδά τε καὶ ξυνήμι τὰδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ᾧ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
εἰᾶτέ μ' ᾧδ' ἀλύειν, 135
αἰαῖ, ἰκνοῦμαι. |
- ΧΟ. Ἀντ. α'. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη ; |
- ΗΛ. νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς... 145
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἂ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν, 150
ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ,
αἰαῖ, δακρύεις.
- ΧΟ. Στρ. β'. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, 155
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονῆ ξύναιμος,
οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἦβᾳ
ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινά 160

- γὰρ ποτε Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφροσι
 βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν. |
- ΗΛ. ὄν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχθῶ, 165
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἷτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατόμενον ; 170
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι. |
- ΧΘ. Ἀντ.β'. θάρσει μοι, θάρσει; τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ ἥχολον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.
 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κροῖσαν 180
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσων. |
- ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἦδη 185
 βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν 190
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναιῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις. |
- ΧΘ. Στρ.γ'. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῷαις,
 ὄτοτοῖ, παγχάλκων ἀνταία 195
 γενύων ὠρμάθη πλαγά.
- Σοφοκλέους Ἡλέκτρα 2

- δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσων. | 200
- ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι·
 ὦ νύξ, ὦ δειπνων ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη· 205
 τοὺς ἐμὸς ἶδε πατήρ
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
 πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 πρίνιμα πάθεια παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. |
- ΧΟ. Ἄντ. γ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνόμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκειάς εἰς ἄτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς ;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω,
 σᾶ δυσθύμῳ τίκτους' αἶι
 ψυχᾶ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. | 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἄτας, 225
 ὄφρα με βίος ἔχη.
 τίτι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φίλῃα γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
 τίτι φρονοῦντι καίρια ;
 ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·

τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται,
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. | 230

ΧΘ. Ἐποδ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' ἀδδῶ,
μάτηρ ὡσεὶ τις πιστά.
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. | 235

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφην ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν ;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων ;
μῆτ' εἶην ἔντιμος τούτοις
μῆτ', εἴ τω πρόσκειμαι χρησιῶ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὄξυτόνων γόων. 240

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὄν
κείσεται τάλας, 245
οἱ δὲ μὴ πάλιν

δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. | 250

ΧΘ. A ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐσφόμεσθ' ἅμα. |

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255

ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
πατρῶ' ὀρῶσα πήματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν;
ἀγὼ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ. | 260

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητροῶς, ἢ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρῶς

ξύνειμι, κακ τῶνδ' ἄρχομαι κακ τῶνδέ μοι
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. | 265
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατρώοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνω ταῦτά καὶ παρεστίους
 σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκεῖνον ὄλεσεν, 270
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτῃ προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην ; |
 ἢ δ' ὦδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι 275
 ξύνεστ', ἐρινὸν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις
εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτῃ χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.]
 ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὐτήν οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσονδ', ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.]
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνή
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίξει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνη πατὴρ
 τέθνηκεν ; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν ; 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.· |
 τὰδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανῆς
βοᾷ παραστᾶσ' ,οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία ; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν

- κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέειπον ;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τείσουσά γ' ἄξίαν δίκην. |
 τοιαυτῶν ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. |
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 πανσιῆρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορον. |
 ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλή· σὶτ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά. |
- ΧΟ. φέρε' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
 λέγεις τὰδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων ;
- ΗΛ. ἢ κάρα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
- ΧΟ. ἢ δᾶν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει. 315
- ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.
- ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἦξοντος ἢ μέλλοντος ; εἰδέναί θέλω.
- ΗΛ. φησὶν γέ· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποεῖ.
- ΧΟ. (φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμα· ἀνήρ πρᾶστων μέγα.) 320
- ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὀκνω.
- ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
- ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ. |
- ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπησ μηδέν· ὡς δόμων ὄρω
 τὴν σὴν ὀμαιμον, ἐκ πατρὸς ταυτοῦ φύσιν, 325
 Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται. |

- ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σά
 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, 360
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιρροεῖτω βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
 οὐδ' ἄν σύ, σώφρων γ' οὔσα. | νῦν δ' ἔξον πατρός 365
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκληῖσθαι, καλοῦ
 τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανῆ πλείστοις κακῆ,
 θανάοντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοῦς. |
 ΧΘ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν ὡς τοῖς λόγοις
 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.]
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὧ γυναῖκες, ἡθὰς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἄν ἐμνήσθην ποτέ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. | 375
 ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δειρόν· εἰ γὰρ τῶνδὲ μοι
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἄν ἀντείποιμ' ἔτι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποθ' ἠλίου 380
 φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηροφεῖ
 στέγγῃ χθινὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψη· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. |
 ΗΛ. ἢ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν ; 385
 ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθοῦς μόλη.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὐνεκ' ἐν τάχει.
 ΧΡ. τίν', ὧ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον ;
 ΗΛ. ἔλθειν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
 ΧΡ. ὅπως πάθης τί χρῆμα ; ποῦ ποτ' εἰ φρονηῶν ; 390
 ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω. |

- ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μείαν ἔχεις ;
 ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θανμάσαι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
 ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
 ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμούςς τρόπους λέγεις.
 ΧΡ. καλὸν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρῆ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί ;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πω νοῦ τοσονδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαί τᾶρ' οἴπερ ἐστάλην ὁδοῦ. |
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύῃ ; τῷ φέρεις τὰδ' ἐμπυρα ; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας ; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν ;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτῆ· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα ; τῷ τοῦτ' ἤρσεν ;
 ΧΡ. ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. | 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι ;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. |
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτέ 420
 αὐτός, τὰ νῦν δ' Αἴγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρούντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα
 τοιαυτὰ του παρόντος, ἠνίχ' ἠλίω

ΗΛ.

δείκνυσι τοῦναο, ἔκλυον ἐξηγουμένου. | 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοίδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν. |
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἔμοι πιθέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν
 εἰ γάρ μ' ἀπόση, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.] 430
 ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβω προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάται
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
κρύψον νυν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνήν πατρὸς
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάγη,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω. |
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσημεῖς χοᾶς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἐκτεινε, τῶδ' ἐπέστεφε. |
 σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τὰδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
ὕφ' ἧς θανῶν ἄτιμος ὥστε δυσημενῆς
ἐμασχαλίσθη, κάπῃ λουτροῖσιν κάρα 445
κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
λυτήροι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόγον φέρειν ;
οὐκ ἔστιν.] ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέγες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βροστρῶνων ἄκρας φόβας
 κάμοῦ ταλαίνης, σμηκρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως 450
ἄχω, δὲς αὐτῶ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα
καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον,
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφρευτέραις

- χερσὶν στέφωμεν ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα. |
 οἴμαι μὲν οὖν, οἴμαι τι κάκεινῳ μέλον
 πέμψαι τὰδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειράτα· 460
 δμῶς δ', ἀδελφῆ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἀρωγὰ τῷ τε φιλιτάτῳ βροτιῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί. |
- ΧΟ. X πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
- ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐοίξειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοί
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τὰδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι. |
- ΧΟ. ((Στρ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφην καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἴσιν ἂ πρόμαντις 475
 Δίκαια, δίκαια φερομένα χερσὶν κράτη
 μέτευσιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θάρσος,
 ἀδυπνόων κλύουσιν 480
 ἀριτίως ὄνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,
 οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἂ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. | 486
- Αντ. ἦξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἑρινός.
 ἄλεκτρον ἄννηφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἴσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἴσχει 495
 μήποτε μήποθ' ἡμῖν
 ἀφεγῆς πελᾶ τέρας

τοῖς δρωῖσι καὶ συνδρωῖσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει. |

Ἐμφδ. ὦ Πέλοπος ἄ πρόσθεν 504

πολύπονος ἰππεΐα, 505

ὡς ἔμολες αἰανῆς

τᾶδε γᾶ!

εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς

Μυρτίλος ἐκοιμάθη,

παγχρύσων δίφρων

510

δυστάνοις αἰκίαις

πρόρριζος ἐκριφθεὶς,

οὐ τί πω

ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου

πολύπονος αἰκία |

515

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφη·

οὐ γὰρ πάρεσσι' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ

μή τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·

νῦν δ' ὡς ἄπεσι' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπη

ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δῆ 520

ἔξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης

ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σέ καὶ τὰ σά

ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε

λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ 525

ὡς ἐξ ἐμοῦ ^{ἔπειτα} τεθνήκεν. | ἐξ ἐμοῦ· καλῶς

ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρρησις οὐκ ἔνεστί μοι·

ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,

ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες. |

ἐπεὶ πατήρ σός οὗτος, ὃν θρηγεῖς αἰεὶ,

τὴν σὴν ὀμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτους' ἐγώ. |
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς ; 535
 ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν. |
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην ;
 πότερον ἐκείνω παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς 540
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν ;
 ἢ τῶν ἐμῶν Αἰδῆς τιν' ἕμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον ;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν ; | 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς ;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω
 φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι. |
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθνμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε. |
 ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. | 555
 καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
 καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι· τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἶτ' οὖν δικαίως εἶτε μή ; | λέξω δέ σοι 560
 ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τὰ νῦν ξύνει. |
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος

Η Δ.

Κ Δ.

Η Δ.

2

ποινας τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀδλίδι·
 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. | 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
 παίζων κατ' ἄλλος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστιν ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν. |
 κακ' τοῦδε μηνίσασα Δητῶα κόρη | 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρη. |
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον. |
 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβάς, μόλις | 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν. |
 εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν οὐνεκ' ἐκ σέθεν ; ποίω νόμω ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς | 580
 μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῆς·
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλον, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόξα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς. |
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τὰ νῦν | 585
 αἴσχιστα πάντων ἔργα δρωῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 κᾶξ εὐσεβῶν βλαστοντάς ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. | 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν ; | ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς
 ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις ;
 αἰσχροῦς δ', ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα. |
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ ρουθετεῖν ἔξεστί σε, | 595
 ἢ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα

- κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότην
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.] 600
- δ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγῶν,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρέφει βίον. |
ὄν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
ἐπητιάσω· καὶ τὸδ', εἴπερ ἔσθθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' οὔνεκα 605
κῆρουσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χεῖρα κακῆν
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ κατασχύνω φύσιν. |
ὄρω μένος πνέουσας· εἰ δὲ σὺν δίκῃ 610
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
ΚΑ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρίσεν,
καὶ ταῦτα τηλικούτος ; ἄρα σοὶ δοκεῖ
χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερο ; | 615
ΗΛ. εὖ νῦν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνῃν ἔχειν,
κεῖ μὴ δοκῶ σοὶ μανθάνω δ' ὀθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία· 620
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῦ πράγματ' ἐκδιδάσκειται. |
ΚΑ. ὦ θροέμυ' ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τὰμ' ἔπη
καὶ τὰργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.
ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. | 625
ΚΑ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἴγισθος μόλη.
ΗΛ. ὄρας ; πρὸς ὄργῃν ἐκφέρῃ, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἢ χρῆζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.]

- ΚΑ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
 θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν ;
- ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
 τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι. |
- ΚΑ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι 635
 πάγκαρπ', ἀνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω. |
 κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρυσμένην μου βάζιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀγαπτύξει πρόπει 640
 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
 σπείρη ματαίαν βάζιν εἰς πᾶσαν πόλιν. |
 ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
 ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
 δισοῶν ὀνειρῶν, ταῦτά μοι, Δύκει' ἀναξ, 645
 εἰ μὲν πέφηγεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες· |
 καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινας
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
 δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοὶ
 δύσνοια μὴ πρόσσεστιν ἢ λύπη πικρά. |
 ταῦτ', ὦ Δύκει' Ἀπολλῶν, ἴλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί·
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν. |
- ΠΑΙ. ξέναι γυναικες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε ;
- ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ἤκασας καλῶς.

- ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου ; πρόπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
- ΧΘ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. | 665
- ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἦδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.
- ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρώτιστα χροῖζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
- ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πράγμα πορσύνων μέγα. 670
- ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
- ΠΑΙ. τεθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω. |
- ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρα.
- ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε ; μὴ ταύτης κλύε. 675
- ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
- ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
- ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσω, ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
 τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται ;]
- ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσσω. 680
 κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
 εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τῆ φύσει τὰ τέρατα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας. |
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη
 ἐν δ' ἴσθ' ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
 δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται,
 τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰπινίγια
 ὀλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. | 695

καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ισχύων φυγεῖν. } συνιστά
 κτ. ἰδία
 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἰππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα 700
 εἷς ἦν Ἀχαιοός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται
 κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πόλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνήρ. 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
 ἕνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδημάτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχοι.
στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήροις ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγοι ἤξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμειγμένοι 715
φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χρῆας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικὰ·
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ ῥῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί. |
 κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνεῖς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκεείμενον. |
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
τελοῦντες ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσιν Βαρκαίοις ὄχοις·
κάντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ

- ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαίων ἱππικῶν πέδον. | 730
 γνούς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρείς
 κλύδων ἔφιππον ἐν μέσῳ κνκώμενον.]
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πόλους Ὀρέστης τῷ τέλει πίστιν φέρων 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἔλλελειμμένον,
 ὄξυν δι' ὄτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πόλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. | 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὄρθουθ' ὁ τλήμων ὄρθος ἔξ ὄρθων δίφρων
 ἔπειτα λύων ἠρίαν ἀριστερὰν
 κάμπιοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.]
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπιτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῶ
 σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.]
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. | 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγῳ

ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΘ. φεῦ φεῦ τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόροισιν, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. | 765

ΚΑ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.

ΠΑΙ. τί δ' ὦδ' ἀδυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΑ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται. | 770

ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.

ΚΑ. οὗτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
εἴ μοι θανόντος πίστι' ἔχων τεκμήρια
προσηλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φηγὰς
ἀπεξεῖοῦτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῶους δειν' ἐηπεῖλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην. | 775

νῦν δ'—ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπῆλλαγμαί φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ' ἦδε γὰρ μεῖζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἰεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δ' ἐκῆλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμεροῦσομεν. | 785

ΗΛ οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶσαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὦδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὕβριζῃ μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790

ΚΑ. οὗτοι σύ· κεῖνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΑ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

- ΚΑ. οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
- ΚΑ. πολλῶν ἂν ἦχοις, ὦ ξέν', ἄξιος φιλεῖν, ^{ἡγέται}
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς. |
- ΠΑΙ. οὔκουν ἀποστειχοίμ' ἂν, εἰ τὰδ' εὖ κυρεῖ.
- ΚΑ. ἦγιστ' ἐπέπερ οὐτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κωδωνωμένη 805
δεινῶς δακροῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ
τόν νιδόν ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος, ὦ τάλαιν' ἐγώ! |
Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν!
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς
αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρός ἤξεν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης.] νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοῖ 815
φονεῦσι πατρός· ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος *ἔσομ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλῃ
παοεῖσ' ἐμαυτὴν ἀφίλος ἀνανῶ βίον
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
τῶν ἔνδον ὄντων ὡς χάοις μέν, ἦν κτάνη,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος. |
- ΧΘ. Στρ. α. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825
κρύπτουσιν ἔκηλοι;
- ΗΛ. ἔ ἔ, αἰαῖ.
- ΧΘ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

- ΗΛ. φεῦ !
 ΧΘ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830
 ΗΛ. ἀπολείς. ΧΘ. πῶς ;
 ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Ἄιδαν ἐλπίδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ ταχομένας μᾶλλον ἐπεμβάση. | 835
 ΧΘ. Ἄντ. α'. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεισι
 κρουφθέντα γυναικῶν
 καὶ νῦν ὑπὸ γαίας
 ΗΛ. ἔ ἔ, ἰώ. 840
 ΧΘ. πάμπνυχος ἀνάσσει
 ΗΛ. φεῦ.
 ΧΘ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΘ. ναί. 845
 ΗΛ. οἶδ' οἶδ' ἐφάνη γὰς μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει
 ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ' ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
 σθείς. |
 ΧΘ. Στρ. β'. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσύρωτῳ παμμήνῳ πολλῶν
 δεινῶν στυγνῶν τ' αἰῶνι.
 ΧΘ. εἶδομεν ἅ θροεῖς.
 ΗΛ. μὴ μέ νυν μηκέτι
 παραγάγης, ἴν' οὐ 855
 ΧΘ. τί φῆς ;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων.
 εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
 ΧΘ. Ἄντ. β'. πᾶσιν θνατοῖς ἔφν μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὄλκοις ἐγκῦρσαι ;
 ΧΘ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ ; εἰ ξένος 865

- ἄτερ ἐμᾶν χειρῶν
 Χ Ο. παπαῖ.
 Η Λ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.] Β! 870
 Χ Ρ. [ὕφ' ἡδονῆς τοι, φιλιότη, διώκομαι
 τὸ κόσμον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
 πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν. |
 Η Λ. πόθεν δ' ἂν εὔροις τῶν ἐμῶν σὺν πημάτων 875
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν ;
 Χ Ρ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ. |
 Η Λ. ἀλλ' ἢ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαντῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς ; 880
 Χ Ρ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶν. |
 Η Λ. οἴμοι τάλαινα! καὶ τίνοσ βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν ;
 Χ Ρ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλης, σαφῆ 885
 σημεῖ' ἰδοῦσα, τῶδε πιστεύω λόγῳ
 Η Λ. τίν', ὦ τάλαινα, ἰδοῦσα πίστιν ; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλπη τῶδ' ἀνηκέστω πυρί ;
 Χ Ρ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονεῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
 Η Λ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῶ λόγῳ τις ἡδονή.]
 Χ Ρ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρός ἀρχαῖον τάφον,
 ὄρω κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλω 895
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπει βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδεροκόμεν τόπον,

- τύμβου προσείροπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὄρω 900
 πυρᾶς νεώρη βόστρουχον τετμημένον·
 κευθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σὺνηθες ὄμμα, φιλλάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βασιτάσασα δυσφημῶ μὲν οὐ, 905
 χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρῶων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
 μὴ του τόδ' ἀγλάισμα πλὴν κείνου μολεῖν. |
 τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τότε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σὺ πῶς γάρ; ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοῦς
 ἔξεστ' ἀκλαύτω τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρωῶσ' ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτίμια. | 915
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παρασταεῖ.
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγρός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῆρυξ ἡμέρα καλῶν.]
 ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὧς σ' ἐποικίρω πάλαι! 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἠδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τάκεινον δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει μηδὲν ἐς κεινόν γ' ὄρα. | 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα! τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὄλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ σιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον, ἠδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς. |
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα! τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος

- μνημεῖ' Ὅρεστον ταῦτα προσθεῖναι τινα. |
 ΧΡ. ὦ δυστυχῆς! ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδούτ' ἄρα 935
 ἔν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὄθ' ἰκόμην,
 τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά. |
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δ' ἐμοὶ πίδη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρους.
 ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
 ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τληῆναί σε δρωσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.
 ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
 ΧΡ. ὄρω· ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι ποεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων
 ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἄιδης λαβῶν
 ἀπεστέρηκε καὶ μίονα λελείμμεθον. | 950
 ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
 θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
 νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν ἀντόχειρα πατρῶου φόνου 955
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσης κτανεῖν
 Αἴγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρούπειν μ' ἔτι. |
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέπασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεσι μὲν στένειν
 πλούτου πατρῶου κτῆσιν ἐστερημένῃ, 960
 πάρεσι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξῃ ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
 Αἴγισθος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ καμὸν γένος 965

βλαστεῖν ἑᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ. |
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἑμοῖς βουλευμασιν,
 πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴση τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα,
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἑλευθέρα 970
 καλῇ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳν
 τεύξῃ φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾱν. | *φύση*

λόγων γε μὴν εὐκλείαν οὐχ ὄρᾱς ὄσην
 σαυτῇ τε καμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖς' ἑμοί ;
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται ;
 ἴδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι,

ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην, *ἀναρ. γὰρ*
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προουστήτην φόνου.] 980

τούτῳ φιλεῖν χρῆ, τῷδε χρῆ πάντας σέβειν,
 τῷδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χρεῶν'.
 τοιαυτὰ τοι γὰρ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος. | 985

ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτε γινώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺς αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

γὰρ
δύμ.
σημασία
X O. ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔστιν ἡ περιμηθία 990
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος. | *18* | *18*

X P. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσώζετε' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται |
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῇ θ' ὀπλίξῃ κάμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς ;
 οὐκ εἰσορᾶς ; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσίν. | *δὲ τοῦ καλὰ ἢ*
εὐσέβειαν συμφορῶν

- δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπλι μηδὲν ἔρχεται. | 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἔλειν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται ; |
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ | 1005
 βάξιν καλήν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χορίζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν. |
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, | 1010
 κατὰσχεσ ὀργήν, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοὶ κατελεῖ φυλάξομαι,
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχέσ ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν. | 1015
 ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σφοῦ. |
 ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'
 ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. | 1020
 ΧΡ. φεῦ !
 εἴθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
 θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατοργάσω.
 ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἦσσαν τότε.
 ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν. |
 ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα ρουθετεῖς τάδε. | 1025
 ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
 ΗΛ. ζήλω σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
 ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὐ λέγης.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθης τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. | 1030

- ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ. |
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὖ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγήσῃ σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ' ; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν ;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευσῆ πάλιν ;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς. |
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσινθ'· οὐ σοὶ μὴ μεθέψομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη. |
- X O. Στρ. α'. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορῶμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 τελοῦμεν ; 1061
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
 καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,

- δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ὦ χθονία βροστοῖσι Φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
 ὀνειδίη· |
- *Αντ. α'. ὅτι σφιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ, 1070
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
 φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
 Ἥλέκτρα, τὸν αἰεὶ πατρὸς 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως
 ἅ πάνδυρτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
 ἐτοίμα,
 διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὧδε 1080
 βλάστοι ;
- Στρ. β' οὐδείς τῶν ἀγαθῶν ζῶν
 κακῶς εὐκλειαν αἰσχῶναι θέλει
 νόνημος, ὃ παῖ παῖ·
 ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἶλον, 1085
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ
 λόγῳ,
 σοφὰ τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι. |
- Αντ. β'. ζῶης μοι καθύπερθεν 1090
 χερὶ πλούτῳ τε τῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπόχειρ νάεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφήρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
 φερομένην 1095
 ἄριστα τᾷ παιδὸς εὐσεβείᾳ. |
- ΟΡ. ἄρ', ὃ γυναικες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
 ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν ;
- ΧΟ. τί δ' ἐξερευνηῖς καὶ τί βουλευθῆεις πάροι ; 1100
- ΟΡ. Αἴγισθον ἐνθ' ᾗκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- ΧΟ. ἀλλ' εὐθ' ἰκάνεις χά φράσας ἀζήμιος. |

- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν ;
 ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
 ΟΡ. ἰθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦς' ὅτι
 Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες. |
 ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια ;
 ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
 ἐφεῖτ' Ὁρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν' ; ὡς μ' ὑπέροχεται φόβος !
 ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τεύχει θανόντος, ὡς ὄρας, κομίζομεν. |
 ΗΛ. οἶ γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφές 1115
 πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι !
 ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὁρεστέων κακῶν,
 τόδ' ἄγρος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
 ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
 κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
 ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
 ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ. |
 ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
 ἐν δυσμενείᾳ γ' οὔσ' ἐπαιεῖται τόδε,
 ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν. 1125
 ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὁρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην !
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. | 1130
 ὡς ὄφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φύλον,
 ὅπως θανῶν ἔκλεισο τῆ τούθ' ἡμέρα,
 τύμβου πατρῶου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. | 1135

νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κῦτει. |
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον! οὔτε γὰρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σοὶ προσηυδώμην αἰεὶ. |
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μᾶ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοὶ φροῦδος αὐτὸς εἰ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕφ' ἠδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺν πολλάκις
 φήμας λάθρα προύπεμπες ὡς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. | ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε κάμὸς ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ὧδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ |
 οἴμοι μοι. 1160
 ᾧ δέμας οἰκτρὸν, φεῦ φεῦ.
 ᾧ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλτανθ', ὡς μ' ἀπόλεσας!
 ἀπόλεσας δῆτ', ᾧ κασιγνήτον κάρα. |
 τοιγὰρ σὺν δέξαι μ' ἐς τὸ σὺν τόδε στέγος, 1165
 τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδὲν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γῆθ' ἠνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποιδῶ

τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὀρῶ λυπουμένους. | 1170

ΧΟ.
θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἡλέκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. |

ΟΡ.
φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

ΗΛ.
τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ.
ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;

ΗΛ.
τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ.
οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς!

ΗΛ.
οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180

ΟΡ.
ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον!

ΗΛ.
οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡ.
φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμύρου τε σῆς τροφῆς!

ΗΛ.
τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ.
ὡς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν! 1185

ΗΛ.
ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ.
ὀρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν. |

ΗΛ.
καὶ μὴν ὀρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡ.
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;

ΗΛ.
ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190

ΟΡ.
τοῖς τοῦ: πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;

ΗΛ.
τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία. |

ΟΡ.
τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτιρέπει βροτῶν;

ΗΛ.
μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.

ΟΡ.
τί δρωσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195

ΗΛ.
καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς. |

ΟΡ.
οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;

ΗΛ.
οὐ δῆθ'. ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν. |

ΟΡ.
ὦ δύσποτμ', ὡς ὀρῶν σ' ἐποικίρω πάλαι!

ΗΛ.
μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικίρας ποτέ. 1200

ΟΡ.
μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

- ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν ;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὐνοῦν πάρα. |
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὐνοῦν, ὥστε πρὸς πιστάς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης. | 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάση, ξένη.
 ΟΡ. πείθου λέγοντι κοῦχ ἁμαρτήση ποτέ.
 ΗΛ. μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ἕξελή τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' εἶσεν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. | 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντι' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω ;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ τάλαιπύρου τάφος ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ; ΟΡ. ψευδὸς οὐδὲν ὦν λέγω. 1220
 ΗΛ. ἦ ζῆ γὰρ ἀνὴρ ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυγός γ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κείνος ; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγιδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω. |
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγγμ', ἀφίκου ; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη. 1225
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν ; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεὶ. |
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσφωμένον.
 ΧΟ. ὄρωμεν, ὦ παῖ, κάπλι συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. |
 ΗΛ. Στε. ἰὼ γοναί,
 γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,

- ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὖς ἐχορήζετε. | 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι, 1240
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον
 γυναικῶν ὄν αἰεί. |
 ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξιν ὡς Ἄρης
 ἔνεστιν· εὐ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὀτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
 οἶον ἔφην κακόν. | 1250
 ΟΡ. ἔξοισθα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράζῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνηῖσθαι χρεῶν.
 ΗΛ. Ἄντ. ὁ πᾶς ἐμοί,
 ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρῶν ἐννέπειν
 τάδε δίκαι χρόνος· 1255
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα. |
 ΟΡ. ξύμφημι κἀγὼ· τοιγαροῦν σῶζου τόδε.
 ΗΛ. τί δρωσα;
 ΟΡ. οὐ μὴ' στί καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
 ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σῶ πεφηνότος 1260
 μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
 ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον. |
 ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 <αὐτοὶ γεγῶτες τῆσδε τῆς ὁδοῦ βραβῆς>.
 ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
 τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
 αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. | 1270

- ΟΡ.** τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῇ νικωμένην.
- ΗΛ.** Ἐπ. ἰὼ χρόνῳ μακροῦ φιλτάταν ὁδὸν
 ἐπαξιῶσας ὧδέ μοι φανῆναι,
 μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν 1275
- ΟΡ.** τί μὴ ποιήσω. **ΗΛ.** μή μ' ἀποστερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἠδονὰν μεθέσθαι.
- ΟΡ.** ἢ κάρτα κἄν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
- ΗΛ.** ξυναινεῖς; **ΟΡ.** τί μὴν οὐ; | 1280
- ΗΛ.** ὦ φίλοι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν,
 ἔσχον ὄργαν ἄναυδον
 οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσ' ἅ τάλαινα.
 νῦν δ' ἔχω σε· προουφάνης δὲ 1285
 φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν. |
- ΟΡ.** τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρώαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείρογοι λόγος. |
 ἃ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκουμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. | 1295
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ ἴπιγνώσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτη τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναζ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. | 1300
- ΗΛ.** ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἔσται τῆδ'· ἐπεὶ τὰς ἠδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305

ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι. |
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀδοῦνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις. | ἦν σὺ μὴ δείσης ποθ' ὡς
 γέλωτι τοῦμόν φαιδρὸν ὄψεται κάρα. 1310

μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κάπει σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγὼ,
 ἦτις μιᾶ σε τῆδ' ὁδῷ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄραν. |

ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός· ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἂν δυοῖν ἡμαρτον· ἦ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσφωσ' ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην. |

CP. σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἠσθεῖη λαβών. | 1325

ΠΑΙ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
 πόττερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιννώσκετε; | 1330

ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουσιν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγὼ. |
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾶ βοῆς
 εἰσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμῆ. |

- ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι ;
 ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340
 ΟΡ. ἡγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.
 ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Ἄιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.
 ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν ; ἢ τίνας λόγους ;
 ΠΑΙ. τελούμενων εἴποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
 καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. | 1345
 ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ ; πρὸς θεῶν φράσον.
 ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης ; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
 ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτω μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ ;
 ΗΛ. ποίῳ ; τί φωνεῖς ; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον
 ὑπεξεπέμφθην σῆ προμηθία χεροῖν. 1350
 ΗΛ. ἦ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
 μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ ;
 ΟΡ. ὄδ' ἐστὶ· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις. |
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων
 Ἄγαμέμνονος, πῶς ἦλθες ; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
 ὃς τόνδε καῖμ' ἔσφασας ἐκ πολλῶν πόνων ;
 ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠδιστον δ' ἔχων
 ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
 ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἠδιστ' ἐμοί ; 1360
 χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ
 χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
 ἠχθηρα κάφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. |
 ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
 πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
 αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.
 σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστῶτιν ὅτι
 νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμῆστρα μόνη,
 νῦν οὕτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
 φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
 ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχόμενοι. |

- ΟΡ.** οὐκ ἄν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἄν λόγων,
 Πυλάδῃ, τόδ' εἰη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
 χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
 θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ραίουσιν τάδε. | 1375
- ΗΛ.** ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἦ σε πολλὰ δὴ
 ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χειρί.
 νῦν δ', ὦ Δύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί. |
- ΧΟ.** Στεῖ. ἴδεδ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, 1385
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
 μετὰδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. | 1390
- Ἄντ. παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
 ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
 νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαΐας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
 κρούσας πρὸς αὐτὸ τέρμα κοῦκέτ' ἀμμενεῖ. |
- ΗΛ.** ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
- ΧΟ.** πῶς δὴ ; τί νῦν πράσσουσιν ; **ΗΛ.** ἦ μὲν ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401
- ΧΟ.** σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί ; **ΗΛ.** φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἴγισθος < ἡμᾶς > μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω. |
- ΚΛ.** αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
 φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλόντων πλέαι! 1405
- ΗΛ.** βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι ;

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φροῖξαι.
 ΚΑ. οἴμοι τάλαινα· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς ;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΑ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ὠκτίρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καταμερία φθίνει φθίνει. 1415
 ΚΑ. ὦμοι πέπληγμαί. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. |
 ΚΑ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γάρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίρρυτον γὰρ αἰμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες. |
 καὶ μὴν πάρειςιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 σταῖζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν. |
 ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε ; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα ; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητρῶον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. — — — — —
 — — — — —
 ΟΡ. — — — — —
 ΧΟ. — — — — —
 ΟΡ. — — — — —
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον ; ΟΡ. εἰσορᾷτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ' ; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς — — — — —
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὥς πάλιν. 1435
 ΟΡ. θάρσει τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἔπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τὰνθὰδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτὸς ἂν παῦρά γ' ὥς ἠπίως ἐννέπειν
 πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὥς 1440
 ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα. |

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

- τίς οἶδεν ὑμῶν πῶς ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
 οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
 λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις ;
 σέ τοι, σέ κρίνω, γαί σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
 χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
 οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι. |
- ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί ; συμφορᾶς γὰρ ἂν
 ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν γε φιλλάτων.
- ΑΙ. πῶς δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι ; διδασκέ με. 1450
- ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου καθήνησαν. |
- ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως ;
- ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
- ΑΙ. πάρεσι' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφρανῆ μαθεῖν ;
- ΗΛ. πάρεσι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455
- ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
- ΗΛ. χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε. |
- ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κίναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
 ἐξήρειτ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῶν νεκρὸν
 στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.
- ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. | 1465
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ φθόγου μὲν οὐ
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεσι νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλάτε πᾶν κάλυμμι' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.
- ΟΡ. αὐτὸς σὺν βάσταζ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν, 1470
 τὸ ταῦθ' ὄρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. |
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπείσομαι· σὺ δέ,

- εἷ που κατ' οἴκόν μοι Κλυταιμῆστρα, κάλει.
 ΟΡ. αὐτὴ πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
 ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβῆ; τίν' ἄγνοεῖς; 1475
 ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκευστάτοις
 πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι
 ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
 ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
 ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλον πάλαι. |
 ΑΙ. ὄλωλα δὴ δειλαιοσ, ἀλλὰ μοι πάρες
 κἂν σμικρὸν εἶπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
 πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
 τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμειγμένων 1485
 θνήσκειν ὁ μέλλον τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
 ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ
 ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
 ἄποπιον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. | 1490
 ΟΡ. χωροῖς ἂν εἶσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
 νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
 ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
 τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
 ΟΡ. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες 1495
 πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταυτῶ θάνης. |
 ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
 ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοὶ μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
 ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. | 1500
 ΟΡ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ' ΑΙ. ὑφηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βραδιστέον πάρος.
 ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 χρῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505

ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ. |
 ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
 τῆ νῦν ὀρμῇ τελεωθέν. 1510

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1-3 *λεύσσω* βλέπω, *πρόθυμος* ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ὀρμῶσαν ἔμπροσθς πρὸς τι, ὁ ἐπιέμενός τινος ὄθεν + γεν. 4-14 *Ἄργος* ἡ χώρα, *ἄλλος* ἱερὸς χώρος, *οἰστροπλήξ* (οἰστρος βοϊδόμυγα) παθ., *οἷ* ἐπίρ. τοπ., *φάσκειν* ἀπολ. ἀντι προσκτ., *πολύφθορος* ὁ πολλὴν φθορὰν ὑποστίας, *ὄθεν* ἀναφ. εἰς τὸ τόδε 10, *ἠνεγκα* ἀπήνεγκα (ἐπὶ τῶν βραχιόνων μου), *ἐξεθρεψάμην* τὸ μέσον πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἔγκαρδιου μου πόθου, σκοποῦ. 15-22 *σέλας* (σελήνη) λάμψις, φῶς, *κινῶ* θέτω εἰς κίνησιν, προκαλῶ, *ἔφος* (ἔως ἡώς, ἔωθεν, ἔωθινός), *σαφῆ* κίγρ. ὥστε νᾶκούωνται καθαρὰ, ζωηρά, *εὐφρόνη* (ἡ εὐφροσύνη, ἡ εὐφραίνουσα (νυκτὸς) *εὐφρόνη*) νύξ, *εὐφρόνη ἄστρον* νυκτερινὴ ἀστροφεγγιά, *ἐξοδοιορῶ* ἐξέρχομαι, *ξυνάπτω* (τινὶ) ἀμβτ. ἔρχομαι εἰς σχέσιν, *λόγοισιν* ὄργ., ξ. λ. συνεννοήθητε, *ἐμὲν* ἐσμέν, *ἴνα* ὅπου, *ἀκμῇ* (ἀκ-, ἀκ-ίς, ac-er, πρβλ. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς) κόψις ἐντεῦθεν: τὸ κρισιμώτατον σημεῖον παντὸς πράγματος, *καιρός*, *ἔργων ἀκμῇ* κατεπείγουσα στιγμή πρὸς δρᾶσιν (ἔργα οἱ λόγοι ὡς προβαθμὶς τῶν ἔργων).

I — 22 4 *Ἄργος*... Ἰνάχος ὁ ποτάμιος θεός, ἀπαλλάξας διὰ τοῦ ὀμωνύμου ποταμοῦ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Δεικαλιωνείου κατακλισμοῦ, συνώκισε τὴν πόλιν Ἄργος, ἧς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος βασιλεύς, ἐπειδὴ δὲ ἐπιστεύετο ὡς *αὐτόχθων* καὶ *γηγενής*, οἱ Ἄργεῖοι ἐκαλοῦντο *πρωτογενεῖς*, διατεινόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ πρῶτοι τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων (παλαιόν 14).—Τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ ἦτο ἡ Ἰώ, ἀγαπητὴ τοῦ Διός, ἣτις ἐκ ζηλοτυπίας τῆς Ἥρας μεταμορφωθείσα εἰς βοῦν καὶ φυλασσομένη ὑπὸ τοῦ Πανόπτου Ἄργου ἀπηλευθερώθη κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, φονεύσαντος τὸν Ἄργον, καὶ περιεπλανᾶτο ἔκτοτε ἀνὰ τὴν γῆν ἔλαυ-

νομένη ὑπὸ οἴστρου (οἰστροδίνητος...)· ἐντεῦθεν ἢ πόλις, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ Διός, καλεῖται ἄλλος Ἴ. κόρης δ.— Ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἄργους Λάρισαν ἦτο ἡ Λύκειος ἀγορά, ἐπώνυμος τοῦ λυκείου ἢ λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος, πολιούχου τῆς πόλεως, ἐπονομασθέντος οὕτω, διότι ἴσως τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφὴν λύκου (πρβλ. βοῶπις, γλανκῶπις, λατ. Lupercus), ὡς Νόμιος δὲ ἐφόνευε καὶ τοὺς ἐπιβούλους τῶν ποιμνίων λύκους· ὅθεν τὰ νομίσματα τῶν Ἀρχαίων φέρουσι λύκον ἢ κεφαλὴν λύκου, ὕστερον δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θεοῦ, ἴσως δὲ καὶ λύκοι ἐθύοντο τῷ θεῷ ἐν Ἄργει. Ἀλλαχοῦ ὁ θεὸς καλεῖται Λύκειος ὡς λατρευόμενος ἐν Λυκίᾳ ἢ ὡς φωτογενῆς (λυκ-lux).—Τὸ Ἄργος κεῖται δεξιὰ τῶν Μυκηνῶν (ΝΔ), ἀπέχον αὐτῶν περὶ τὰς 2 ὥρας, ἀριστερὰ δὲ (ΝΑ), ἀπέχον αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, τὸ Ἡραῖον, ὁ ἀρχαιότατος ναὸς τῆς Ἡρας, ὅπου ὁ Ἀγαμέμνων ὤρκισε τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας. Ἐμπρησθεῖς τῷ 423 π. Χ. ἀνφοδομήθη καὶ διεκοσμήθη διὰ τῆς χρυσελεφαντίνης Ἡρας τοῦ Πολυκλείτου, ἀνεσκάφη δὲ τῷ 1892 ὑπὸ τῆς Ἀμερικ. Ἀρχαιολ. Σχολῆς. Ἐὰν τὸ Ἡραῖον καὶ τὸ Ἄργος δὲν φαίνονται ἐκ Μυκηνῶν, τοιαῦται ἀνακρίβειαι συγχωροῦνται εἰς ποιητὰς (ποιητ. ἄδεια). 9 τὰς πολυχρύσους ἰδ. Εἰσαγ. εἰς τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Ὀμήρου Α σ. 5 **πολύφθορον** διὰ τί; 14 **τοσσόνδε ἐς ἤβης** τίνα ἡλικίαν ἔχει ὁ Ὅρ.; 20 **ἀνδρῶν** Αἰγ. καὶ τῶν θεραπόντων.—**Τί παριστᾷ τὸ προσκήριον;** διὰ τίνος Παρόδου παρέρχονται οἱ ὑποκριταί; διὰ τί ξεναγὸς ὁ Παιδ.; διὰ τί ἡ πανηγυρ. προσφώνησις πρὸς τὸν Ὅρ. 1-2; πῶς θὰ δικαιολογήσωμεν ὅτι ἐν ἐπικινδύνῳ χώρῳ καὶ ὥρα καλεῖ ὁ Παιδ. πρὸς διάσκεψιν 16, ἐν ᾗ εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των ὅλον τὸν χρόνον τοῦ ταξειδίου;

23-8 **πρόσπολος** θεράπων, ὡς ἐπιφ., **γεγῶς** (γέγαα) γεγονῶς, **ἐσθλὸς** πιστός, **ἀνώλεσε** γνωμ., **θυμὸς** θυμοειδές, μένος, **δεινὰ** κίνδυνοι, μάχαι. 29-31 **τοιγὰρ** διὰ τοῦτο λοιπὸν (μετὰ 23-4), **τὰ δόξαντα** ἐμοί, **ὀξείαν ἀκοήν** δ. ὀξέως ἀκούω, ἀντιλαμβάνομαι ἀμέσως, **μεθαρμόττω** τροποποιῶ, **καιρὸς** τὸ προσῆκον, τὸ ὀρθόν, **τυγχάνω κ.** εὐρίσκω τὸ ὀρθόν· ἢ σύνταξις ἔδει: ἐγὼ μὲν-σὺ δέ· ἄλλ' ὁ Σ. θέλει ἀντίθεσιν μᾶλλον τῆς πράξεως ἢ τῶν προσώπων. 32·7 **γάρ**; **ἄρνυμαι** (αἶρομαι) λαμβάνω, ἄ. **δίκας** δίκην λαμβάνω παρὰ τινος, **πατρὶ** ἢ δοτ. κατὰ τὸ **τιμωρεῖν τινι**, **χρῶ** (χρησμός, χρηστήριον) χρησιμοδοτῶ, **τάχα** ταχέως, εὐθύς, **ἀσκενος** ἄνευ παρασκευῆς (πολεμικῆς), **ἀσπίδων κ. σ.** ἐν διὰ δυοῖν: ἀσπιδοφόρου στρατοῦ· παρὰ τραγ. ἐπίθ. σύνθ. μετὰ τοῦ στερ. ἄ-, ἕξασθενούσης τῆς σημασίας τοῦ β-

συνθ., λαμβάνονται ἀπλῶς ὡς χωρισμοῦ καὶ δέχονται γεν. πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας: *ἀχαλκος ἀσπίδων, ἄλυπος ἄτης, ἀνήνεμος χειμώνων, ἄσκειος ἄ. κ. σ.* ἄνευ..., *αὐτὸς* μόνος, *κλέπτω* (clam) ἐπιτελῶ λάθρα, διὰ δολερᾶς ἀπάτης, *σφαγαὶ χειρὸς* ἰδιόχειρος φόνος, *ἐνδίκος* δίκαιος. 38-43 *δτε* αἴτ., βλώσκω, ἔμολον (μολῶν λαβέ, αὐτόμολος), ἔρχομαι: *μολῶν ἔσω δόμων τῶνδε, καιρὸς* κατάλληλος εὐκαιρία, *ἴσθι* φρόντιζε νὰ μάθης, διερεῦνα, περιεργάζου, *οὐ μὴ* + ὑπκτ. ἄορ. ἢ ὄριστ. μέλ. σημ. ἔντονον ἄρησιν: ἀσφαλῶς δὲν θά, *ἀνθίζω* στολιζῶ μὲ ἀνθη, ἢ μτχ. αἰτιολ., *γῆρα · χρόνω* καὶ εἰς τὸ γνῶσι (αἴτ. συνεπέιχ τῆς μακρᾶς ἀπουσίας) καὶ εἰς τὸ ἠνθισμένον (ὄργ.) ὡς ἐστολισμένον μὲ τὰ λευκὰ ἀνθη τοῦ γῆρατος. 44-50 *ὁ γὰρ* οὗτος γάρ· παρὰ πεζοῖς τὸ ἄρθρ. ἔχει σημ. δεικτ. ἄντων. συνήθως μετὰ τοῦ *μέν-δέ*, παρὰ τραγικοῖς καὶ μετὰ τοῦ γάρ· *μέγιστος* ὁ σπουδαιότατος, ὁ πρῶτος, *δορυξένος* (ὁ γενόμενος αἰχμάλωτός τινος καὶ ἐκ δοριαλώτου) φίλος σταθερὸς καὶ πιστός, *ἀγγελλε* δὲ ἀντι ξένος *μὲν εἰ* 44, *ἦκει* δ' ἀγγέλλων, *ὄρκω προστιθείς* μεθ' ὄρκου προσθέτων εἰς τὰ περὶ τῆς προελεύσεώς σου 44 5, ἐνόρκως ἐπιβεβαιῶν τὸ β. μέρος τῆς ἀγγελίας, *δοθούνεκα* ὅτι (εἰδ.), *ἀναγκαία τύχη* (ἢ καταναγκάζουσα) ἀναπόφενκτος μοῖρα (καθ' ἣς δὲν δύναται τις νάγωνισθῆ): συνεπέια σκληρᾶς ἀναποτρέπτου μοίρας (βιαίου θανάτου), *ἄθλος* ἀγών, *ἴσταμαι* στηρίζομαι, *ὁ μῦθος* ε. ὄδε εἰς τοῦτο ἔδῶ τὸ πλάσμα ὡς ἔχη στηριχθῆ κατὰ ὅλη ἢ ἱστορία, τὴν ὁποίαν θὰ εἴπης. 51-8 *ἡμεῖς* δὲ ἀντίθ. εἰς 39, *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, ὑποκ. Ἀπόλλων, *στέφω* ραίνω γύρω, κοσμῶ, τιμῶ, *λοιβῆ* (λείβω σπένδω), *χλιδῆ* (τροφή, πολυτέλεια, πολυτελεῖς κόσμημα) πλουσίη κόμη (ὡς στόλισμα τῆς κεφαλῆς), *καράτομος* ὁ ἀποκοπεῖς ἐκ τῆς κεφαλῆς, *ἄφορρον* (ἄφ-δέω, πρβλ. *χειμάρορος-ρος*) πρὸς τὰ ὀπίσω, *αἶρομαι* παίρνω (εἰς τὰς χεῖρας), φέρω, *τύπωμα* ἀγγεῖον τετυπωμένον (τῷ τύπειν, διὰ σφυρηλατήσεως, λαβὸν *τύπον* τινά), *χαλκόπλευρον τύπωμα* χαλκῆ (σφυρήλατος) *κάλη* (ἢ περιέχουσα (δηθεν) τὴν τέφραν τοῦ ὄρ.), *θάμνοις* τοπ., *ὅπως φέρωμεν* ἐκ τοῦ ἤξομεν 53, *φάτις-ιν* θ. φήμη, εἶδησις, *κλέπτω λόγῳ* ἔξαπατῶ, Ὅμ. Α 132 *μὴ κλέπτε νόω*, ὡς εἰδ.: πῶς κεῖται ἢ εἰδ. πρότ.; *δέμας* οὐ. σῶμα, *ἔρω* (παρ' αἴτ. ὡς τὸ *οἴχεσθαι*) ἔχω χαθῆ, ἀφανισθῆ, *φλογιστὸς* πυρρίκαστος. 59-61 *ἔργοισι* ἔργῳ, πράγματι, ἀντίθ. πρὸς *λόγῳ* μὲ λόγια, *ἐκφέρομαι* ἀποκομίζω, κερδίζω, *δοκῶ* (ἐμαυτῷ) νομίζω, *μὲν* 61, ἄνευ δέ, τοῦλάχιστον, ἢ φράσις παρενθ., *ῥῆμα* ῥῆσις, λόγος, *κακὸν* (ἔστι) βλάπτει, φέρει καὶ ζημίαν, *σὺν κέρδει* κερδαλέον ὄν, ἐὰν φέρῃ

ὠφέλειαν. 62-6 **μάτην** (θνήσκοντας) ψευδῶς, λόγω 59, **ἐκτιμῶ** μεγάλως τιμῶ, **πλέον** ἢ πρότερον: μετὰ τὸ εἶδον τί ἀνεμένομεν ἀντὶ τῆς ὀρισι. **ἐκτείμηνται;** ὡς (ἀναφ.) ὅπως, **ἐπαυχῶ** καυχῶμαι, ἔχω τὴν ὑπερήφανον πεποίθησιν, **ἔτι** ἄλλην μίαν φορὰν, **λάμπειν ἔτι** καὶ πάλιν θὰ ἐπιφανῶ ἐν ὅλῃ τῇ λαμπρότητι, **ἄστρον ὡς** ἀναστρ., **ἐχθροῖς** ἡθ., **δέδορκα** Ὀμ. A 88 ζῶ, **τῆς φήμης ἄπο** συνεπεία τῆς. 67-72 **ἐγχώριοι** οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τιμώμενοι, **εὐτυχοῦντα** προλ., **ὁδοῖς** τοπ. ἐν τῷ δρόμῳ, τὸν ὁποῖον σχεδιάζω,; στρώνοντες μὲ τὰ ῥόδα τῆς εὐτυχίας τὸν δρόμον μου αὐτὸν ἐδῶ, **ὠρμημένος** πρὸς θ. θεόπεμπτος, **δίκη** δικαίως, ὡς ὄργανον τῆς θείας δικαιοσύνης, **καθαρτῆς σοῦ** πρὸς ἀπολύτρωσιν σοῦ, **ἀποστέλλω** ἀπωθῶ μακράν, **ἄτιμον** ἄνευ τιμῆς (ἀμοιβῆς) τῆς εὐχῆς μου, χωρὶς ἢ εὐχῆ μου νὰ τύχη ἀκροάσεως, ἀπρακτον, **ἀλλὰ** (δέξασθε, κατὰ ζευγμα), **ἀρχέπλουτος** ὁ πρῶτος ἰδρυτῆς καὶ ὁ κύριος τοῦ πλοῦτου, **καταστάτης** ἐπανορθωτῆς: ἐπαναφέρατέ με εἰς τὸν πατρικὸν πλοῦτον καὶ βοηθήσατέ με εἰς τὴν ἀναστύλωσιν τοῦ οἴκου μου. 73-6 **νὺ(ν)** οὖν, **μελέσθω** μελέτω, **φρουρῶ** χρέος ἀγρύπνης ἐκτελῶ τὸ καθῆκον (39-40), **νῶ** ἐγὼ καὶ ὁ Πυλ., **ἔξιμεν** 51... ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ οἴκου εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπου ὁ τάφος, **καιρὸς** (ἔστι), **ἐπιστάτης**, ὡς παρ' ἡμῖν ἐν δημοσ. ἔργοις, ἐπόπτης, ὀδηγός: σπουδαιότατος παράγων τῆς ἐπιτυχίας παντὸς ἔργου. 77-85 **καὶ μὴν** ἀνακοινοῖ συχνάκις παρερχόμενα πρόσωπα: ἰδοῦ, ἀλήθεια ἄκουε ἐκεῖ, **ὑποστένω** ἐκβάλλω βαθὺν στεναγμόν, **ἔδοξα αἰσθῆσθαι** τινὸς τῶν προσπόλων (23) **ὑποσπενούσης ἔνδον** (ἔνδοθεν) θυρῶν (ἀνακτόρων), **ἐπακούω** ἀκούω προσεκτικὰ, **γῶος** ἀ. θρηῆνος, **ἠκίστα** οὐδαμῶς, **πειρώμεθα** ὑπεκτ., **ἔρδω** πράττω, **Δοξίας** ὁ Ἀπόλλων διὰ τοὺς λοξοὺς, δισημίους χρησμούς, : **πειρώμεθα μηδὲν ἔρδειν πρόσθεν** ἢ τὰ Α., **χέοντες** ἐπεξ. τοῦ **τῶνδε**, **λουτρά** λουτράς 52, **πατρὸς** προσηκούσας εἰς τὸν πατέρα, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ π., **ταῦτα** τὰ Α., **κράτος** ἐπικρατήσις, **τὰ δρώμενα** ἢ ἐπιχειρήσις ἡμῶν, τὰ σχέδια, ἢ γεν. ὑποκ., **ἐφ' ἡμῖν** προκειμένον περὶ ἡμῶν.

23-83. 27 ὀρθὸν οὖς ἴσθησιν ἀκούων τὴν σάλπιγγα. 36-7 ὁ χρησμός συμπληροῦται 51-3. 42 **χρόνω μακρῶ** πόσα ἔτη εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἐκ Μυκηνῶν φυγῆς; 45 **Φανοτεύς** Ὁ Φῶκος, ἐπώνυμος τῆς Φωκίδος, ἔσχε δύο υἱούς, τὸν Κρίσον, ἐπώνυμον τῆς Φωκ. πόλεως Κρίσης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔκειντο οἱ Δελφοί, καὶ τὸν Φανοτέα, ἐπώνυμον τῆς ὁμωνύμου Φωκ. πόλεως. Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ Κρίσου Στρόφιος ὡς υἱὸς ἀδελφῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος συνεπάθει ὑπὲρ τοῦ Ὀρ., ὁ Φαν. ὡς διακείμενος ἐχθρικῶς πρὸς τὸν

Κρίσον φυσικὸν ἦτο νὰ συμπαθῆ πρὸς τὸ ζεύγος τῶν φονέων. Διὰ τί λοιπὸν ἡ ἀγγελία παρίσταται στελλομένη παρὰ τοῦ φίλου Φανότεως καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Στροφίου ; **49 ἄθλοισιν Πυθικοῖσιν** κατὰ τὴν παράδοσιν τὰ Πύθια ἦσαν ἀρχαιότατα κοσμοῦμενα τὸ πάλαι μόνον διὰ ποιητ. καὶ μουσ. ἀγώνων· οἱ ἵππικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἀγῶνες μάλιστα τῷ 586 π.Χ. εἰσῆχθησαν εἰς αὐτὰ (ἀναχρονισμός). **52 λοιβαῖσι** περὶ σπονδῶν.... Ὅμ.κ 519. **55** ἐπειδὴ ὁ Ὅρ. δὲν ἠδύνατο νὰ περιφέρῃ αὐτὴν πανταχοῦ, ἔλρεπε νὰ κρύψῃ πού αὐτήν. **59** Ὁ Ὅρ. ὀμιλῶν περὶ ἑαυτοῦ ὡς νεκροῦ δημιουργεῖ κακὸν δι' ἑαυτὸν οἰωνόν, τοῦθ' ὅπερ πολὺ ἀπέφευγον οἱ ἀρχαῖοι. **62 τοὺς σοφοὺς** ὁ Σ. πιθανῶς εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸν Πυθαγόραν, ὅστις κατακλεισθεὶς ἐν ὑπογείῳ καὶ ἀφανισθεὶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων διέταξε τὴν μητέρα νὰ λογοποιῇ ὅτι τάχα εἶχεν ἀποθάνει. Μετὰ χρόνον ἐπιφανεῖς ὡς ἕξ Ἄιδου ἀναστάς ἑτεροτολῶγει περὶ *παλιγγενεσίας* καὶ Ἄιδου ἐν μέσῳ κεκηνότων ἀκροατῶν. Πιθανώτερον ὁ Σ. εἶχεν ὑπ' ὄψει ὅσα ὁ φίλος Ἡρόδοτος διηγεῖται περὶ τοῦ Ἀριστέου IV 14 καὶ περὶ Ζαμόλξιου IV 95. **70 πρὸς θεῶν** διότι οἱ χρησμοὶ τοῦ Ἀπ. εἶναι ἅμα καὶ τῶν ἄλλων θεῶν βουλαί.— *Πῶς ἠθρογραφεῖται ὁ Παιδ. ; πῶς ὁ Ὅρ. ; διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ὅρ. δὲν ἀποπνέει φαρμακερὸν μῖσος κατὰ τοῦ βασ. ζεύγους ; διὰ τί τοῦν τὸ πρῶτον ἀνακοινοῖ ὁ Ὅρ. τὸν χρησμὸν εἰς τὸν Παιδ. ; διὰ τί ὁ θεὸς συνιστᾷ δόλον καὶ καλεῖ τὴν τιμωρίαν ἔνδικον σφαγὴν ; 47 ὄρκῳ προστιθεὶς καὶ 61 πῶς φαίνονται τὰ διδάγματα ; τί μετριάζει τὴν ἐξ αὐτῶν ἐντύπωσιν ; διὰ τί ὁ Σ. εἰσάγει τὴν Ἡλ. στενάζουσαν ;*

86-91 φάος τῆς ἡμέρας, *ἀγνὸν* ἱερὸν, *ἰσόμοιρος* ὁ ἔχων ἴσην μοῖραν (μερίδιον) πρὸς τινὰ ἄλλον· ἀἴρ καὶ φῶς εἶναι ἰσόμοιρα τῆς γῆς, διότι ἐξ ἴσου ἐν ἡμέρᾳ ἔχουσι περιχυθῆ περὶ αὐτήν· ὅπου ἀἴρ· ἐκεῖ καὶ φῶς, καὶ τἀνάπαλιν : ἀδελφομοίρια ἐπὶ τῆς γῆς· ὡς ἐπιφ., *ἦσθον* ὁ ἐν. διότι ἀέρα καὶ φῶς ὡς ἰσόμοιρα αἰσθάνεται ὡς ἐν, *θρηῶν* ὠδὰς θρηνώδη ἄσματα, μοιρολόγια, *πλαγὰς στέρνων* στηθοκυπήματα, κοπετούς, *ἀντήρης* (ἀντί, ἐκ τοῦ) ἀπέναντι : κυνήματα κατὰ τοῦ στήθους, κατάστηθα, πρβλ. *vulnera adversa*, *αἱμασσομένων* προλ. (τόσον ἰσχυρῶς καταφερόμενα) ὥστε νὰ αἱματώνουν τὰ στήθη, *ὑπολείπομαι* φθάνω εἰς τὸ τέλος μου, παρέρχομαι, ἐκλείπω (περὶ τῆς νυκτὸς μενούσης ὅπισθεν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου)· τῆς χρόνος δηλοῦται διὰ τῆς φράσεως ; **92-9 στυγερός** (στυγέω μισῶ) μισητός, *μογερός* (μογέω μοχθῶ) ὁ κοπιῶν, πολυβασανισμένος, βαρῦμοιρος, *παννυχίς* ἐορτὴ διαρκοῦσα ὅλην τὴν νύκτα,

τὰ π. τὰς παννυχίδας, εἰς τοῦτο τὸ ἤδη πλέον, διότι τὴν νύκτα δύναται μᾶλλον ἀδιατάρακτος νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν πόνον τῆς, ὅσα ἐπιφ. ἔπεξ. τὰ παννυχίδων : *στυγεραὶ εὐναὶ μογερῶν οἴκων ξυνίσασσι τὰ παννυχίδων ἤδη, ὅσα . . . , φοίνιος* (φόνιος) φονικός, αἰμοβαφής, *ἔξενισεν ξένα* τοῦ Ἄρ. εἶναι ὁ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἐν τῇ ξένη, φρόνος, τραυματισμὸς κλπ., φιλοδομήματα τοῦ Ἄρ. πρὸς τοὺς ξενιζομένους του, Ὅμ. ι 370, Λυρ. Ἀνθ. ι 108, 4, *ἡμῆ* ἢ ἐμῆ, *κοινολεχῆς* (λέχος) σύνευνος, μοιχός, *ὄν 95-κάρα* ἐπιμερ. *100-2 οἶκτος* πόνος, συμπάθεια, *τούτων* οὐ. αἰτ. διὰ τὴν προᾶξιν ταύτην, *φέρεται* προσφέρεται ὡς φόρος, ἀποτίνεται, *ἀπ' ἄλλης* ἀντὶ *ἀπ' ἄλλου*, διότι ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν ἀδελφὴν, *θανόντος* τίς μτχ. ; *αἰκῶς* ἀ(ε)ικῶς (προβλ. *αἰκία*, *αἰκίζω-ομαι*, *αἰκισμός*) αἰσχροῶς, ὑβριστικῶς (διὰ τὸν πέλεκυν), *οἰκτρῶς* (διὰ τὴν ἐπιβουλήν παρὰ τῶν οἰκείων) : καὶ οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ἐμοῦ αἰσθάνεται διὰ ταῦτα συμπάθειαν ὡς φόρον τιμῆς. *103-9 μὲν δὴ* μὴν δὴ, ἰσχυροτάτη βεβαίωσις τοῦ *οὐ λήξω*, ἐντεῦθεν ἀντίθ. : ἀλλὰ (καὶ ἂν ἤθελον νὰ μ' ἐμποδίσουν) οὐδέποτε ὅμως ἐγὼ . . . , *στυγερός* 92 φαρμακερός, κρυερός, *ἔστε* ἐφ' ὅσον, *ἔστ' ἂν* λεύσσω (ἀπὸ κοινοῦ), *ρίπη* (*ρίπτω*) ὄρμη, φορὰ, *ῥ. ἄστρων* ἀκτῖνες, μαρμαρυγαί, φεγγοβόλημα τῶν ἄ., *παμφεγγῆς* ὀλόφωτος, *προφωνᾶ* φωνάζω ἐνώπιον ὄλων, δημοσία, δύνατά, *μὴ οὐ πρ.* διὰ τὸ *οὐ λήξω*, ἔπεξ. τοῦ *θρήνων-γῶων* ἀντὶ μτχ. κτγρ., *τεκνολέτειρα* ἢ ἀπολέσασα τοὺς νεοσσοὺς τῆς (ἀρπασθέντας), *πρὸ θυρῶν* ἔξω εἰς τὸν δρόμον πρὸ . . . , *κωκυτός* ἄ. θρήνος, *ἐπὶ κ.* ἐπάνω εἰς τοὺς θρήνους μου, ἐν μέσῳ τῶν θρ., *ἠχῶ* παράθ. τῶν 110-20, τὰ ὁποῖα ἀντικμ. τοῦ *προφωνεῖν* : ὡς ἀντίλαλον : αἱ πατρῶα θύραι, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ κλαίω, θάντηχοῦν καὶ θάντιλαλοῦν εἰς ὄλον τὸν κόσμον (*ἠχῶ* πᾶσι) τὴν κατάραν μου καὶ τὴν εὐρήν μου.—*110-20 δῶμα* ἀντὶ τῶν ἐνοίκων, *ὑποκλέπτομαι* (παθ.) *εὐνάς* ἀφαιροῦμαι (διὰ σκοτίου δόλου) τὴν οἰκογεν. τιμὴν : ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἢ συζυγικὴ κλίνη σκοτίως αἰμαῖζεται, *τίνομαι* ἐκδικοῦμαι, *σωκέω* ὦ δύναμαι, *ἄγω* ζυγίζω (ἔχω βάρος), *ἄχθος* (βάρος) λύπης, *ἄγω ἄχθος* ἀντισηκῶνω τὸ βάρος, ἰσορροπῶ πρὸς αὐτό, *ἀντίρροπος* ἰσόρροπος ἢ μτφρ. ἐκ τοῦ ζυγοῦ, οὐ ἢ μὲν μία πλάστιγξ φέρει τὸ βάρος τοῦ πένθους τῆς Ἥλ., ἢ δ' ἔτερα τὸ βάρος (τὴν δύναμιν) τῆς ἀντοχῆς αὐτῆς· μόνη ἢ Ἥλ. δὲν ἔχει ἐπαρκῆ δύναμιν νὰ κρατῆ ἰσόρροπον (νάντισηκῶνῃ) τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς, τὸ ὁποῖον ὡς βαρύτερον πάντοτε καταρρέπει· διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς καὶ ἄλλου (Ἄρ.).

106-120. *92 παννυχίδες* παννύχιοι τελεταὶ γυναικῶν καὶ παρθένων πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου καὶ ἄλλων θεῶν, φαιδραὶ καὶ εὐθυμοὶ.—**107 τεκνολέτειρα** ἐὰν ἐρμηνευθῆ: ἡ ἀπολέσασα τὸ τέκνον τῆς, ὑπόκειται ὁ γνωστός μῦθος 148. **111 χθόνι** Ἐρμῆ ἐπικαλεῖται τιμωροὺς πάσας τὰς χθονίους θεότητας τὸν Ἐρμῆν, διότι ὡς *ψυχοπομπὸς ἢ ψυχαγωγὸς* εἶχεν ἀπαγάγει εἰς Ἄιδου τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός. Αἱ Ἐρινύες, Τεισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ, θυγατέρες τοῦ Σκότου καὶ τῆς Γῆς ἢ Νυκτός, εἶναι ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν θεῶν, ἀκοίμητοι φύλακες τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ Ὅμ. Τ 418. Ὅθεν τιμωροῦσι τὴν ἀσέβειαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, νεωτέρων ἀδελφῶν πρὸς πρεσβυτέρους καὶ τὴν ἐπιτορκίαν πρὸς τοὺς θεοὺς· εἰς τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα δὲν περιλαμβάνεται μὲν ἡ μοιχεία, ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπῆρξε τὸ ἐλατήριον τοῦ φόνου τοῦ Ἀγ., ἢ Ἡλ. καὶ ταύτης ἐπικαλεῖται τὴν τιμωρίαν. Ἐπειδὴ δ' ἐπικαλοῦνται δι' ἄρῶν ὑπὸ τῶν φονευομένων ἢ ἀδικουμένων (Ἀρὰ προσωποποιία τῶν καταρῶν καὶ τῆς οἰμωγῆς τοῦ φονευομένου, ὅστις ἐπικαλεῖται πρὸς ἑαυτὸν ἐκδικητήν), καλοῦνται καὶ Ἀραί, ὡς τοιαῦτα δ' ἐλατρεύοντο καὶ ἐν Ἀθήναις (ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος), κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ ὡς Σεμναί, Εὐμενίδες.— *Διὰ τί ἡ Ἡλ. ἐξέροχεται εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ προσφωνεῖ τὸν ἄερα καὶ τὸ φῶς; τίνα συναισθημάτων τρέφει πρὸς τοὺς βασιλεῖς; εἰς τίνας λόγους ὀφείλεται τὸ πάθος αὐτῆς; ποῦ εἶναι τὸ κορύφωμα τοῦ πάθους; ἐν τοῖς τελευταίοις στίχοις πῶς φαίνεται ἡ Ἡλ.; εἰς τί ὀφείλεται τοῦτο; πόσα πράγματα διαφέροντα διὰ τὴν τραγωδίαν μαγθάνομεν ἐν 1-120; περὶ τίνα πράξιν πλέκεται ἡ τραγωδία; ποῖον τὸ ἐλατήριον τῆς πράξεως; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς διὰ τοῦ τμήματος συναισθημάτων; πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ τοῦτο ὡς τὸ α' μέρος τῆς τραγωδίας; πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηνὰς διαιρεῖται; τίς ἢ γλῶσσα αὐτοῦ;*

121-8 ὦ παῖ κόρη ματρός, **δύστανος** ἐν ἠθ. σημ. ἔλεεινός, τρισάθλιος, ἐξώλης, **τάκω** τήκω, **τίνα τάκεις οἰμωγὰν** τί τήκη οἰμώζουσα (κωρ. τήκεις οἰμωγὴν εἰς δάκρυα, οἰμώζουσα δακρύεις), ἐντεῦθεν Ἀγαμέμνονα ἀντικμ., **ἀλόνη ἀπάταις** παγιδευθέντα δι' ἀπατηλῶν φιλοφρονήσεων, **ἀθεώτατα** ἀσεβέστατα, **ἐκ ματρός** ποιητ. αἴτ., **πρόδοτος** προδοθεὶς, προδοτικῶς παραδοθεὶς (ὑπὸ τῆς Κλ.), ἐκ τούτου χειρὶ ἀντικμ., **κακὸς** κακοῦργος (ἢ ἄνανδρος, ὡς ἐλέγετο ὁ Αἴγ.), **ὄλωιτο** κατάρρα, **ἔπορον** (μόνον ὁ ἄορ. καὶ προκμ. πέπρωται) ἔδωκα, ὁ πορῶν τάδε ὁ δημιουργήσας..., **θέμις** (ἔστι) ἔξεστι. **129-36 γενέ-**

θλα-η θ. τέκνα, **γενναῖος** εὐγενής, **παραμύθιον** παρηγορία, παρήγοροι, **κάματοι** βιάσανα, **ξυνήμι** ἐννοῶ, **τάδε** τὴν καλὴν σας πρόθεσιν, **φυγγάνω** διαφεύγω, λανθάνω, **οὐδὲ** ἀλλὰ δέν, **προλείπω** (ἢ *προ-ὄ*, τι καὶ ἐν τῷ προδίδωμι) παραλείπω τὸ καθήκον, **μὴ οὐ στενάχειν** ἐπέξ., **ἄθλιος** δυστυχής, ἀξιολύπητος, **ἀλλὰ** τοῦναντίον, **ἀμείβομαι χάριν παντοίας φιλότιτος** ἀνταποδίδω εὐγνωμοσύνην (ἐπὶ ἀγάπῃ) συνισταμένην εἰς παντοίας ἐνδείξεις ἀγάπης, ἀνταγαπῶ κατὰ παντοίους τρόπους, **ἀλύω** εἶμαι ἔξω ἀπὸ τὰ λογικά μου (ἀπὸ τὴν μεγάλην λύπην), **ἰκνοῦμαι** (ἔξ οὗ *ἰκέτης*) ἰκετεύω. **137-44 ἀνστάσεις** ἀναστήσεις, **ἄντη** ἰκεσία, δέσεις, **λίμνα** ἢ Ἀχεροῦσία, **λ. Ἀ.** ὁ ἄδης, **πάγκοιμος** εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπάγωμεν ὅλοι, κοσμοφάγος, **τὸν ἐξ...** βραχυλ. καὶ ἔλξ. πρὸς τὸ ἀνστάσεις: **τὸν ἐν λίμνα Ἀ.** (ὄντα) **πατέρα ἀνστάσεις ἐξ αὐτῆς, τὰ μέτρια** τὸ ὀρθὸν μέτρον, **ἀπὸ τῶν μ.** ἀπομακρυνομένη ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ μέτρου, **ἀεὶ στενάχουσα, ἀμήχανος** ὁ καθ' οὐ οὐκ ἔστι μηχανή, ἀθεράπευτος, ἄμετρος, **διόλλυσαι ἐπ' βραχυλ.** ἀντὶ ἀπὸ τῶν μετρίων φέρῃ ἐπ' ἄ. ἄλγος καὶ (οὕτω) **διόλλυσαι, ἐν οἷς** ἀναφέρ. εἰς ὅλην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ τῶν μ... **διόλλυσαι,** διὰ τῆς ὁποίας τακτικῆς σου, ἀναφ. αἰτιολ., **ἀνάλυσαι** ἀπολύτρωσις, **ἐφίη** ἐφίεσαι, **δύσφορα** τὰ ἀφόρητα, τὸ ἀμήχανον ἄλγος, **μοι ἦθ.** **145-52 νήπιος** ἠλίθιος, **οἴχομαι** εὐφημ. τέθνηκα, **ἀτύζομαι** τρομάζω, **ἄραρι** ἄ. τὸ περίτρομον πτηνὸν (ἢ ἀηδών), **ἄραρι** ἀόρ. τοῦ ἀραρίσκειν, γνωμ. εὐχαριστεῖ, εὐρίσκει θεῖσιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, κελαδεῖ ἀρμονικὰ μὲ τὸν πόνον τῆς καρδίας μου, **ἐμὲ φρένας** ἐπιμερ., **ἴτυς** υἱὸς τῆς ἀηδόνας, **παντλήμων** δυστυχέστατος, **νέμω** θεωρῶ, **θεὸν** τρισευτυχῆ, **ἄ τε** κατὰ τὸ ὄμηρ. ὅς τε, αἰτιολ. **153-63 ἄχος** πικρὰ μοῖρα, συμφορὰ, **ἐφάνη** ἐπρόβαλε, **μούνᾳ** βροτῶν, **πρὸς ὅ,τι** ἀναφ. ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποῖαν, ἀπέναντι τῆς ὁποίας, **περισσὸς** περισσότερος, ὑπερβολικώτερος ὅθεν ἢ γεν. συγκρ. **τῶν ἔνδον** (τοῦ οἴκου ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν Ὅρ. ἀποδημοῦντα) Χρυσοθέμιδος καὶ Ἰφριανάσσης, **ὁμόθεν** ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἐκ τούτου τὸ οἷς, **γονᾶ ξύναιμος** ἔχεις τὸ αὐτὸ αἷμα ἐκ γεννήσεως, **οἶα** κτηρ. ὅπως (δηλ. συμμετρῶς πενθοῦσα), ἐπέξ. τοῦ τῶν ἔνδον πρὸς τοῦτο συνδέεται τὸ **ὄλβιος τε** καὶ ὅπως ζῆ ὄλβιος, **ἦβα** ἢ ἐφηβ. ἠλικία, **κρυπτὰ ἀχέων** ἢ κεκρυμμένη ἀπὸ συμφορῶν, ἄδικτος ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀσφαλῆς, ἢ γεν. κατὰ τὸ **λάθρα, εὐπατριδης** εὐγενής, κυανόαιμος βλαστὸς ὡς υἱὸς βασιλέως, **γᾶν** αἰτ. τοῦ τέρματος, **βήματι Δ.** πομπῇ, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Δ., **εὐφρων** ὁ ἔχων καλὰς διαθέσεις, εὐμενής, **Ὅρέσταν** ἔλξ. ἀντὶ ὄλβιος ὁ Ὅρ., ὄν... **164 72 γὲ** ναί, μάλιστα, **ὄν** αὐτὸν ὅμως, **ἀκά-**

ματα ἀκουράστως, διαρκῶς, *ἐγὼ* τάλαινα, *οἰχνῶ* (οἰχομαι) περιφέρομαι, *ἀτεκνος-ἀνύμφευτος* κτγρ., *μυδαλέος* διάβροχος, *οἶτος* ἄμοῖρα, *οἶτος κακῶν* ὁ κλήρος τῆς δυστυχίας, *ἀνήνυτος* (ἀνύτω) ἀκατόρθωτος, ἀτελείωτος: ὑποφέρουσα αὐτὰ τὰ ἀτελείωτα βάσανά μου, ὃ δὲ ἐκεῖνος ὅμως, *ὦν ἔπαθε* τοῦ αἴσχους καὶ τῶν συμφορῶν, ἄς ἰδίους ὄμμασιν εἶδεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις, *ἐδάην* ἐδιδάχθην, ἔμαθον, *ὦν τ' ἐδάη* καὶ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ἠποιάς δι' ἀγγέλων παρ' ἐμοῦ ἐλάμβανε, περὶ τῶν ἔκτοτε τελουμένων ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς καὶ τοῦ καθήκοντος τῆς ἐκδικήσεως, ὅπερ ὑπενθύμιζον διαρκῶς, *τί ἀγγελίας* τίς ἀγγελία, *ἀπατῶ ἀγγελίαν* κομίζω ἀπατηλὴν ἀγγελίαν, *ἀγγελία ἀπατωμένη* ἀπατηλή, *ποθεῖ* ἔλθειν, φανῆναι (ὅπως τοῦλάχιστον παραγγέλλει διὰ τῶν ἀγγέλων), *ποθῶν* ἐνδ., *ἄξιοι* κρίνει ἄξιον, καλόν, ἀξιῶνεται. 173-83 ἔτι ἔστιν, *οὐρανῶ* τοπ., ὄμηρ. αἰθέρι ναίων, *κρατύνω* κυβερνῶ, *ῶ* τούτῳ οὖν, *νέμω* ἐναποθέτω, ἐπαφήνω, *ὑπεραλγῆς χόλος* τὸ πάθος, τὸ ὁποῖον ὑπερβολικὰ σὲ λυπεῖ (διότι διαρκῶς σὲ ποτίζει νέας πικρίας), τὸ ὑπερβολικὰ ὀδυνηρόν, *ὑπεράχθομαι* τρέφω ὑπερβολικὸν πάθος, *οἷς* τούτοις οὖς, *ἐχθαίρω* μισῶ, *ἐπιλάθου* ἐπιλήθου (αὐτῶν), *εὐμαρῆς* (μάρη χεῖρ) εὐχειρ, δεξιὸς καὶ πολυμήχανος τεχνίτης (εἰς τὸ νὰ διορθώνη τὰ κακῶς ἔχοντα), πολὺ βολικός, *ὃ ἔχων* ὁ κατοικῶν, *βούνομος* ὁ ὑπὸ βοῶν βοσκόμενος, βουτρόφος, *ἀκτάν* παρὰθ. εἰς τὸ Κρῖσαν, Ἄγαμεμνονίδας-εἰος, *ἀπερίτροπος* (πρβλ. *μετατρέπομαι* *τινος* μετατρέπω ἑμαυτὸν πρὸς τι καὶ προσέχω εἰς αὐτό, *ἐντρέπομαι*, *περιτρέπομαι* τρέπω ἑμαυτὸν κύκλῳ καὶ προσέχω εἰς τὰ περὶ ἐμὲ) ἀδιάφορος, ἀμέριμνος, κτγρ. 184-92 ἐμὲ μὲν 61, *ὃ πολὺς βίοτος* τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς μου (διότι τὸ ὑπόλοιπον θὰ εἶναι βραχύ, ἐφ' ὅσον ἀναμένει πρόωρον θάνατον), *ἀπολέλοιπε* μὲ ἔχει ἀφήσει ὀπίσω, ἔχει περάσει, *ἀνέλπιστος* χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὰς ἐλπίδας μου (ἦ: χωρὶς νὰ μοῦ ἀφήσῃ ἐλπίδα), *ἀρκῶ* ἀντέχω, ἔχω δυνάμεις (νὰ ὑποφέρω), *ἄτις* ἦτις, αἰτιολ., *κατατάκομαι* μαραίνομαι, *οὔτις* ἀνὴρ φίλος, *ὑπερίσταμαι* προστατεύω, ὑπερασπίζω, *οἰκονομῶ* (οἶκον νέμω) κατοικῶ, *ἀπερεῖ* ὡσπερεῖ, ὡς, *ἔποικος* ξένη, οὐχὶ ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας, δούλη, *ἀναξία* οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσα, *ῶδε* νά! κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (καὶ δεικνύει), *ἀεικῆς* (ἔοικα, πρβλ. *μεικῆς* 102) ἀπρεπῆς, πρόστυχος, *ἀμφίσταμαι* περιτριγυρίζω (χάριν οἰκίων ψυχίων), ἢ ἀντίθ. *ἀεικῆ* μὲν ἀμφισταμένη δέ... 193-200 ἀδῶα πατρός σου (ἠκούσθη, ἐγένετο κατὰ ζευγμα, ἐκ τοῦ ὠρμάθη πλαγὰ), *οἰκτρὰ* σπαραξικάρδιος (ἐν) *νόστοις* κατὰ τὸ ἐν κοίταις, *ὠρμάθη* κατηνέχθη μεθ'

Σοφοκλέους Ἡλέκτρα

5

ὄρμη, *πλαγὰ* τὸ κύπτημα, *γένυς* θ. (*γενα, γνάθος* θ.) ἡ σιαγών, μετὰ τῶν ὀδόντων (χρησιμοποιοιμένη ἴσως ἐν παναρχαίοις χρόνοις ὡς πέλεκυς), πέλεκυς, *ἀνταῖος* κατάστηθος, κατακέφαλος, κτηρ., πρβλ. *ἀντήρης* 89, *κοῖται* αἱ κλῖναι (οὐχὶ τοῦ ὕπνου, ἀλλὰ) τῶν τραπεζῶν τοῦ συμποσίου, ἡ αἴθουσα τοῦ συμποσίου, *δοτοτοῖ* ἐπιφ. σχετλ. ὡχ συμφορά!, *φράζω* ὑποδεικνύω, ὑπαγορεύω, καταστρώνω τὸ σχέδιον (τοῦ φόνου), *ἔρος* αἰολ. (τῆς Κλ. πρὸς τὸν Αἴγ.), *προφυτεύω* χαλκεύω καὶ φέρω εἰς φῶς, *δεινὰν μορφὰν* τὸ φρικτόν, τὸ ἀπαίσιον θέαμα (τὸ πτώμα τοῦ Ἁγ. καθηγμαγμένον μετὰ τῶν χασκουσῶν πληγῶν), *βροτῶν* τις, *δ πράσων* πρκτ. 201-12 *κείνα ἀμέρα* ἡ τῆς ἐπανόδου τοῦ Ἁγ., *ἐχθίστα* μισητοτάτη κτηρ., ἐπιτεινόμενον διὰ τοῦ *πλέον* κ. *δή*: ἦτις μοὶ ἀνέτειλεν ἡ πλέον μισητοτάτη, ἡ μισητοτέρα ὄλων, *νύξ* ἑσπέρα (τοῦ φόνου), *ἄχθη* θλίψεις, φαρμάκια, τὰ ὁποῖα ἔχουν πλακώσει τὴν καρδίαν μου, *ἐκπαγλος* (*ἐκπλήσσω*) φοβρός, φρικτός, *ἄρρητος* ἀκατονόμαστος, *τοὺς* καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ κτηρ. *θανάτους* ἀντὶ ἅ (δειπνα): τὰ ὁποῖα αἴφνης προέβαλον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ὡς παγίδες θανάτου, *αἰκῆς* 102, 191, *διδύμαιν* ποιητ. δυοῖν, Κλυταιμῆστρας καὶ Αἰγίσθου, *εἶλον* ἠφάνισαν, *πρόδοτον* κτηρ. προλ. προδοτικῶς ἠφάνισαν τὴν ζωὴν μου, τὴν παρεπέταξαν εἰς τοὺς πέντε δρόμους, *οἷς* ἀλλὰ τούτοις, Κλ. κ. Αἴγ., κατὰ σύνεσιν, ἐν ᾧ προηγεῖται *διδύμαιν χερσῶν*, *πόροι* 126, *ποινίμος* τιμωρός, ἐκδικητήριος: ὡς ἀντίποινα τῶν πράξεών των, *ἀπονίναμαι* ὠφελοῦμαι ἀπὸ, ἀπολαύω, *ἀγλαῖα* (λάμψις) ἀγαλλίσεις, χαρὰ, *ἀνύτω* ἐπιτελῶ, διαπράττω, πρβλ. *ἀνήνυτος* 166. 213-20 *φράζομαι* σκέπτομαι, προσέχω, φυλάττομαι, *πόρσω* πόρρω, περαιτέρω: πρόσεχε νὰ μὴ εἴπης περισσότερα, ἰσχυρότερον τοῦ μὴ *φῶναι*, *γνώμαν ἴσχω* γινώσκω, ἐννοῶ, *ἐξ οἶων* συνεπέα τίν, ἀφορμῶν (ὅτι ἐκ τῶν πικρῶν σου λόγων), *τὰ παρόντα* ἐν τῷ παρόντι, ἤδη, *ἄτη* συμφορά, *οἰκεία* αὐθόρμητος, ἐξ οἰκείας ἐνοχῆς καὶ εὐθύνης, οὐδενὸς ἄλλου πταίοντος, *ὑπερκιῶμαι* ἀποκτῶ ὑπὲρ τὸ δέον, ἀνευ ἀνάγκης, *πολύ τι κακῶν* ἐξαιρετικῶς μέγαν ἀριθμὸν συμφορῶν (ἐπαρραφορτώθης), *πολέμους* λογομαχίας καὶ διαπληκτισμούς, *δύσθυμος* πικρός, πικρόχολος, ὄργ., *τὰ δὲ* ἀλλὰ ταῦτα γεν. ἀντὶ: ἀλλ' οὗτοι (οἱ πόλεμοι 219) *οὐκ ἐριστὰ* (ἔστι) οὐχ οἷόν τ' ἐρίζειν (σε, τινά), τοιοῦτους πολέμους δὲν δύνασαι νὰ διεξάγῃς πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς κυριαρχοῦς, *πλάθω* πελάζω, τὸ ἀπρμφ. ἀναφ. ὥστε νὰ πλησιαῖζης αὐτούς: ἀλλὰ μόνον μὲ τὸ καλὸν δύνασαι νὰ πλησιαῖζης τοὺς ἰσχυροὺς, μὲ διαπληκτισμοὺς εἶναι ἀπροσπέλαστοι. 221-32 *ἠναγκάσθην* νὰ γίνω

πικρά, *δεινοῖς* τοπ. ἐν τῇ φοβερᾷ θέσει μου (ἢ αἰτ. ἔνεκα τραγικῶν πραγμάτων, ὑπὸ τὸ κράτος τρομερῶν συνθηκῶν διατελοῦσα), *ἔξοιδα* (ἦν ἔχω ὄργην) τὸ γνωρίζω ὅτι εἶμαι πικρόχολος, δξύθυμος, *ὄργα* ἢ πικρὰ ἐμπάθειά μου, ἢ δξύθυμία μου (*δύσθυμος* ψυχὴ 218), *ἀλλὰ γὰρ ἀλλ'* (*ἄντε* 229): *ἐν γὰρ δεινοῖς* διότι ἐν μέσῳ τῆς τραγικῆς μου θέσεως (ἐφ' ὅσον ὁ βίος μου θὰ περιοριζέται ὑπὸ δεινῶν) δὲν θ' ἀναχαιτίσω τὰς (ἐκρήξεις τῆς λύπης μου 218, αἵτινες φέρουσιν εἰς ἐμὲ τὰς) συμφορὰς ταύτας 215, *ὄφρα* (ἄν), *τίνι* παρὰ τίνος, *γενέθλα* 129, *φίλαγ* καλαὶ μου φίλαι, *πρόσφορος* (σύμφωνος πρὸς τὴν θέσιν μου καὶ τὴν διάθεσίν μου) ὠφέλιμος, ἀνακουφιστικός, *φρονῶν καίρια* ὁ σκεπτόμενος τὰ κατάλληλα διὰ πᾶσαν περίστασιν, γνωστικός, *ἄντε* ἄφετε, *παράγοροι* παρήγοροι κτηρ. ὡς παρήγοροι, παύσατε παρηγοροῦσαι, ἀφήσατέ με με τὰς παρηγορίας σας, *τάδε* αἱ συμφοραὶ μου καὶ οἱ θρηνοί μου, *κεκλήσεται* ἔσται, *ἄλλυτος* ἀδιάρρηκτος, ἀδιάκοπος, συνεχῆς, *κάματοι* 130, *ἀνάριθμος* ὁ μὴ δυνάμενος νὰ μετρήσῃ: κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅπως κάμνω τώρα, ἀμέτρως θρηνοῦσα, χωρὶς μετρημὸν καὶ τέλος. 233-5 *οὖν γε* γοῦν, τοῦλάχιστον, *αὐδῶ* συμβουλεύω, *εὐνοία* ἔξ εὐνοίας, *τίκτειν* 218, *ἄταις* ὄργ. ὅθεν ἢ φράσις σημ. *ἄταν* ἐπ' *ἄταις* 236-50 *κακότης* δυστυχία: καὶ ποῖον μετρημὸν ἐγνώρισεν ἡ δυστυχία μου (ὥστε καὶ οἱ θρηνοί μου νὰ ἔχουν μετρημὸν) (ἦ: *κακότης* κακία, κακοήθεια τῶν βασιλέων), *φέρε* (εἰπέ), *φθίμενοι* οἱ νεκροί, *ἐπὶ τοῖς φ.* προκειμένου περὶ τῶν νεκρῶν, *τοῦτο* τὸ ἀμελεῖν τῶν νεκρῶν, εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς *ἔβλασταν* ἐξεφύτρωσε τῆς αὐτῆς ἰδέας, *τούτοις* οἷς καλὸν τὸ ἀμελεῖν τῶν νεκρῶν: μήτε ὑπόληψιν θέλω ἀπὸ τούτους, *πρόσκειμαι* ἔχω προσκολληθῆ, συντροφεύσει, *χρηστὸν* καλόν τι: εἰάν μοι ἔχει ἀπομείνει ἔστω καὶ κόκκος χρηστότητος, τὸν ὅποιον δὲν ἀπέσπασαν ἀπ' ἐμοῦ, *μήτε ξυνναίοιμι* μήτε θέλω νὰ συγκατοικῶ μετ' αὐτῶν (τῶν ἀσυνειδήτων), *εὐκηλος* ἔκηλος, ἥσυχος, με κλειστὸν τὸ στόμα, ἐπεξ. διὰ τοῦ *ἰσχυοῦσα*... συμμαζεύουσα, μετριάζουσα, χαλαρώνουσα τροπ., *πτέρυγας* τὸ πτερύγισμα, τὴν ἔντασιν, τὸν τόνον, *δξύτονος* δξύφωνος, διαπεραστικός, *ἐκτιμος* ὁ μὴ τιμῶν, πρβλ. *ἔνδικος*-*ἔδδικος*, *ἔννομος*-*ἔπνομος*..., ἢ γεν. *γονέων* διὰ τὴν στερητ. σημ. τοῦ ἐπιθ., *ἐκτίμως* κτηρ. προλ. ὥστε μηκέτι τιμᾶν τοὺς γονέας, *κείσεται* θὰ κοιμᾶται τὸν αἰώνιον, *γὰ* κτηρ. (πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας *Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει*), *οὐδὲν ὄν* ἐν τέλειον μηδενικὸν (ἐπομένως: οὐδεμιᾶς τιμῆς ἄξιος), *οἷ δὲ* οἱ φονεῖς δέ, *πάλιν δίδωμι* ἀντιδίδωμι, *ἀντίφονος* ὁ ἀντὶ φόνου διδόμενος: δὲν πληρώσωσι τὰ ἀν-

τίποινα τοῦ φόνου, αἰδῶς ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τοῦτο ἢ γεν. θνατῶν: δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑφίσταται ἡθικὸν καὶ θρησκευτ. συναίσθημα, χαῖρε, ἡθικῆ, χαῖρε θρησκεία!

121-230. 121 Ὁ Χ. τῆς τραγωδίας μέχρι Σ. ἀπετελεῖτο ἐκ 12 προσώπων, κατανεμομένου τοῦ ὄλου ἐκ 50 ἀτόμων χοροῦ εἰς 4 τμήματα, ἕκαστον ἐκ 12, χάριν τῶν 4 δραμάτων τῆς τετραλογίας. Ἄλλ' ὁ Σ. ἠῤῥησεν εἰς 15, καταστήσας οὕτως εὐκολωτέραν τὴν διάταξιν αὐτοῦ εἰς 2 ἡμιχόρια καὶ τὸν κορυφαῖον 7 + 1 + 7. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸν αὐλητὴν, ῥυθμιζόντα τὸ βῆμα τοῦ Χ., παρερχομένου καὶ ἔξερχομένου, καὶ καθ' ὄλου τὴν μουσικὴν καὶ ὀρχηστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν χορικῶν. Ἐν τῇ **Ἡλ** ὁ Χ. συνίσταται ἐκ 15 Μυκηναίων γυναικῶν. 148 Πανδίων ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν ἐνύμφευσε μετὰ τοῦ Θρακὸς βασιλέως Τηρέως τὴν θυγατέρα Πρόκνην, ἣτις ἀπερχομένη ἐκ τῆς πατρίδος παρέλαβε μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν ἄγαμον ἀδελφὴν Φιλομήλαν. Εἶχεν ἤδη γεννηθῆ ἐκ τοῦ γάμου υἱὸς ὁ Ἴτυς, ὅτε ὁ Τηρεὺς ἀτιμάσας τὴν γυναικαδέλφην ἀποκόπτει τὴν γλῶσσαν αὐτῆς καὶ ἐγκλείει ἐν μονήρει εἰρκτῆ, ἵνα μὴ γνωσθῆ τὸ ἔγκλημα. Ἄλλ' ἡ Πρόκνη μαθοῦσα ἐκ χειροτεχνήματος τῆς ἀδελφῆς, κρύφα σταλέντος, τὴν ἀτίμωσιν σφάζει ἐν τῇ ἄλλοφροσύνῃ τὸν ἴδιον υἱὸν Ἴτυν καὶ μαγειρεύσασα τὰς σάρκας αὐτοῦ παραθέτει ἐν τῇ τραπέζῃ πρὸς τὸν σύζυγον. Ὁ Τηρεὺς ἀντιληφθεὶς τὸ ἔγκλημα ἀνασπᾷ τὸ ξίφος καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀδελφῶν, ὡς διώκει ἀπαύστως, ἀλλ' ὅτε ἔμελλε νὰ καταφθάσῃ, οἱ θεοὶ μετεμόρφωσαν τὴν Πρόκνην εἰς ἀηδόνα, τὴν Φιλομήλαν εἰς χελιδόνα καὶ τὸν Τηρέα εἰς ἔποπα, ὅστις καὶ σήμερον διώκει τὰ δύο πτηνά. Ἐκτοτε ἡ ἀηδὼν θρηνεῖ περιπαθῶς τὸν Ἴτυν. 149 **Διὸς ἄγγελος** ὡς κατ' ἐντολὴν τοῦ Διός, ῥυθμιστοῦ τοῦ χρόνου, ἀγγέλλουσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἔαρ. 150 **Νιόβη** θυγ. τοῦ Ταντάλου καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίωνος, μήτηρ 12 τέκνων, 6 υἱῶν καὶ 6 θυγατέρων, κατατοξευθέντων πάντων ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐκ ζηλοτυπίας τῆς Λητοῦς, πρὸς ἣν εἶχε καυχηθῆ ἐκείνη ἐπὶ πολυτεχνία. Περὶ τῆς Νιόβης κλαιούσης ἰδ. Ὅμ. Ω 615 ἡμετ. ἐκδ. Πετραῖος τάφος εἶναι τὸ λίθινον αὐτῆς ὁμοίωμα τὸ κρατοῦν αὐτὴν καθηλωμένην ἐπὶ τοῦ Σιπύλου. 157 Ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον 3 θυγατέρας τοῦ Ἄγ., τὴν Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην καὶ Ἰφιάνασσαν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Σ. γινώσκει καὶ τὴν Ἰφιγένειαν [531], δέχεται 4 θυγατέρας τοῦ Ἄγ. 162 **εὐπατρίδαν** διογενῆ καὶ διοτρεφῆ, ἐν ἀντιφ. πρὸς τὸν ἄρπαγα

καὶ σφετεριστὴν τῆς ἀρχῆς Αἴγισθον. **180 Κρίσα** πόλις ἐν Φωκίδι 1 1/2 ὄραν ἀπέχουσα τοῦ Κρισαίου κόλπου, ὅπου τὸ ἐπίνειον Κίρρα· ἡ πλουσία εἰς ἀγροὺς καὶ νομάς περιοχὴ αὐτῆς ἐβόσκειτο ὑπὸ τῶν ἱερῶν ποιμνίων τοῦ Δελφ. θεοῦ καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν Στρόφιον, παρ' ᾧ ἐξενίετο ὁ Ὅρ. 45. **184 ὁ παρὰ τὸν Ἀ. ἀνάσσει** ὁ Πλούτων, ὅστις ὡς θεὸς τῶν νεκρῶν ἔχει καθήκον νὰ ἐνδιαφερῆται ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξαποστέλλων κατὰ τῶν μαιφόνων τὰς Ἐρινῦς. **187 ἀνευ τεκέων**, 164 . . . **ἄτεκνος - ἀνύμφευτος**. Ἡ Ἥλ. θρηνεῖ τὸ ἄγαμιον, διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους προορισμὸς τῆς γυναικὸς ἦτο ὁ γάμος καὶ σκοπὸς τοῦ γάμου ἡ ἀπόκτησις γνησίων τέκνων· τὸ ἄγαμιον λοιπὸν καὶ ἄτεκνον ἐθεωρεῖτο ὡς μεγίστη συμφορὰ. **190 Χάριν δλίγων ψυχίων ἄρτου ἔπρεπε** νὰ τελῆ ἔργα δούλης.— *Τίνες ἀποτελοῦσι τὸν Χ., τίνος κοινῶν τάξεως, περιβολῆς καὶ ἡλικίας εἶναι ; τίς ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὴν Ἥλ. ; εἶναι ἔγγαμοι ἢ ἄγαμοι ; διὰ τίνος Παρόδου παρέρχονται ; πρὸς τίνα σκοπὸν ; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χ. ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν πρὸς τὴν Ἥλ. ; τίνα τὰ τῆς Ἥλ. ; τὸ χορικὸν εἶναι ἠγαστρῶμενον πρὸς τὴν πράξιν ; ὡς ἀδόμιμον εὐθύς μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Χ. ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν πῶς θὰ καλεῖται ; τίς ἡ γλῶσσα καὶ διὰ τί ἡ διάλεκτος αὕτη ;*

251-3 σπεύδουσα τὸ σὸν ἐπιδιώκουσα τὸ ἰδικόν σου συμπέρον, *σὺ νίκα* νικάτω ἢ σὴ γνώμη. **254-60 δοκῶ ὑμῖν, π. θρήνοισι** ὄργ. μὲ τοὺς πολλοὺς μου θρήνους, **δυσφορεῖν ἄγαν** ὅτι εἶμαι ὑπὲρ τὸ δέον ἐμπαθῆς, ἀπαρηγόρητος, **ἀλλὰ σύγγνωτε** 257, ἡ γὰρ βία (τῶν πραγμάτων, περιστάσεων) . . . πρβλ. 223, **ἤτις (εἶη)**, ἀναφ. ὑποθ., **εὐγενῆς** τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα, **πατρῶα πῆματα** τὰς συμφορὰς, ὅσαι προέκυψαν ἐκ τοῦ φόνου τοῦ πατρός μου, **τὰ δὲ τοὺς διαρκεῖς καὶ ἀπαρηγορήτους θρήνους, ἀ πῆματα, εὐφρόνη** 19, **θάλλοντα** μεγαλώνοντα, ἐξογκούμενα, **φθίνοντα** μειούμενα. **261-5 ἢ ἔμοι γὰρ 187, τὰ μητρὸς** ἢ συμπεριφορὰ καὶ αἱ σχέσεις τῆς μητρὸς πρὸς τὴν θυγατέρα, **γείνομαι** γεννῶμαι, **ἐγεινάμην** ἐγέννησα, **ἢ μ' ἐγεινάτο** τὴν φυσικὴν, **συμβέβηκεν ἔχθ.** ἔχουσι καταντήσει (διαμορφωθῆ) ἐχθρικώταται, **πρῶτα μὲν-εἶτα-ἔπειτα** δὲ 275, **ξύνειμι** συνοικῶ, εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ συζῶ, **ἀρχομαι** παθ. ἐξουσιάζομαι, διευθύνομαι, **ἐκ τῶνδε** ποιητ. αἰτ., **πέλει** ἐξαφτᾶται, **λαβεῖν (με ὑποκ.)**, **τῶν ἀναγκαίων τι** ἀντικμ., **τητῶμαι** στεροῦμαι, δὲν λαμβάνω, **λαβεῖν κ. τητᾶσθαι** πᾶσα δοσοληψία μου. **266-74 ἄγω ἡμέρας** διέρχομαι ἡ., τὸν χρόνον τοῦ βίου, **ἐνθακέω-ῶ** (θάκος-θῶκος ἄ. ἔδρα, κάθισμα) κάθημαι ἐν, **ἔσθημα** (ἐννυμι, ἐσθῆς) ἔνδυμα, **ταῦτά ἐκείνω** (τῷ

πατρί, ὅπερ νοεῖται ἐκ τοῦ πατρώοις) βραχυλ. ταῦτά τοῖς ἐκείνου, **παρέστιος** ὁ παρὰ τὴν (οἰκογενειακὴν) ἐστίαν, **ἐνθα** ἐκεῖ ὅπου, παρὰ τὴν ὁποῖαν ἐστίαν, **τὴν τελευταίαν** τὴν χειριστήν, τὴν κορωνίδα, **τούτων** οὐ. τῶν ἀπαριθμηθέντων αἰσχροῶν, **αὐτοέντης κ. αὐθέντης**: αὐτόχειρ, ὁ ἰδία χειρὶ πράττων τι (φονεύων), αὐτουργὸς τοῦ φόνου, **ἡμῖν** τίς δοτ. ; **τάλας κ. τλήμων** 275 ἀναιδής, ἐλεεινὸς καὶ ἄθλιος, ἴδ. **δύστανος** 121. **275-81 ὦδε** (οὔτω) **τλήμων** (ἐστίν), **ὥστε, ξύνεσι** συζῆ, **μιάστωρ**, Ἐρινὺς θεία δίκη, **ὥσπερ ἐγγελῶσα** ἐμπαίζουσα τρόπον τινὰ τὰ θεῖα, **τοῖς ποιουμένοις** ὄργ. μὲ ὅσα κάμνει, μὲ τὰς κακουργίας ἀφ' ἑνός, μὲ τὰς προσευχὰς ἀφ' ἑτέρου, **εὐρουσα** κατόπιν ὑπολογισμῶν, **ἀμὸς** ἐμὸς (ἀλλαχοῦ : ἡμέτερος, ὅτε γράφουσιν ἀμὸς), **μηλοσφαγῶ** σφαίζω (θύω) μῆλα, αἰγοπρόβατα, **ἔμμηνα** ἱερὰ μνησιαία, κατὰ μῆνα ἐπαναλαμβανομένην θυσίαν, ἐσορτήν, **σωτήριοι κ. προστατήριοι**. **282-6** κλαίω **κατὰ στέγας** ἐντὸς τοῦ δωματίου μου, **ἐπικωκύω** κυρ. κωκύω ἐπὶ τινι, **δυστάλαινα** δαῖς τὸ τρισάθλιον συμπόσιον, **ἐπωνομασμένη** πατρὸς τὸ ὅποῖον ἔχει λάβει τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, Ἀγαμεμνόνειος δαῖς, **αὐτῆ** **πρὸς αὐτὴν** (ἐμμετὴν) κατὰμονος, **πάρα** πάρεστιν, ἔξεστιν, **θυμὸς ἠδονὴν φέρει** ἢ διάθεσις μοὶ προκαλεῖ τὴν ὄρεξιν νὰ κλαύσω, ἢ καρδιά μου ποθεῖ. **287-92 ἡ λόγοισι γενναία** ἢ ἐκδηλοῦσα τὴν εὐγένειάν της εἰς λόγια (καὶ αὐτὰ ταπεινὰ καὶ χυδαῖα) εἰρων., **κακὰ ὕβρεις, μίσσημα** σιχαμένη, βδέλυγμα, τέρας (πρβλ. παρ' ἡμῖν **κάθασμα, περὶτομμια...**), **δύσθεος** θεομίσητος, θεοκατάρματος, **γόνων** συμφορῶν ὡς προκαλουσῶν τοὺς γόους. **293-302 τηνικαῦτα** τότε, **παραστᾶσα** (ἐμοί) ἐν ἔχθρ. στάσει, **τῶνδε** τῆς ψυχ. ἀγωνίας ἐκ τῆς περὶ ἀφίξεως τοῦ Ὁρ. φήμης, **ἣτις** 187, 261, **ὕπεκτίθεμαι** κρυφὰ μεταφέρω (τοποθετῶ) εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἔξω, **τίνω δίκην ἀξίαν** πληρῶνω ὅτι κάμνω τιμωρούμενος ἐπαξίως, λαμβάνω τὰ ἐλίχειρα τῆς κακίας μου, **γέ** ἐὰν τότε διέφυγες τὰ βλέμματά μου, τὴν τιμωρίαν, τοὐλάχιστον τώρα δὲν θὰ διαφύγης, **ἐποιρύνει ταῦτα** ἐξερεθίζει (ἐξωθεῖ) εἰς ταύτας τὰς ὕβρεις, **σὺν** ἐπιρ. συγχρόνως, **πέλας παρῶν** αὐτῆ, **νυμφίος** ὁ κύρ. σύμβιός της, **ἡ πᾶσα βλάβη** ἀντὶ ὁ πᾶς ὢν βλάβη, ὁ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν χολέρα, ἢ τελεία προσωποποιία τῆς λοιμικῆς πνοῆς, **τὰς μάχας** τὰς μάχας του τὰς γνωστὰς (πρὸς τὸν Ἀγ. καὶ τὴν Ἥλ.), **σὺν γυναιξί** ἐν συμμαχίᾳ μετὰ γυναικῶν ! **303-6 πανσιήρα τῶνδε** οὐ. ἵνα θέσῃ τέρμα . . . , **μέλλων** ἐπειδὴ ἀναβάλλει, ἐνδοιάζει, **τὲ** ἀποφασιστικόν τι, **ἐλπιδας** μου, **τὰς οὔσας καὶ ἀπούσας** ὄσας εἶχον καὶ δὲν εἶχον, **πάσας ἀνεξαιρέτως**. **307-9 ἐν τοιούτοις** ὑπὸ τοιαύ-

τας συνθήκας, *σωφρονῶ* τηρῶ μέτρον, *εὐσεβεῖν* πρὸς τοὺς θεοὺς 250, *ἐν κακοῖς*, οἷα τὰ ἰδικά μου, ἔγκειται ἡ κατανάγκη καὶ ὁ πάσχω· νὰ πράττη κακὰ ἀνταποδίδων κακὸν ἀντὶ κακοῦ. 310 *ὁ δόνιος* ἐν τῇ μτχ. ἢ κυρ. ἔννοια, *βεβῶς* βεβηκῶς, *ἢ κάρτα* (βεβῶτος ἐκ δόμων Αἴγ. λέγω τάδε) βεβαιότατα, *μὴ δόκει* πρὸς τὴν κορυφαίαν τοῦ X., *οἰχνῶ* 166 πορεύομαι, ἔρχομαι, *θυραῖος* 3. 2 ὁ ἐρχόμενος εἰς τὴν θύραν, ἐκτὸς τῆς οἰκίας, *ἀγροῖσι* τοπ., *δᾶν* δὴ ἄν, πρβλ. *ἐπειδάν, ἢ δὴ* τότε πλέον ἀλήθεια (ἢ ἔννοια ἐπαναλαμβ. διὰ τοῦ *εἶπερ ὡδε ταῦτ' ἔχει*), *θαρσοῦσα* μᾶλλον, *ἐκοίμην ἄν ἐς λ.* ἤθελον εἰσελθεῖ εἰς τὴν ὀμιλίαν σου, *ἱστορῶ* ἔρωτῶ, *τί σοι φίλον* ὅ,τι σοι φίλον, ὅ,τι σοι ἀρέσκει. 317-23 *τοῦ κασιγνήτου* ἀναφ. περὶ τοῦ κασιγν., *ἤξοντος* κτγρ. μτχ., *μέλλοντος* (ἤκειν) 305, *φησὶν* ὑπισχνεῖται (ἤξειν), *ποῶ* ποιῶ, *φιλῶ* + ἀπρμφ. σινηθίζω, *ὀκνῶ* μέλλω 318, *πράσσω* ἐὰν ἐπιχειρῇ, *μέγα* σοβαρόν, *καὶ μὴν* καὶ ὅμως, *ἔσφσ' οὐκ ὀκνω* οὐκ ὠκνησα σφίζουσα, *ἀρκῶ* + δοτ. βοηθῶ, *τᾶν* τοῖ (βέβαια) ἄν, *οὐκ ἄν ἔζων μακρὰν* (ἐπὶ μακρὸν χρόνον), εἰ μὴ ἐπεποιθῆ (ἄλλως). 324-7 (*οὔσαν*) *φύσιν* ἀναφ. κατὰ τὸ γένος, πεφυκυῖαν ἐκ ταυτοῦ . . . καὶ τῆς αὐτῆς μ., φέρουσαν *δόμων* ἐκ δόμων, *ἐντάφια* (ἱερὰ) προσφοραὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, κτερίσματα, χοαὶ . . ., *νομίζεται* συνήθως προσφέρονται.

251-327. 269 *ταῦτὰ ἐκείνω* βασιλ. στολάς, ὅσας ὁ Ἄγ. δὲν εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Τροίαν. 281 Οἱ ἀρχαῖοι ἐώρταζον συνήθως τὰς ἐορτὰς κατ' ἔτος, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ ἔμμηνα ἢ ἐπιμήνια ἱερά. Ἡ Κλ. κατόπιν ἐπιπόνων ἔρευνῶν κατώρθωσε νάνευρη τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ., λησμονηθεῖσαν δι' ἔλλειψιν ἡμερολογίου, ἦτο δὲ αὕτη ἡ 13. Γαμηλιῶνος (τελευτῶντος Ἰανουαρίου), ἀποφράς ἐν Ἄργει, ὄπλου καὶ ἐν τοῖς ἱστορ. χρόνοις ἦγετο ἐορτὴ ἀναμνηστικὴ τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ. Τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ Κλ. ἀναιδῶς θὰ ἐκάλει καὶ Σωτήρια, ὡς εἰ ἡ πόλις εἶχε σωθῆ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου τῶν κινδύνων, ἀφ' οὗ ἔθνε θεοῖς τοῖς σωτηρίοις, οὔτινες μάλιστα ἦσαν Ζεὺς Σωτήρ, Ἀπόλλων Προστατήριος καὶ Ἄρτεμις Σώτειρα καὶ Προστατήρια. 284 *πατρὸς δαῖς ἐπωνομασμένη* Ἀγαμεμόννεος δαῖς παρομι. περὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ εὐωχουμένων, πρβλ. καὶ τὰ *Θυέστου δεῖπνα ἢ δαῖτα* Εἰσαγ. σ. 11. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἐορτὴν ἐπανελαμβάνετο ἡ ἀποφράς δαῖς.—*Διὰ τί ἢ Ἡλ.* ἐπαναλαμβάνει ἡδὴ ἐν ἱαμβ. τοιμέτροις τοὺς θρήνους; *εἰς τίνα ἰδιότητ' αὐτῆς ὀφείλεται*, ἢ διέγεροισ; *διὰ πόσους λόγους δυσφορεῖ*; *διὸ τί ἐπαναλαμβάνει* ἀτολεξεῖ τοὺς λόγους *τῆς μητρὸς*; *διὰ τί οἱ* περὶ Ὅρ. θροῦλοι ἐμβάλ-

λουσιν εἰς λύσσαν τὴν Κλ. ; τίς ἀρετὴ διακρίνει τὴν ἐκθεσιν τῶν δεινῶν τῆς Ἥλ. ; τί αἰσθανόμεθα πρὸς αὐτήν ; διὰ τί ὁ Χ. ἐρωτᾷ περὶ τοῦ Αἰγ. ἐὰν εἶναι ἐντός ; ἢ ἀπουσία αὐτοῦ εἶναι σπουδαία διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δράματος ;

328 31 φάτις ὅδ' λόγια (ὅτι διάγει ἄθλιον βίον), αὖ πάλιν κατὰ τὴν συνήθειάν σου, **ἐξοδοὶ θυρῶνος** περίφρ. πρόπυλον, πρὸς **θ.** ἐ. ἐκ τοῦ φωνεῖς, **ἐλθοῦσα** εἰς αὐτάς, **ἐν χρ. μακρῶ** ἐπὶ τόσον καιρόν, τέλος πάντων, **χαρίζομαι κενὰ** κάμνω ἀνωφελεῖ χάριν, **θυμὸς μ.** ὀργή (πάθος) ἀνίσχυρος (ἐκδηλουμένη μὲ λόγους, ἄνευ ἔργων) : νὰ μὴ ὑποκύπτῃς (παραδίδουσαι) ἀνωφελῶς εἰς τὸ., νὰ μὴ συνδαυλίξῃς, λατ. irae indulgere. **332-6 κάμαντήν** προλ. ὅτι καὶ ἐγὼ αὐτὴ, **ἀν δῖς, δοκεῖ μοι** ἔχω τὴν ἀπόφασιν νὰ πλέω καὶ νὰ μὴ νομίζω, **ὑφίεμαι** (τὰ ἰστία) ὑποστέλλομαι. : μὲ συνεσταλμένα τὰ ἰστία, μὲ μαζευμένην τὴν οὐρίαν, **τί** σοβαρόν τι **30ῶ, πημαίνω** (πῆμα) βλάπτω. **337-40 ἄλλα** αὖ, ἀφ' ἑτέροισι, **ἦ** ὅπως, **δεῖ με ζῆν** μέλλω ζῆν, **ἀκούω τινός** ὑποκύπτω τινὶ **ἀκουστέα-ον**, εἰς τοῦτο τὸ πάντα. **341-4 γέ** ναί, **οὔσαν** ἐνδ., **πατρός** κτηρ. κτητ., **λελῆσθαι** λήθουμαι, **μέλειν** (σοι), **τάμὰ** τὰ πρὸς ἐμὲ ἀπευθυνόμενα, **διδασκὰ σοι** (ἔστιν) ἔχουσι διδαχθῆ, **κείνης** παρ' ἐκείνης, κατὰ τὸ **μανθάνειν τινός, ἐκ σαντιῆς** ἐξ ἰδίας σου πρωτοβουλίας. **345-51 ἔπειτα** συνεπῶς, λοιπόν, τότε, **φρονεῖν κακῶς** ὡς φρονοῦσα τὰ τῶν ἐχθρῶν, **φρονοῦσα** ἔχουσα σῶας τὰς φρένας σου, **φίλων Ἄγ., ἦτις 187, λέγεις** ὡς προκμ., **ἐκδηλῶ** ἐπιδεικνύω ἐμπράκτως, **μῖσος τούτων** ἀντικμ., **τιμωροῦμαι πάντα** μετέρχομαι τὰ πάντα, ἵνα ἐκδικήσω τὸν π., ἢ γεν. ἀπόλ. ἀντὶ δοτ. πρὸς τὸ **ξυνέρδεις** χάριν ἐμφ. καὶ ἀντιθ., **οὔτε τὲ** ὄχι μόνον δὲν-ἀλλὰ (μάλιστα) τοῦναντίον, **ἐκτρέπεις** τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος, ὁ ἔνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον, **δειλία** ἀναξιοπρέπεια, ἀγένεια, **351** ταῦτα ὅλα ἐκτός τοῦ χαρακτῆρος τῆς κακίας (διότι τάσσεται μετὰ τῶν ἐχθρῶν) δὲν ἐνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀναξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀγενείας ; **352-8** (καὶ ἀδίκως φαντάζεσθαι ὅτι εἶσαι γνωστικὴ), **ἐπεὶ, ἢ μάθε** ἢ καλύτερα μάθε. ὁ ἦ ἐπαπανορθ., **ληξάσῃ** εἰ λήξαιμι, **κακῶς** κακὰ καὶ ψυχρά, **ἐπαρκοῦντως** εἰς τρόπον ἐπαρκῆ δι' ἐμέ, ὥστε νὰ μὴ ἀποθάνω, **λυπῶ δὲ** ἀλλὰ, **τούτους** Αἰγ. κ. Κλ., **τιμαὶ** ἱκανοποιήσεις, **ἐκεῖ** ἐν Ἄιδου : εἴαν τις εἶναι δυνατόν νὰ εὐχαριστῇ τοὺς ἐκεῖ κάτω (ὅπου ἡ χαρὰ εἶναι ἄγνωστον προᾶγμα), **ἢ μισοῦσα** τὸ ἄρθρ. τὸ γνωστὸν μῖσος **334, 348** ἢ φάσκουσα μισεῖν, **ξύνειμι** εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, **ἡμῖν** ἡθ. εἰς ἀμφότ. τὰ ὅ. **359-65 τὰ σὰ δῶρα** ἃ σοὶ δωροῦνται, ὠραῖα ἐνδύ-

ματα, κοσμήματα, εὐζωίαν, *χλιδῶ* τρυφῶ, καμαρώνω, *τούτοις* τοῖς φρονεῦσι, *κείσθω* ἄς παρατίθεται, *περιρρέω* πλημμυρῶ (καὶ χύνομαι ὀλόγυρα), *βίος π.* ἢ ζωή σου ἄς ἔχη ἄφθονα τὰ πάντα, πρβλ. *circuitufluere, abundare, redundare, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ* (ἐμαυτὴν) νὰ μὴ δημιουργῶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου λύπας, τύψεις συνειδήσεως = ἢ γαλήνη τῆς συνειδήσεώς μου, ὑποκ., *βόσκημα* τροφή, παρηγορία, κτγρ., *οὐδ' ἂν σὺ* (ἦρας τυγχάνειν τῆς τιμῆς ταύτης), εἰ σώφρων γ' ἦσθα. **365-8** *καλοῦ* (παῖς) τῆς μητρὸς, *προδοῦσα* ἀπαρνηθεῖσα, ἐπέξ. τοῦ οὐτω.

369-71 *μηδὲν* (εἵπης ἢ εἵπητον), *πρὸς ὄργην* (τεῖνον) ἐπιρ. ὀργίως, ἐν ὄργῃ, ὡς διότι, *ἀμφοῖν* γεν. ἐκ τοῦ λόγους, *σὺ Χρ.*, *αἴτη* Ἥλ., *τοῖς* τῆσδε λόγους. **372-5** *ἐγὼ μὲν* 61, *ἡθὰς* + γεν. ἔμπειρος, συνηθισμένος, *πῶς* λιτ. ἀρκετά, *ἐμνήσθην* (τῶν τῆσδε μύθων, 371) ἠξίωσα σοβαρᾶς προσοχῆς, *σχῆσει* θὰ παύσῃ, θὰ φριμώσῃ τὸ στόμα της, *μακροὶ* δυνατοί, διαπεραστικοί. **375-84** *τὸ δεινὸν* αὐτὸ τὸ φοβερὸν καὶ τρομερὸν, *τῶνδε* τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα πάσχω τώρα, *κατηρεφῆς* (ἐρέφω) ἔστεγασμένος, σκοτεινός, *κ. στέγη* ὑπόγειος σκοτεινὴ εἰρκτή, *ἐκτὸς* χθονός, *ὑμνήσεις* *κακὰ* θὰ ψάλλῃ τὴν κακὴν σου μοῖραν (ἢ: θὰ ψάλλῃ τοὺς ἐξαψάλμους σου, *κακὰ* ὕβρεις), *πρὸς ταῦτα* ἀπέναντι τούτων, *ὑστερον* πολὺ ἄργά, *παθοῦσα* ὅταν πάθῃς, *μέμψῃ* ὅτι οὐ σοὶ προεῖπον, *ἐν καλῷ* εὐκαιρὸν ἐστὶ. **385-91** *καὶ β.* ἀλήθεια, εἰς τὰ σφοτά, *μάλιστα* βεβαιότατα, εἰς ὄλην τὴν ἐρώτ., *ὅταν περ* εἰς τὸ ποεῖν, *τοῦδ' οὐνεκα* ὅσον διὰ τοῦτο, ἐὰν πρόκειται περὶ τούτου, *τίνα τόνδε* τίς ἐστὶν ὅδε ὁ λ., ὄν..., *ἐπαρῶμαι* καταρῶμαι: τί κατάρα εἶναι αὐτή, τὴν ὁποῖαν ἐξεστόμισας; *ἐλθεῖν* (ἐπηρασάμην), *τῶνδέ τι* τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, *ὅπως πάθῃς* εἰς τὸ ἐλθεῖν ἐκεῖνον: ἀλλ' ἐσκέφθης τί θὰ πάθῃς τότε, τί θὰ γίνῃ τότε μὲ σέ; *ποῦ φρενῶν*.. ποῦ τέλος πάντων πετοῦν τὰ μυαλά σου, **391** ἢ ἀπόκρ. εἰς τὴν α'. ἐρώτ., *προσώτατα* 213 πορρωτάτω. **392-404** *μνεῖαν ἔχεις* λογαριάξεις, *τοῦ παρόντος* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν ἐν 380.. πολὺ χειρότερον, **393** (οὐ μνεῖαν ἔχω, ἢ εἰρων. ὦ! ναί!) *καλὸς γάρ, θαυμάζω* προσβλέπω τι μετὰ θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ, ἀποκαλύπτομαι πρὸ αὐτοῦ: ὁ βίος μου εἶναι ὠραῖος, θαυμασιῶς ὠραῖος, *ἦν ἂν (καλός), τοῖς φίλοις* Ἀγ. κ. Ὁρ., (διδάσκω) *εἰκαθεῖν, θαυπεύω* κολακεύω, λέγω ψευδεῖς καὶ ἀπατηλοὺς λόγους: σὺ ζῆτει νὰ συγκαλύπτῃς τὴν δειλίαν σου μὲ τὰς εὐσχήμους ταύτας φράσεις: ἀλλὰ διὰ τούτων δὲν διερμηνεύεις τὰς σκέψεις μου (χαρακτῆρα), *πεσεῖν* νὰ σκάψωμεν τὸν τάφον μας, *τιμωρούμενοι* τὸ ἄρσ. ἐπὶ γενικότη-

τητος, **τούτων** τῶν τρόπων μου, τῶν συμβουλῶν μου, τὸ ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη ἐστὶ (πρὸς) κακῶν, ἴδιον κακῶν ἀνθρώπων, μόνον κακοὶ ἄνθρωποι δύνανται νά... **μήπω** μήπως, κατ' οὐδένα τρόπον, **τὰρ** τοὶ ἄρα, (ἐὰν δὲν συναινεῖς) **χωρήσομαι** ἐκεῖσε ὁδοῦ, οἶ, εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον, **ἐστάλην** ὡς παρ' ἡμῖν.

405-10 **ἐμπορεύομαι** πορεύομαι, **τῷ** τίνι, **ἐμπυρα** ἐντάφια: 326, κυρ. τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τοῦ βωμοῦ τιθέμενον θῦμα, οὐ τὸ αἶμα μετὰ τῶν χοῶν ἔρρεε διὰ τοῦ κοιλώματος τοῦ βωμοῦ εἰς τὴν γῆν, κατόπιν: πᾶσα νεκρική προσφορά, **τυμβεύω** (θάπτω) **χοάς**: προσφέρω ἐπιτυμβίους χοάς, **τῷ δυσμενεστάτῳ** (αὐτῇ), (τούτῳ) **δν**, **λέξαι** διὰ τῆς λ. **δυσμενεστάτῳ**, **πεισθεῖσα** παρακινήθεισα, **τῷ ἤρесе** τίνος ἐκάπνισε νὰ κάμη αὐτό, **δεῖμα** τρομερὰ ὄπτασία, **δοκεῖν ἐμοὶ** ἀπολ. νομίζω, λιτ. **411-6** **πατρῷοι** οἰκογενειακοί, **συγγίγνομαι** συμπράττω, (εἰμὴ πρότερον) **ἀλλὰ νῦνγε**, **θάρσος** ἐλπίς, **τάρβος** **δεῖμα** 410: ἀντλεῖς ἐλπίδα τινὰ ἐκ τοῦ, **ῥψις** ὄπτασία, ὄνειρον, **ἐπὶ σμικρὸν** εἰς μικρὰν ἔκτασιν, ὀλίγα περιορισμένα, **φράσαι** ὥστε φράσαι, **ἀλλὰ τοῦτο** τοῦλάχιστον αὐτά, **τοὶ** ὡς γνωστόν, **σμικροὶ λόγοι** ψυχία τινὰ λόγων, **πολλὰ ἤδη** πολλάκις μέχρι τοῦδε, **σφάλλω** ἀνατρέπω, **κατορθῶ** ἀνορθῶ. **417-25** **δμιλία** συμβίωσις: ὅτι συνέζη, διὰ δευτέραν φοράν, **εἰς φῶς** ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὸν ἄνω κόσμον, εἰς τὴν ζωὴν, **εἶτα** τὸ β'. μέρος τοῦ ὄνειρου, τὸ κύριον, **οὐφόρει** ὃ ἐφόρει, **ἐφέσειον** πρὸς τὸ **σκηπτρον** κτηρ. ἐπὶ τῆς ἐστίας, **βρύω** ἀναπτύσσομαι πλουσίως, θάλλω, **βρύων** θαλερός, σφριγηλός, **πῆξαι-βλαστεῖν** οὐχὶ ἐκ τοῦ εἰσεδεῖν, ὅτε πῶς θὰ εἶχον; ἀλλ' ἐκ τοῦ **λόγος ἐστίν** 417 ὡς λεγόμενα ἐκ τοῦ διηγηθέντος, **γενέσθαι** ἐν τῷ πλαγ. λόγ. κατὰ τὸ **πῆξαι-βλαστεῖν** ἀντι γένοιτο, **ἐξηγοῦμαι** διηγοῦμαι, **παρόντος** ὃς παρῆν, **δείκνυσι** ἢ Κλ. ἀντὶ **ἐδείκνυ**, **ἔδειξεν** ἀπεκάλυψεν, ἔξεμυστηρέυθη. **426-7** **τοῦ φόβου** χ. πρὸς ἀποσόβησιν... **428-30** **ἐγγενεῖς** πατρῷοι, **πεσεῖν** ἀ. 398, **ἀπωθοῦμαι** ἀποσπρώχω, **σὺν κακῷ** (οὔσα) συνοῦσα κακῷ, παθοῦσα 379-82, **μέτει** θὰ τρέχῃς ἀπὸ ὀπίσω μου (ζητοῦσα τὴν συνδρομήν μου), **πάλιν** ὕστερον. **431-8** **προσάπτω** **τύμβῳ** καταθέτω ἐπὶ τοῦ τ., **μηδὲν** τούτων, **ἂ** ἔχεις, **θέμις** θεμιτόν, συγχωρημένον, **ῥσιον** εὐσεβές **Ἰστημι** τοποθετῶ, **κερίσματα** δῶρα κατατιθέμενα πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ, **λουτρὰ** χοαί, σπονδαὶ χυνόμεναι ἐπὶ τοῦ τάφου, **ἐχθρὰς** ἀπὸ γ. ἐκ μέρους, κατ' ἐντολήν ἐ. γ., εἰς ἀμφοτέρ. τὰ ἀπρμφ., **ἢ πνοαῖσι** (δός, ῥίψον, κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ **κρύψον**) ἢ δός εἰς τοὺς ἀνέμους, **νῖν** αἰτ. τῆς γ' προσωπ. ἀντων. γεν. κ. ἀριθ. κοινού: αὐτά, **κόνις** **βαθυσκαφῆς** ἔδα-

φος βαθέως ἔσκαμμένον, *ἐνθα* ἔνθεν, *μὴ πρόσσεισι* ἀναφ. τελ., *εὐνή* ὁ τάφος: ἵνα μὴδὲν ἀπ' ἐκεῖ διεισδύσῃ..., *ἀλλὰ* ἀντίθ. πρὸς τὸ *μὴ πρόσσεισι*, *σφῆξέσθω* ὡς φυλαχθοῦν, *ὅταν θάνη* διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου της. 439-41 *τλήμων* ἀναιδής, ἀθλία 121, 275, *ἐβλαστε* ἔφυ, *ἀρχὴν* ἐν ἀποφ. προτ. οὐδαμῶς, *ἐπιστέφω τινί τι* ἐπιστέφω τινά τι, ῥαίνω τι ἐπὶ τοῦ τάφου τινὸς γύρω, ὁ προτκ. τὸ ἐπιχειρούμενον, *τῷδε* ὃν ἔκτεινε, *γέ ἴσα ἴσα*, ἐν τούτοις, *δυσμενεῖς* ὡς ἀπ' ἐχθρῶς προερχομένας. 442-8 (καὶ ἔχω δίκαιον) *σκέψαι γὰρ* εἰ ὁ νέκυς ὁ ἐν τάφοισι δοκεῖ σοι δέξεσθαι τάδε γέρα προσφιλῶς (διατεθειμένος, μὲ φιλόφρονα διάθεσιν) αὐτῇ (ἡ δοτ. αὐτῇ καὶ εἰς τὸ δέξεσθαι παρ' αὐτῆς), *ὕφ' ἧς* ἀναφ. αἰτιολ., *ἄτιμος* ἀτίμως, ἐπονεϊδίστως, *ὥστε* ὡς, *δυσμενῆς* οὐσ. ἐχθρός, *μασχαλίζω* ἀκρωτηριάζω νεκρὸν (κυρ. ἀποκόπτω τὰς χεῖρας μέχρι τῆς μασχάλης, ἵνα καταστήσω ἀνίκανον τὸν νεκρὸν πρὸς ἀντεκδίκησιν, καὶ τὰ ἀποκοπτόμενα μέλη ὀρμαδιζῶν κρεμῶ ἀπὸ τοῦ λαίμου ὑπὸ τὴν μασχάλην (ὡς τρόπαιον)), ὑποκ. Ἄγ., *ἐκμάσσω* σπογγίζω, ὑποκ. Κλ., ἀντκμ. *χεῖρας*, *κηλίδας* αἵματος τῶν χειρῶν, *κάρρα* τοπ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τῆς κόμης, *ἐπὶ λουτροῖσι* πρὸς πλύσιν, πρὸς καθαρισμὸν αὐτῶν, *δοκεῖς* νομίζεις, *φέρειν* (σύ), *αὐτῇ* χαρ., *ταῦτα* ὅσα ἡ Χρ. φέρει ἐν χερσίν, ἀντκμ., *λυτήρια* ἐπίθ. λυτρωτικά, ἀπολυμαντικά τοῦ φόνου, κτηρ., *οὐκ ἔστιν* ἀδύνατον. 448-58 *φόβη* θροῖξ, *τεμοῦσα* κρατὸς (σοῦ): τεμοῦσα κρατὸς (σοῦ) ἄκρας φόβας βοστρύχων δὸς (αὐτάς) αὐτῇ καὶ τήνδε τρίχα ἐμοῦ ταλαίνης καὶ ζῶμα, *σμικρὰ* εὐτελεῖ, *ἄχω* ἃ ἔχω, *ἀλιπαρῆς* (λιπαρός, ἡ λ. ἐφθαραμένη) ἄνευ μύρων, ἀτημέλητος, *ζῶμα* ζώνη, *ἀσκῶ* τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, διακοσμῶ, *χλιδῆ* 52, *χλιδαί* στολίδια, *χλιδαῖς* πολυτελῶς, *προσπίτνω* προσπίπτω (τῷ τύμβῳ), μολεῖν *γῆθεν* ἐκ τοῦ ἔδου, *εἰς ἐχθρούς* κατὰ τῶν ἐ., *ἐπεμβαίνω ἐχθροῖσι* ποδι πατῶ μὲ τὸν πόδα μου ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν μου, λακίζω, καθιστῶ αὐτοὺς ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου, *αὐτοῦ* Ἄγ., *ἐξ ὑπερτέρας χ.* μὲ ὑπερτέραν δύναμιν, *ἀφνε(ι)δός* (op-es, in-op-s, opulentus) πλούσιος, *στέφω* 53. 459-63 *οἶμαι* διαισθάνομαι, ἐντεῦθεν πρὸς κτηρ. μιχ. *μέλον-τι* ὅτι καὶ ἐκεῖνος (οὐ μόνον οἶ θεοῖ) εἶχεν ἐνδιαφέρον τι, *δυσπρόσοπτος* ἐκεῖνος, ὃν δυσκόλως δυνάμεθα νάντικρύσωμεν χωρὶς φόβον, φρικτός, δυσοίωνος, ἐκ τούτου ἡ δοτ. *αὐτῇ*, *δμως* δὲ ἂν καὶ ὁ Ἄγ. ἐνεργῶς ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς τιμωρίας, *ὕπουργῶ* ὑπηρετῶ, *ἄρωγά* κτηρ., ἐκ τούτου αἰ δοτ. *σοί* (σαυτῇ), *-έμοι-τῷ* φιλιάτω. 464-71 *πρὸς εὐσέβειαν* εὐσεβῶς, 369 πρὸς ὀργήν, *τὸ γὰρ δίκαιον*...διότι τὸ δίκαιον οὐδεμίαν πρόφασιν παρέχει

εἰς δύο πρόσωπα (τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζουσιν αὐτὸ ὡς τοιοῦτον) νὰ ἐρίζωσιν, ἀλλὰ παρέχει εὐλογον ἀφορμὴν πρὸς ἐπιταχύνωσιν τῆς δράσεως (ἐὰν τὸ ἕτερον τῶν δύο προσώπων, τὸ ἐκπροσωποῦν τὴν ἑτέραν ἄποψιν, ἀναγνωρίζει ἤδη ὅτι ὁ ἀντίπαλος ἔχει δίκαιον, δὲν ὑφίσταται πλέον λόγος πρὸς ἔριν, ἀλλ' ἀμφοτέροι νὰ ἐπιταχύνωσιν τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθησαν σύμφωνοι) οὕτω καὶ ἡ Χρ. ἀναγνωρίζουσα τέλος ὅτι ἡ ἀδελφὴ εὐρίσκειται ἐν τῷ δικαίῳ ὀφείλει νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναγνωρισθέντος ὡς δικαίου· *ἐμοὶ χαρ., πειρωμένη χρον., δοκῶ με* ἐπὶ ταυτοπροσωπ. 65, 298, *πικρὰν κτηρ., ἔτι* τοῦ λοιποῦ : ὅτι ἡ τολμηρὰ αὕτη ἀπόπειρα θά μοι ἐπιφυλάξῃ πολλὰς πικρίας διὰ τὸ μέλλον.

328-471. 360 τὰ σὰ δῶρα φαίνεται ὅτι ἡ Κλ. ἵνα μᾶλλον φαρμακῶνῃ τὴν ἀτίθασον Ἥλ., περιέβαλλε τὴν πειθαρχικὴν Χρ. καὶ δι' ὥραίας στολῆς καὶ ἐκαλλώπιζε διὰ πολυτίμων κοσμημάτων· ἡ ἀντίθεσις αὕτη θὰ ἦτο κατὰδηλος καὶ ἐν τῇ σκευῇ τῶν ὑποκριτῶν. 366 *καλοῦ τῆς μητρὸς* ἐν Ἀθήναις μόνον τὰ νόθα τέκνα (ἑταιρῶν...) ἐκαλοῦντο μητρόθεν ὡς ἀγνωσμένου τοῦ πατρὸς. 381 *κατηρεφεῖ στέγγ.* Νοεῖται σκοτεινός τις, ὑπόγειος θολωτός ἢ λαξευτός τύμβος, ὧν ἔγεμεν ἡ Μυκηναία γῆ· ἐὰν ὁ τύμβος οὗτος θὰ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως ἢ τῆς γῆς τῶν Μυκηνηῶν, ἴσως ἐν Φωκίδι παρὰ τῷ Φανοτεῖ, ὅπου οὐδεὶς πλέον θὰ εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτήν, τοῦτο μένει ἀκαθόριστον. 406 Ἡ Κλ. ἐλπίζει ὅτι διὰ τῶν χοῶν δύναται νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν διψῶσαν ἐκδικήσεως ψυχὴν τοῦ Ἀγ. 411 *πατρῶοι κ. ἐγγενεῖς* 428, εἰς οὓς οἱ διοτρεφεῖς βασιλεῖς ἀνῆγον τὸ γένος τῶν· διὰ τοὺς Τανταλίδας ἦτο ὁ Ζεὺς, ὅστις εἶχε δώσει καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον εἰς τὴν δυναστείαν (Πέλοπα) 420, Ὅμ Β 101... 422 Παραπλήσιον ἦτο τὸ ὄνειρον τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων Ἀστυάγους, ἰδόντος ὅτι ἐκ τῆς θυγατρὸς Μανδάνης, συζύγου τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Καμβύσου, ἐφύτρωσεν ἄμπελος, καλύψασα πᾶσαν τὴν Ἀσίαν (καὶ ὄντως ὁ υἱὸς αὐτῆς Κῦρος κατέκτησε τὴν Ἀσίαν) Ἡροδ. I 108, καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ἰδόντος ὅτι εἶχε στεφανωθῆ διὰ θαλλοῦ ἐλαίας, ἧς οἱ κλάδοι ἐκάλυψαν ὅλην τὴν γῆν, αὐτόθι VII 19. 424 *παρόντος του* θεράποντος ἴσως. Ἡλίῳ οἱ βλέποντες κακὰ ἐνύπνια διηγοῦντο ταῦτα τῷ Ἡλίῳ, ἵνα οὗτος ὡς διαλύων τὴν νύκτα διαλύσῃ καὶ ἀποσοβῆσῃ καὶ τὰ κατὰ ταύτην γενόμενα. Καὶ σήμερον πολλοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ βλέπων κακὸν ὄνειρον ἐπιφωνεῖ ἀτενίζων πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον : *ὅπως σκορπίῃ ὁ ἥλιος ἔτσι νὰ σκορπίσῃ καὶ τὸ ὄνειρον.* 434 Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι τὰ ἀνθρώπινα πάθη

ὑφίσταντο καὶ μετὰ θάνατον. 446 *ἐξέμαξεν* Οἱ φονεύοντες ἀπέμασσον τὸ φονικὸν ὄπλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ φονευθέντος, οἶονεὶ ἀποτροπιαζόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν τὸ μίαισμα καὶ τρέποντες αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνου. 449 *ἄκρας φόβας* Ἐπὶ τῷ θανάτῳ οἰκείου καὶ συγγενοῦς ἦτο συνήθης ἢ ἐν χρωῖ κουρὰ Ὅμ. Ψ 135-6, 141 . . . ἀλλ' ἐν τοῖς ἔπειτα ἐναγισμοῖς ἤρκει καὶ δέσμη τρηχῶν. 452 *ζῶμα* ἀντιταϊνίας, δι' ἧς συνήθως ἐστέφοντο αἱ ἐπιτύμβιοι σιῆλαι, πρβλ. ΑΑΜ Γ' Αἴθ. Ἀγγείων. Προθ. 39-47. 456 *ἐπεμβῆναι ποδι* δεῖγμα νίκης καὶ ὅτι οἱ πολέμιοι ἦσαν κτήματά του, κατ' ἀνατολ. συνήθειαν. — Ἐνδομύχως πῶς ἴσταιται ἡ Χρ. πρὸς τὴν Ἥλ. ; διὰ τί δίσταται πρὸς αὐτὴν ἐν ταῖς σχέσεσι πρὸς τοὺς φονεῖς ; διὰ τίνος (ἄλλου) μέσου ἢ Κλ. εἶχε προσεταιρισθῆ αὐτὴν ; πῶς ἢ Χρ. ἐννοεῖ τὴν ἑλευθερίαν 339-40 ; καὶ ὅμως πῶς διατιθέμεθα πρὸς τὴν Χρ. ; τίνας ἰδιότητες τῆς Ἥλ. ἀντιτάσσονται πρὸς τὰς τῆς Χρ. ; ἐὰν ἢ Ἥλ. ἔκαμνεν ὅ,τι ἢ Χρ., θὰ ἠδύνατο νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην της ; διὰ τί δὲν κάμνει τοῦτο ; πῶς φέρεται πρὸς τὴν ἀδελφὴν 341 . . . ; τί σκοπεῖ νὰ δεῖξῃ ἢ ἀπειλουμένη ἐκ τοῦ Αἰγ. ἐγκάθειρξις ; διὰ τί ἢ πρὸς τὴν Χρ. μεταστροφή ἀπὸ 431 ; εἶναι ψυχολογικῶς ἠτιολογημένη αὕτη ; διὰ τί ἢ Ἥλ. ἐν τῷ ὄνειρῳ διαβλέπει αἴσιον οἰωνόν ; διὰ τί ἢ Κλ. δὲν ἀνεκοίνωσε τὸ ὄνειρον πρὸς τὴν Χρ. ; διὰ τί μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ὄνειρου 428 . . ἢ Χρ. ἐξορκίζει τὴν Ἥλ. εἰς περὶ θανατοῦ ; ἢ Ἥλ. προσέχει 431 . . εἰς τὴν παράκλησιν τῆς Χρ. ; διὰ τί ; διὰ τί ὁ Σ. ἐξαίρει ἐκάστοτε τὴν θηριώδη ἀπανθρωπίαν τῆς Κλ. πρὸς τὸν Ἀγ. ; ἢ Χρ. δεχομένη νὰ δράσῃ 466 . . εἶναι ἀποφασιστικῆ ; πῶς λέγεται ὁ διάλογος προσώπων διαλεγομένων ἐκάστου δι' ἐνὸς στίχου ; πότε γίνεται τοῦτο ; διὰ τίνος Παρόδου ἀπέρχεται ἢ Χρ. ; πῶς ἠθογραφεῖται ὁ Χ. ; ἐν διαλόγῳ διὰ τίνος προσώπου διαλέγεται ; διὰ τί 369 ὁμιλεῖ ὁ Χ., οὐχὶ ἢ Χρ. ; τὸ διαλογ. τμήμα 251-471 ὡς διαδραματιζόμενον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ (παρόδῳ) τοῦ Χ. πῶς θὰ ὀνομασθῆ ; πῶς θὰ ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν σειρὰν του ἐν σημεροτραγωδίᾳ ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται ; τί πάσχει ἢ πρᾶξις ἐν αὐτῷ ; τίς ἢ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν ;

472 87 *παράφρων* ἡλιθία, ἀνόητος, *λειπομένα* ἐστερημένη, *γνώμη* νοῦς, *Δίκη* ἢ θεία δίκη, *πρόμαντις* ἢ πέμψασα τὸ προμήνυμα (ὄνειρον), προἰγγελοστῶν Ἐρινύων, *εἶσιν* ἐνεστ., *δίκαια κράτη* δικαίων νίκην, τὴν νίκην τοῦ δικαίου (ἢ τὸ σκῆπτρον τῆς δικαιοσύνης). *μέεισι* (τοὺς φονεῆς) θὰ καταδιώξῃ κατὰ πόδα, *οὐ μ. χρ.* ἐντὸς οὐλοῦ χρόνου, *ὑπεστὶ μοι θάρσος* τρέφω τὴν βαθεῖαν πεποί-

θησιν, στερρόν θάρρος μὲ πληροῖ (ἵεσθαι καὶ μετιέναι τὰν Δ.), **κλύουσαν** αἰτιολ., ἀνακόλ. μετὰ τὸ μοι ἀντί; διότι ὑπεστί μοι θ. ὑπέρχεται με θάρσος, θαρσύνει με, **ἀδύπνου** ὁ ἀποπνέων γλυκύτητα, τὴν γλυκεῖαν τῆς ἐλπίδος πνοὴν (ἄρωμα), **ἀμναστώ** ἀμνημονῶ, λησμονῶ, **ὁ φύσας** (σε) ὁ πατήρ, **γένυς** 196, **ἀμφάκης** ἀμφήκης (ἀκ - ἰς, ας - er) ἀμφίστομος, **χαλκόπλακτος** σφυρήλατος (ἦ : χαλκοῦς πέλεκυς, δι' οὗ ἔπληξαν αὐτόν), **νίν**; **αἰκία** (αἰκῆς) κακὴ μεταχείρισις, κάκωσις, **ἐν αἰκίαις** τρόπ. 488-503 ὁ ἄ. καὶ εἰς τὸ **Ἐρινός** : πρὸς τῇ Δίκη, **λόχος** ἐνέδρα, τοπ., **πολύπους** - **πολύχειρ** κτηρ., **ἀμίλλημα** ἄγών, σφοδρὸς πόθος, **ἄ. γάμων** ἀμοιβαῖον ἔρωτ. πάθος, ἀμοιβαία ἔρωτ. μέθη πρὸς γάμον, ὑποκ. τοῦ **ἐπέβα**, **ἄλεκτρος** (ἄνευ (νομίμου) κλίνης) παράνομος διὰ τὴν μοιχείαν, **ἄνυμφος** ἄνευ γαμβροῦ καὶ νύμφης εὐλογουμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἐπίθ. πρὸς τὸ **ἀμιλλήματα** ἀντι πρὸς τὸ **γάμων**, **μαίφονος** μιανθεὶς ἐκ φόνου, **μιαρός**, **ἐπέβα** τούτοις (-ους), οἷσιν οὐ θ., : ἔβαλε πόδα (κατέλαβε) εἰς τούτους (Αἴγ. κ. Κλ.), εἰς οὓς δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον, **ἴσχει με** (γνώμη, θάρσος, ἐλπίς) κατὰ τὰ **παρίσταται μοί τι**, **ἐπέρχεται μοι ἢ εἰσέρχεται μέ τι** μὲ ἔχει κυριεύσει ἢ σκέψις, **μὴ ποτε** μήπως ἴσως, μήπως τέλος πάντων, **τέρας** τὸ σημεῖον, ἢ ὄπτασία (δνειρον) αὐτῆ, **πρὸ τῶνδε** τῶν μαροτήτων, πρὸς ἀντεκδίκησιν αὐτῶν, **τοί** ἀληθῶς, **πελᾶ** πλησιάζει, μέλλει νὰ ἐκπληρωθῇ, **ἀψευγῆς** ἄψογος, ἄμεμπτος, κατὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχομεν παράπονον, ἀλλὰ μένομεν εὐχαριστημένοι, ἐκ τούτου **ἡμῖν** ποιητ. αἴτ., **οἱ δρῶντες** δρασται (Κλ.), **συνδρῶντες** οἱ συνεργοὶ (Αἴγ.) : μήπως ἐπίκειται κατὰ τῶν δραστῶν καὶ συνεργῶν τοῦ φόνου ἢ πραγμάτων τοῦ δνειροῦ, κατὰ τῆς ὁποίας μόνον οἱ φονεῖς θὰ ἔχουν ἀφορμὰς νὰ παραπονῶνται, οὐχὶ καὶ ἡμεῖς, **ἦτοι** εἰδὲ μή, ἄλλως βέβαια, διασαφούμενον διὰ τοῦ **εἰ μὴ κατασχῆσει . . .**, **μαντεῖται** μαντικὴ, **ἐν δνειροῖς** ἢ συνισταμένη ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν, **θέσφατα** χρησμοί, **οὐκ εἰσὶν** δὲν ὑφίσταται, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑφίσταται : οἱ ἄνθρωποι δὲν δικαιοῦνται νὰ μαντεύωνται ἐκ τῶν . . . , **φάσμα νυκτός**, **κατέχω** (τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν) κατευθύνω τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, προσορμίζομαι : ἐὰν δὲν ἀποβῆ εἰς καλὸν (ἡμῶν). 504-15 **ἱπεία** ἱππασία, ἀρματοδρομία, **πολύπονος** πολὺπικρος, ποτίσασα τὸν οἶκον αὐτοῦ πολλὰς πικρίας, **ἀπρόσθεν** ἢ πάλαι, ἢ παλαιά, ὄνομ. μετὰ κλητ. : **ὦ πολύπονος ἱπεία** Π. ἄ πρόσθεν, **ὡς ἔμολες** ἐπιφ., **αἰανῆς** (αἰαῖ, αἰνός) φαρμακερός, ὀλέθριος, **εὔτε** ἄφ' ὄτου, **ποντισθεὶς** κρημισθεὶς εἰς τὸν κόντον, **ἐκοιμάθη** (ἐν τῷ πόντῳ) τὸν αἰώνιον, εὐφ. ἀπέθανε, **ἐκρηφθεὶς** δίφρων,

πρόρριζος σύρριζος, μὲ ὄλον του τὸ γένος, *δυσιάνοις αἰκίαις* αἰσχωῶς, μὲ ἐπονειδιστον θάνατον, *οὐ τί πω* μέχρι σήμερον ποσῶς δέν, *ἔλιπεν* ἐξέλιπε.

472-515. 475 Δίκη θυγ. τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, πάρεδρος τοῦ πατρός, ἐποπιτεύουσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δικαιοσύνην. *κράτη Δίκης* τὸ σκῆπτρον τὸ συμβολίζον τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν κατὰ τὸ ὄμηρ. ὅτι ὁ Ζεὺς παρέχει εἰς τοὺς βασιλεῖς *σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας*. **485 γένυς** ὡς παλαιὸν οἰκογενειακὸν κειμήλιον ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος κυρίου του. **504** . . Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπιδῶ ὑποδηλουμένων ἰδ. Εἰσαγ. σ.10-11.— *Ἡ Ἡλ. παραμένει ἐν τῇ Ὀρχήστρα ἄφωνος*· ἀρα τί νὰ σκέπτεται ; πόθεν ὁ X. εἰκάζει τὴν ἔλευσιν τῆς Δίκης καὶ τῆς Ἐρινύος ; διὰ τί ἡ Δίκη προηγείται τῆς Ἐρ. ; διὰ τί ὁ πέλεκυς διψᾷ ἐκδικήσεως ; διὰ τί ἡ Ἐρ., ἡ συνήθως τιμωροῦσα τὸν φόνον, ἐνταῦθα θὰ τιμωρήσῃ τὸν γάμον ; τίς ἡ διάθεσις τοῦ X. ἐν τῷ α' στροφικῷ ζεύγει ; τίς ἐν τῇ ἐπιδῶ ; πόθεν ἡ μεταπτώσις τοῦ συναισθήματος ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεώς των ; τὸ β' χορικὸν (α' μετὰ τὴν Πάροδον) ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως ; πῶς καλεῖται, ἀφ' οὗ ὁ X. ἄδει αὐτὸ ἔχων ἤδη καταλάβει θέσιν (στάσιν) ἐν τῇ Ὀρχ. ;

516-22 στρέφομαι γυρίζω εἰς τοὺς δρόμους, *ἀνειμένη* (ἀνιέμαι) ἀπολυμένη, ἀδέσποτος, *ἐπέχω* ἐμποδίζω, δὲν ἐπιτρέπω, *αἰσχύνειν φίλους* νὰ ἐξευτελίξῃς, νὰ περιλούῃς μὲ ὕβρεις οἰκείους, *θυραλαίαν γ' οὔσαν* τοῦλάχιστον ἔξω εἰς τὸν δρόμον (διότι ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀνεχόμεθα τὰς ὕβρεις σου)· ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ *ἀνειμένη* μὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι : ἀλλ' *Ἄγ.* ἐπιθήσει τέλος τούτοις· ἀλλ' ἡ σύντ. διαταράχθη· *ἐντρέπομαι τινος* φροντίζω, ἐνδιαφέρομαι **182, ἐμοῦ γε** ὡς μητρός, *πολλὰ δὴ* πολλάκις ἤδη, *ἐξαγορεύω* διατυμπανίζω ἔξω εἰς τὸν κόσμον, μὲ πρόλ., *ἄρχω* ἀσκῶ τὰ κυριαρχικά μου δικαιώματα (ἦ : πρώτη δίδω ἀφορμὴν), *θρασεῖα* μὲ ἀλαζονείαν, *πέρα Δίκης* καθ' ὑπέρβασιν τῶν δικαιωμάτων μου, καθυβρίζω, κατεξευτελίξω (ὕβρις ἀνθαιρεσία, κατάχρησις τῆς ἰδίας ὑπεροχῆς πρὸς ταπεινώσιν ἄλλων), *τὰ σά* τὰ φερσίματά σου. **523-6 ὕβριν ἔχω** ὑβρίζω, ὕβριστική πέφυκα, *θαμὰ* (θαμών, θαμίζω, θαμιστικόν) συχνά, *πρόσχημα* πρόφασις (τοῦ κακῶς λέγειν ἐμέ) : *ὡς πατήρ* ἐξ ἐμοῦ τέθνηκε, *τοῦτό σοί ἐστι πρόσχημα*, οὐδὲν ἄλλο. **526-9 εἶλε** συνέλαβεν (ὡς ἔνοχον) καὶ κατεδίκασεν αὐτόν, *οὐκ ἐγὼ μ.* οὐχὶ ἡ ἰδική μου ἀνθαιρεσία· τὸ ὁμολογῶ, διότι ὁ φόνος αὐτοῦ ἦτο ἔργον δικαιοσύ-

νης, ἢ Δίκη, φρονοῦσ' ἐτύγχανες ἐφρόνεις. 530-3 ἐπει αἰτιολ. τὸ ἦ.. ἀρήγειν, οὗτος αὐτὸς ὁ κύριος, μῦνος ἀποτελῶν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ἐξ ὄλων, ἐτλη ἔσχε τὸ ψυχ. σθένος, κάμνω ἴσον λύπης κ. ἴσην λύπην, αἰσθάνομαι ὁμοίους πόνους (ὠδίνας καὶ βάσανα ἀναπτύξεως), ἢ μτχ. ἐνδ. ἢ φράσις: ἔδει νὰ ἔχη: οὐ καμών, ὅτι ἔσπειρα, ἴσον λύπης ἐμοί, ἢ ἔτικπον. 534-6 εἶεν δηλοῖ συγκατάθεσιν τοῦ λέγοντος εἰς τὰ εἰρημένα, ἵνα μεταβῆ εἰς τὰ ἐξῆς, ἔστω, τοῦ (οὐ.) χάριν τίνων (μτχ.) ἀποδίδων εὐγνωμοσύνην διὰ τί πρᾶγμα, ἐκδηλῶν τὴν εὐγνωμοσύνην του., Ἀργείων (χάριν θῦσαι αὐτήν), οὐ μετήν αὐτοῖς τῆς ἐμῆς, ὥστε κτανεῖν αὐτήν, οὐδὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα εἶχον. 534-45 ἀλλὰ τὸ β'. μέλος τῆς ἐρωτ. ἀντὶ ἢ ἀντ' ἀδελφοῦ κτανεῖν ἐρεῖς; ἀλλ' ἔμελλέ μοι δώσειν δίκην τῶνδε, κτανῶν εἰ ἔκτανε, τὰμὰ τὴν ἐμὴν παῖδα, ἀντὶ Μ. ἀντὶ θυσίας τέκνου τοῦ Μ. ἔμελλε ὠφείλε, διπλοῖ καὶ δισοοῖ παρὰ τραγ. δύο, μᾶλλον τῆσδε ἢ τήνδε (Ἰφ.), ὄντας αἰτιολ., ἕμερος ἐπιθυμία, δαίνυμαι εὐωχοῦμαι: ἢ Αἰδῆς ἔσχεν ἕμερόν τινα (ἰδιαίτεραν προτίμησιν) τῶν ἐμῶν τέκνων πλέον (εἰς ἀνώτερον βαθμὸν) ἢ τῶν ἐκείνης (β'. ὄρ. συγκρ.) δαίσασθαι (αὐτὰ ἢ αὐτῶν, διὰ νὰ τὰ φάγη), πόθος ἢ ἀγάπη, παρίεμαι ἀμελοῦμαι, δὲν λαμβάνομαι ὑπ' ὕψει, σβήνομαι, παρεῖτο ὑπρστκ., πατρὶ ποιητ. αἰτ., πανώλης τελείως χαμένος, τρισκατάρατος, παγκάκιστος, Μενέλεω παίδων Μ. 546-8 κακὸς γνώμην κακόγνωμος, μαυρόψυχος, δοκῶ μὲν 61, δίχα σῆς γν. διαφωνοῦσα πρὸς σέ. 549-51 δύσθυμός εἰμι ἄθυμῶ, αἰσθάνομαι τύψεις συνειδήσεως, εἰ δοκῶ.. ὅπως καὶ δοκῶ, οἱ πέλας οἱ (πλησίον) ἄλλοι (ἐγώ), γνώμην δ. σχοῦσα ἀφ' οὗ ἀποκτήσης πρῶτον ὄρθον νοῦν, ὄρθην κρίσιν, τὰ ὁποῖα τώρα δὲν ἔχεις, τότε νὰ (ὅτε εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θὰ ψέγης, ἀλλὰ θὰ συμφωνήσης μὲ ἐμέ). 552-5 ἀρξασα λυπηρόν τι ἀφ' οὗ πρώτη εἶπα κάτι διὰ νὰ σὲ πειράξω, πρβλ. 523-4, εἶτα ἐπαναλαμβ. τὴν ἔννοιαν τῆς μτχ.: τότε μόνον, ἐξήκουσα.. ἤκουσα ἀπὸ σὲ αὐτὸν τὸν ἐξάψαλμον, ἐφίημι ἐπιτρέπω, ὄρθῶς ὅπως πρέπει, οὕτως ὥστε οἱ λόγοι μου νὰ συμφωνοῦν πρὸς τὰ πράγματα, τοῦ τεθνηκότος τοῦ πατρός. 559-60 καὶ μὴν καὶ ἰδοῦ, ἐξάρχω τινὰ λόγους προοιμαζόμενος (ἀρχίζων τὸν λόγον) λέγω πρὸς τινα, τὸ ὄ + αἰτ. κατὰ τὸ προσανδᾶν, ἀμείβεσθαι..., λυπηρὰ ὀκληρά, κλύειν ἀναφορὰν: μὲ τοὺς λόγους σου, καὶ δὴ καὶ λοιπὸν ἀμέσως, εἴτε δικαίως (φῆς κτεῖναι). 560-2 οὐ δίκη ἀδίκως 528, σπάω-ω παρασύρω.

563-5 ἔχω συγκρατῶ, δὲν ἀπολύω, τὰ πολλὰ πνεύματα τοὺς γνωστοὺς πολλοὺς ἀνέμους τῆς, τίνος ποινὰς προεξαγγ. παράθ. ὡς

τιμωρίαν διὰ τί, ὡς ἀντίποινα τίνος πράξεως, ἢ ἔπανορθ. ἢ κάλλιον, οὐ θέμις δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ὁ τυχῶν ἄνθρωπος νὰ ἐρωτᾷ θεόν. 566-9 κλύω ἐν σημ. πρkm., παίζων περιπατῶν χάριν ἀναψυχῆς, περιδιαβάζων, κατ' ἄλλος ἐν τῷ ἄλλει, ἐξεκίνησεν ἐξεπέταξεν, ποδοῖν διὰ τοῦ κρότου τῶν βημάτων του, σικκίος παρδαλός (διὰ τὰ λευκὰ στίγματα), κεράστης κ. κερὰς κερασφόρος, οὐ κατὰ σφαγὰς οὐ σφαζομένου, κατὰ τὴν σφαγὴν τοῦ ὁποίου, τυγχάνει βαλὼν ἔπος τι χωρὶς νὰ προσέξη περὶ μίαν λέξιν, ἐκκομπάσας κομπορημονῶν (οὐχὶ ἐκ προθέσεως νὰ προσβάλῃ τὴν θεάν), τροπ. εἰς τὸ τυγχάνει βαλὼν. 570-2 ἐκ τοῦδε συνεπεία τούτου, ἐκθύω θύω ὡς ὀφειλήν, ἀντίσταθμος ἰσόσταθμος, ἀντίροπος §20: ὡς ἀντιστάμισμα, πρὸς ἀποζημίωσιν. 573-4 θύματα θυσία, ὧδε τοιαῦτα, διὰ τοιαύτην αἰτίαν, λύσις τῆς ἀπλοίας, τρόπος λύσεως· ἐπειδὴ κατ' ἔννοιαν ἐν τῇ λ. λανθάνει ἢ ἔννοια τοῦ ἀπόπλου, ἐντεῦθεν πρὸς οἴκον εἰς Ἴλ. 575-6 ἀνθ' ὧν διὰ τὸ ἀμάρτημα τοῦτο καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν του, βιασθεῖς ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἀγ. ἢ τῆς θεᾶς, πολλὰ πολλαχῶς, καὶ εἰς τὸ ἀντιβᾶς μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις, μόλις μόλις καὶ μετὰ βίας, 577-84 εἰ δ' οὖν ἔαν δὲ τέλος πάντων, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη δεχθῶμεν ὅτι, ἐρῶ καὶ τὸ σὸν εἶμαι διατεθειμένη νὰ παραδεχθῶ καὶ τὸν ἰδικόν σου ἰσχυρισμόν, τὴν ἰδικὴν σου ἀποψιν, τούτου οὐνεκα ποίω νόμω κατὰ ποῖον νομικὸν ἀξίωμα, νομ. ἀρχήν, τιθεῖσα τὸν νόμον καθερούσα τὴν ἀρχήν, τίθημι δημιουργῶ, πῆμα συμφορά, μετάγνοια μετάνοια, μεταμέλεια (διὰ τὴν συμφορὰν), ἀντ' ἄλλον εἰς ἀντίποινα διότι ἐφόνευσεν ἄλλον, πρώτη...θὰ εἶσαι τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ νόμου τούτου ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀγ., τυγχάνω δίκης ὑποβάλλομαι εἰς δίκην, δικάζομαι, ἢ β' ὑπόθ. διορίζει τὴν α', σκηψις (σκηπτομαι στηρίζομαι, σκηπτρον) πρόφασις (ὅτι ἐφόνευσε, διότι ὁ Ἀγ. εἶχε φονεύσει), οὐκ οὔσα ἀναλήθης, ἀστήρικτος. 585-91 εἰ θέλεις ἔαν εὐαρεστεῖσαι, ἀνθ' ὅτου αἴτ., τὰ νῦν ἐπίρ., ἦτις 187, παλαμναῖος ὁ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ φόνον ἐργασάμενος, ὁ αὐτουργός τοῦ φόνου, πρβλ. αὐτόχειρ, αὐτόετης 272, πρόσθεν ἐξαπόλεσας, ἀντίθ. τὰ νῦν 585, ἀμὸς 279, ἐμβαλοῦσ' ἔχεις περιφρ. πρkm. συνήθης παρ' Ἀττ. (Ἀττ. σχῆμα), δηλῶν διάρκειαν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως, πρβλ. cognitum, dictum, persuasum habeo, ἔχεις παραπετάξει, ἔχεις κάμει ἀπόπαιδα, τοὺς πρόσθεν τοὺς ἐκ τοῦ πρώτου γάμου, εὐσεβεῖς (παῖδας, ὅπερ ἐκ τοῦ παιδοποιεῖς) ἐξ εὐσεβοῦς, νομίμου γάμου, γνησίους, διότι τὰ τέκνα τῆς μοιχείας εἶναι ἀνόσια, εὐσεβῶν διὰ νομίμου γάμου συν-

δεδεμένων (ἡμεῖς: ἐστεφανωμένων), *ταῦτα* τὸ ξυνεύδειν..., τὸ ἐκβαλεῖν... **591-4** *τοῦτο* προλ. ἢ ἔρεις ὡς καὶ τοῦτο (τὸ ξυνεύδειν, ἀντικμ.) λαμβάνεις ἀντίποινα τῆς θυγατρὸς, *αἰσχροῶς δὲ* (ἔρεις). ἀλλὰ θὰ εἶναι αἰσχος, ἐὰν καὶ πραγματικῶς τολμῆσης νὰ ἐκστομίσης τοιοῦτόν τι, *οὐ καλὸν* αἰσχρόν, *γαμῶ* λαμβάνω γυναῖκα, *γαμοῦμαι* λαμβάνω ἄνδρα, *ἐχθροῖς* τῆς οἰκογενείας. **595-602** *ἀλλὰ* ἔλλειψις: ἀλλὰ (ματαιολογῶ, ἀρκετά) *οὐ γάρ.., νουθετεῖν* νὰ σὲ φέρῃ τις εἰς θεογνωσίαν, *ἦ 187, πᾶσαν ἕης γ.* ἀπολύεις ὄλην σου τὴν γλωσσάραν, *κακοστομῶ* κακῶς λέγῶ, καταλαλῶ, ὑποκ. ἐγὼ κ. Ὁρ., *καὶ* πράγματι (κακοστομοῦμεν, διότι), *νέμω* 150, *δεσπότην* τύραννον, *οὐκ ἔλατον* πλεόν, *εἰς ἡμᾶς* ἐν τῇ ἀπέναντί μας στάσει σου, *ἦ 187, μοχθηρὸς* πολύμοχθος, βασανισμένος, *ξυνοῦσα* κακοῖς παθ., ὅθεν ἐκ σοῦ, *σύννομος* σύμβιος, *δ δ' ἄλλος* ὁ δ' αὐτ., *τρίβει β.* περνᾷ ζωὴν, *ἔξω* ἐν τῇ ξένη. **603-9** *πολλὰ* 415 ἐπητιάσω, *μιάστωρ* μιαρὸς μητροκτόνος, κτηρ., *καὶ ἔδρων ἄν* καὶ πράγματι θὰ, *τοῦδ' οὐνεκα* 387, *κηρύσσω εἰς*... διαλαλῶ εἰς ὄλον τὸν κόσμον, *χρῆ* σὲ κηρύσσειν με, *στόμαργος* (στόμα-μάργος μαινόμενος, ἄπλητος) φλύαρος, *ἰδρις* (οἶδα) ἔμπειρος, *σχεδόν τι* λιτ. ἐπιτρέπεται, νομίζω, νὰ εἴπω ὅτι, *φύσις* φυσικὴ ὑπόστασις, φυσικαὶ ιδιότητες. **610-5** *πνεύσαν* Κλ. ὅτι φυσᾷ καπνοῦς, ἀφρίζει ἐκ λύσης, *ξύνεστι* (τῷ μένει)... ἐὰν ἡ ὀργιζομένη εὐρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ δικαίου, δὲν βλέπω πλεόν κανένα (τὴν Κλ.) νὰ ἐνδιαφέρεται περὶ τούτου, **612** *ἀλλὰ* ποῖον ἐνδιαφέρον χρειάζομαι νὰ δεικνύω ἀπέναντι αὐτῆς τοῦλάχιστον, *ἦτις* 187, *καὶ ταῦτα* καὶ μάλιστα, *τηλικούτος* δικατάλ. τόσων χρόνων (ἡλικιωμένη) κόρη, *ἄρα ἄρ' οὐ, εἰς πᾶν ἔργον* καὶ εἰς αὐτὸ τὸ χεῖριστον (τὴν μητροκτονίαν), *ἄτερ* + γεν. ἄνευ. **616-21** *νῦν* ἀντὶ νῦν διὰ τὸ μέτρον, *αἰσχύνην* ἔχω, *τῶνδε* διότι ἐκτρέπομαι τῆς εὐκοσμίας, *μανθάνω* ἐννοῶ, *ὀθούνεκα* 47, *ἔξωρα* οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν (ἡλικίαν), ἀνάρμιστα εἰς τὴν ἡλικίαν μου, *ἀλλὰ* (τοῦτο εὐνόητον καὶ συγγνωστόν) *ἦ γάρ...*, *βία* χωρὶς νὰ θέλω, *αἰσχροῖς* (πράγμασι) τῆς μητρὸς. **622-5** *θρέμμα* πλάσμα, *ἐγὼ-καὶ-καὶ* πρὸς τὸ ὄλον ἐπισυνάπτονται ἐπεξηγηματικῶς τὰ μέρη, ἐγὼ καὶ ἡ ὄλη μου διαγωγή, *νῖν* αὐτά, τὴν μεγάλην μου πολυλογίαν (διότι σὺ εἶσαι ἡ ἀρχικὴ αἰτία), *εὐρίσκομαι* ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ. **626-9** *ἀλύσκω* ἐκφεύγω, *θράσος* αἰ συνέπειαι (ἢ ποινὴ) τῆς ἀναιδεΐας, *ἐκφέρομαι* ἐκτροχιάζομαι, παρασύρομαι εἰς, *μεθίημι* ἐφίημι 554-556. ἐνδ. μτχ. **630-3** *οὐδὲ* θῦσαι, *εὐφημος βοή* εὐφημία, τὸ ἀποφεύγειν βεβήλους λέξεις καὶ δυσσοιώνους ἐν ἱεροτελεσίᾳ, καὶ (ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστε-

ρον) εὐλαβῆς σιωπή, ὑπ' εὐ. β. ὑπὸ συνοδείαν, ἐν μέσῳ ἱερᾶς σιγῆς, ζῶ, κελεύω οὐ μόνον δὲν σὲ ἐνοχλῶ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ σὲ προτρέπω, ὡς αἰτιολ., οὐκ ἔτι πέρα περισσότερα, ἄλλα. 634-6 ἐπαίρω ὑψώνω καὶ τοποθετῶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ἢ παροῦσα πρὸς τὴν παρισταμένην θεραπαινίδα, θύματα ἢ προσφορά (-αί), πάγκαρπα τὰ ἐκ παντοίων καρπῶν συνιστάμενα, ἀνέχω εὐχὰς κατὰ τὸ ἀνέχω χεῖρας, ἀνυψῶ τὰς χεῖρας εὐχομένη, ἀναπέμπω εὐχάς, ἀνακτι τίνι; λυτήριος ἀπολυτρωτικός, δειμάτων 410. 637-42 κλύοις ἂν κλύθι, προστατήριος ὁ ἰστάμενος πρὸ τῶν θυρῶν καὶ προστατεύων ὡς ἀλεξίκακος, βάξις (βάζω λέγω) λόγος, εὐχή, κεκρυμμένη περιεκαλυμμένη, ἐν μέρει: μυστική, ἐνδόμυχος, ἐν φίλοις Ἡλ., ἀναπτύσσω (ἐκτυλίσσω) ἀποκαλύπτω, βάξις 638, μάταιος 63, σὺν φθόνῳ συν-οδ. μὲ τὴν ζηλότυπον ψυχὴν της ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ μου καὶ μὲ τὴν γλωσσάραν της ἢ γλωσσοκοπάνα. 643-7 ὦδε-τῆδε κεκρυμμένως, 638, φάσματα 502, δισσοδὸς δίσσημος, ἀμφίβολος, λύκειος 7, τελεσφόρα (γενέσθαι) νὰ πληρωθῶσι, μέθες στρέψον αὐτὰ, ἔμπαλιν κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἀντιστρόφως κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐχθρῶν. 648-54 δόλοισι βουλευούσι βυσσοδομοῦσι, ἐκβαλεῖν με τοῦ, ἐφίημι 554, ἀλλὰ (ἔφες, δός), ἀμφέπω (ἀσχολοῦμαι περί τι) διαχειρίζομαι, νέμομαι, ὦδε ζῶσαν, ὡς νῦν ζῶ, ἀβλαβῆς ἄλυπος, ἀβίω ἐπέξ. τοῦ ὦδε, ξυνοῦσαν φίλοισί τε (Αἰγ.) καὶ (τούτοις) τέκνων, ὄσων, εὐήμεροῦσαν τροπ. ἐν εὐημερίᾳ, ὄσων ὑποκ. ἐκ τοῦ δύσνοια ἐχθρική διάθεσις, κ. λύπη πικρὰ φαρμάκωμα, φαρμακερὰ πικρία, πρόσσεν ὑφίσταται. 655-9 πᾶσιν ὑπὲρ ὧν ἠυχήθη, ἐξαιτοῦμαι ἱκετεύω, ἐπαξιῶ κρίνω ἄξιόν τινος (:τῆς θεότητός σου), πρέπον, πιστεύω, οἱ ἐκ Δ. οἱ παῖδες τοῦ Δ., πάντα καὶ τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ ψυχῇ μου.

516-659. 531 τὴν σὴν ὄμαιμον Ἰφιγένειαν. **539 παῖδες διπλοῖ** Κατὰ τὸν Ὅμηρον Γ 175 καὶ δ 13-4 ὁ Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη εἶχον μόνον μίαν θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην. Ἄλλ' ὁ ἄλλως φιλόμηρος Σοφ. ἠκολούθησεν ἐν τούτῳ τὸν Ἡσίοδον, καθ' ὃν ὁ Μεν. εἶχε δύο τέκνα, τὴν Ἑρμιόνην καὶ τὸν Νικόστρατον, καὶ οὐχὶ τὸν Ὅμηρον, καὶ τοῦτο ἵνα ἐκκλίνη τὴν ἀντίρρησην ὅτι ὁ Μεν. δὲν ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ τὸ μοναδικὸν τέκνον του. **543 δαίσασθαι** Ἐν τῷ ἐν Δελφοῖς θησαυρῷ τῶν Κνιδίων, τῇ Λέσῃ, ὅπου αἱ περιώνυμοι τοιχογραφίαι τοῦ Πολυγνώτου, ἀπεικονίζετο καὶ ὁ χθόνιος δαίμων Ἐδρυνομος, ἔχων τὸ χρῶμα τῶν μυιῶν τῶν προσκαθημένων εἰς τὰ κρέατα, καθήμενος ἐπὶ ὑπεστρωμένου δέρματος γυπὸς καὶ προβάλ-

λων τούς ὀδόντας, περὶ οὗ οἱ ἐν Δελφοῖς ἐξηγηταὶ ἔλεγον ὅτι περιεσθίει τὰς σάρκας τῶν νεκρῶν, καταλείπων μόνον τὰ ὀστέα. 563 Πιθανῶς πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἴστατο ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος προστατηρίας. 564 *Αὐλὶς* πόλις τῆς Βοιωτίας ἀπέναντι Ν τῆς Χαλκίδος (Βαθύ), ὅπου εἶχε συγκεντρωθῆ ὅλος ὁ Ἕλλην. στόλος διὰ τὴν ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείαν. Ἡ θεὰ ὡς πολιοῦχος τῆς Αὐλίδος ἦτο κυρία καὶ τῶν πολλῶν ἀνέμων, ὧν ἦτο πανδοκεῖον ὁ πολυέλικτος Εὐρύπτος, διατάσσουσα αὐτοὺς νὰ φυσῶσιν ἢ νὰ ἡρεμῶσι. Ἡ νηνεμία ὡς καὶ ἐναντίος ἄνεμος ἦτο διὰ τὸν θέλοντα νὰ πομπεύσῃ ἔλλην. στόλον βαρεῖα τιμωρία. 569 *ἐκκομπάσας* Ὁ Ἄγ. περιπατῶν ἄοπλος (διότι περὶ θήρας ἐν ἱερῷ ἄλλοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος) ἐξεπέταξεν ἔλαφον ἀναπαυομένην ἐν σκιᾷ τοῦ ἄλλοι καὶ συνέλαβε. Ταύτην σφάζων ἐν τῇ σκηνῇ θὰ εἶπεν ὅτι τόσον ἀπόνως οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις θὰ εἶχέ ποτε συλλάβει ζῶον. Ἡ : Ὁ Ἄγ. ἐν περιπάτῳ ἀνὰ τὸ ἄλλοι ἐξεπέταξεν ἔλαφον ἀναπαυομένην καὶ ὀλοφορῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν φονεῖ παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ θηράματος τὴν ἔλαφον καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ κομπορημονεῖ ὅτι οὐδ' ἡ Ἄρτεμις θὰ ἦτο δυνατόν νὰ βάλῃ τόσον εὐστόχος. Ἡ Ἡλ. σκοπίμως ἀφήνει τὰ πράγματα σκοτεινά. 571 *ὡς πατήρ* ὡς εἶχεν ἀξιώσει ὁ μάντις Κάλχας. 589 *παιδοποιεῖς* Ἡ Κλ. ἐκ τοῦ Αἴγ. ἔσχε θυγατέρα τὴν Ἡριγόνην. 590 *ἐκβαλοῦσας ἔχεις* Ὁ Ὀρ. εἶχεν ἤδη φύγει, ἡ Ἡλ. ἠπειλεῖτο νὰ πάθῃ τὸ αὐτό, ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Ἰφιάνασσα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, διότι δὲν ἔδειξαν τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπέναντι τῶν φονέων. 594 *ἐχθροῖς* ὄρα εἰσαγ. σ.11. 614 *τηλικούτος* τοῦλάχιστον τριακοντούτης. 630 *ὕπ' εὐφήμου βοῆς* Ἐν πάσῃ ἱεροπραξίᾳ ἔπρεπεν οἱ παρόντες νὰ φυλάττωνται μὴ εἰπωσι δυσσιώνιστον λέξιν, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ ἱερὰ τελετὴ ὅθεν πρὸ θυσίας κλπ. ἐκηρύσσειτο *εὐφημεῖτε ἢ εὐφημεῖν χρῆ* favete linguis ἢ ore. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο δυνατόν καὶ ἄκων τις νὰ εἴπῃ δυσσιώνιστον λέξιν, προτιμότερα πάντως ἦτο ἡ σιωπὴ ὅθεν *εὐφημεῖν* τηρεῖν (ἱερὰν) σιγὴν. 637 *Φ. προστατήριε* Αἱ αἰττικαὶ οἰκίαι εἶχον πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ὑπομορφὴν στήλης πυραμιδοειδοῦς ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος προστατηρίου (προφυλαίου) ὡς ἱσταμένου πρὸ τῆς θύρας (καὶ προστατεύοντος τὴν οἰκίαν) καὶ ἀγνιῶς, ὡς ἐποπτεύοντος καὶ φυλάττοντος τὴν ὁδὸν ἐνταῦθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἱστάμενον πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἄγαλμα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος προστατηρίου. 645 *Λύκειε* 4... 659 Ἄφ' οὗ ὁ Ἀπόλλων ἦτο ὑποφήτης καὶ ἐρμηνεὺς τῶν βουλῶν τοῦ πανόπτου Διός, φυσικὰ καὶ αὐτὸς ἔβλεπε τὰ πάντα. — *Τίς ἡ αἰτία*

τῆς παρόδου τῆς Κλ.; τίς ἡ συνοδεία αὐτῆς; διὰ τί ὁ Χ. δὲν ἀναγγέλλει αὐτὴν χάριν τῶν θεατῶν; διὰ τί ἡ Κλ. φρυσᾷ κατὰ τῆς Ἡλ. καὶ τοῦ Ὁρ.; διὰ τίνας ἄλλους λόγους λυσσᾷ ἤδη ἔτι μᾶλλον κατὰ τῆς Ἡλ.; πῶς δικαιολογεῖ τὸν φόνον τοῦ Ἀγ.; διάρθρωσις τοῦ λόγου αὐτῆς καὶ σαθρὰ σημεῖα αὐτοῦ· ἡ Ἡλ. γινώσκουσα τὸ ὄνειρον τίνα στάσιν γενικῶς τηρεῖ ἀπέναντί της; πῶς δικαιολογεῖ τὴν ἀπέναντι τῆς μητρὸς στάσιν της; διάρθρωσις τοῦ λόγου αὐτῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τῆς Κλ. τίνα ἐλαφροφυκτικὰ φέρει διὰ τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς ἐλάφου; ἡ Κλ. ἠττωμένη πῶς ὑποχωρεῖ; εἰς τί τέλος προσφεύγει; πῶς διακόπτει τὸν διάλογον; ποῖα τις εἶναι ἡ εὐχὴ αὐτῆς; ὁ θεὸς θὰ δεχθῇ αὐτήν; διὰ τί συγκεκαλυμμένη; καὶ ὁμως ἡ Ἡλ. γινώσκει τὸ ὄνειρον πῶς καλεῖται ἡ ἀντίθεσις αὕτη ἐν τῇ τραγωδίᾳ; οἱ ἀρχαῖοι θεαταὶ πόθεν θὰ ἐνόησαν ὅτι οἱ ς. 610-1 ἀνεφέροντο εἰς τὴν Κλ.; ἡθογραφία Κλ., Ἡλ.

660-5 αὐτὸς μόνος σου, **κυρῶ** εὐστοχῶ τοῦ ἀληθοῦς, εἶμαι ἐντὸς τῆς ἀληθείας, **ἐπεικάζω** εἰκάζω πρὸς τούτους, **τήνδε** (εἶναι), **δάμαρ** θ. (ἡ τὸν δόμον ἀραρίσκουσα) σύζυγος, **πρέπω** διακρίνομαι, εἶμαι εὐδιάκριτος, προσπίπτω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, **τύραννος** ὡς βασίλισσα, **εισορᾶν** ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, εἰς τὸ ἰδεῖν, **μάλιστα πάντων** βεβαιότατα, **ἦδε** ὑποκ., **πάρα** πάρεστι, **κεινή** κτηρ. 666-73 **σοὶ** Αἰγίσθῳ τε, **ἐδεξάμην** ὁ ἄορ. ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐτελείωσε καθ' ἣν στιγμὴν ἐλέχθη τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ, **τὸ ῥηθὲν** (φέρων ἡδεῖς λόγους), **πορσύνω** (ἔ-πορον) πορίζω, παρασκευάζω, **μέγα πρᾶγμα** μεγάλην ἐκπληξιν (κυρ. μέγαν πόρον ἐκπορίζων ὑμῖν ἐν τῇ ἀμχανίᾳ), **τὸ ποῖον** τὸ ἄρθρ. περὶ ἡδὴ δεδηλωμένου, **ξυνθεῖς ἐν ὀλίγῳ** συγκεφαλαιώσας, περιλαβὼν τὸ πρᾶγμα εἰς ὀλίγας λέξεις. 674-9 **οἱ** ἐπιφ. σχετλ., **πάλαι** περὶ προσφάτου στιγμῆς: ὅπως καὶ πρὸ ὀλίγου, **τὰ σαιτῆς** **πρᾶσσε** κάμνε ὅ,τι θέλεις, κύτταζε τὴν ἰδικήν σου δουλειάν καὶ μὴ ἀναμειγνύεσαι εἰς τὰς ἰδικὰς μου ὑποθέσεις, πῆγαινε ἀκόμη καὶ εἰς τὸν περιδρομον, ἐὰν σοὶ ἀρέσῃ, **τῷ ἔρωτι**, **διόλλυται** ὡς πρὸς. 680-7 **καὶ-καὶ** ὅπως-οὕτω, ἐπειδὴ-διὰ τοῦτο, **πρὸς τοῦτο** ἵνα ἱστορήσω λεπτομερῶς τὴν εἶδησιν, **πρόσχημα** πᾶν ὅ,τι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν πρὸς καλλωπισμὸν (ὡς ὠραῖον), ἐγκαλλώπισμα, σέμνωμα, **π. ἀγῶνας** αἰγλήεντες, μεγαλοπρεπεῖς ἀγῶνες, ἐκ τούτου τὸ Ἑλλάδος, **χάριν Δ. ἄθλων** οὐχὶ χάριν θέας, **ῥοθῖος** ὑψίφωνος, ἡχηρός: **ροθῖων** κηρυγμάτων ἀνδρὸς (κίρυκος) **προκηρύξαντος** (πρὸ-δημοσίᾳ) **δρομόν** (ἀγῶνα δρόμου), **οὗ πρώτη κρίσις** (ἦν) ὅστις ἐτελεῖτο καὶ ἐκρίνετο πρῶτος, **εἰσῆλθεν** εἰς τὸ στάδιον, τεχν. ὄρος περὶ τῶν κατερχομένων

εἰς τὸν ἀγῶνα, *λαμπρὸς* ἀκτινοβολῶν νεότητα καὶ ῥώμην, *σέβας* ἀντικείμενον θαυμασμοῦ, *φύσις* κατασκευὴ τοῦ σώματος, *ισώσας* δὲ τὰ τέρατα τοῦ δρόμου τῇ φύσει: φθάσας εἰς τὸ τέραμα σύμφωνα μετὴν μεγαλοπρεπῆ θεωρίαν του, μετὴν ἥρωικὴν του μορφὴν=διαδραμῶν τὸ στάδιον μετὰ ταχύτητα ἀνάλογον πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς παρουσιαστικόν του, *ἐξῆλθε* (τοῦ σταδίου) πολλάκις περὶ τοῦ νικητοῦ. *688-95* καὶ *οὐκ οἶδα* μὲν ὅπως λέγω σοι ἔργα καὶ κράτη τοιοῦδ' ἀνδρὸς παῦρα ἐν πολλοῖσι: τὰ ἔργα καὶ αἱ νίκαι (τὰ πράγματα καὶ θαύματα) τοῦ Ὁρ. εἶναι τόσον πολλά, ὥστε ἀδύνατον νὰ ἐξιστορήσω ὅλα· ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους αὐτῶν παρίσταται ἀνάγκη νὰ σοὶ εἴπω μόνον ὀλίγα, περιέρχομαι εἰς ἀμηχανίαν, διότι δὲν γνωρίζω ποῖα νὰ ἐκλέξω ὡς τὰ ἀξιολογώτατα τῶν ἔργων ἐνὸς τοιοῦτου ἀνδρός, *βραβεὺς* ὁ ἀγωνοδίκης, *εἰσηκρῦττω* διὰ κηρύκων καλῶ τοὺς ἀθλητὰς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον, κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγῶνων, *πένταθλον* ἀγὼν ἄλματος, δρόμου, δίσκου, ἀκοντίου, πάλης, *δίαυλος* δρόμος ὁ διπλοῦς, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας πρὸς τὸ τέραμα καὶ τὰνάπαι· ὁ σ. 691 ἀδιανόητος καὶ ἀθεράπευτος, *ἐνεργῶν* ἀποκομίσας, *ἐπινίκια* τὰ ἄθλα, *τούτων* τῶν ἀγῶνων, τοῦ πεντάθλου, *ὀλβίζω* μακαρίζω, *ἀνακαλῶ* ἀνακηρύττω, ἀναγορεύω. *696-7* δὲ ὅμως, *βλάπτω* φέρω ἐμπόδιον, ἀναποδιάν, *ἂν* δις 333. *ισχύων* (τις) καὶ εἰς, ὁ ὁποῖος ἔχει δύναμιν. *698-708* *ἄλλης ἡμέρας* τὴν ἐπιούσαν, *ἀγῶν ἵππικῶν* (ὄχημάτων) ἄρματοδρομία, *ὠκύπους* ἄρματοδρομία διὰ ταχέων ἄρμάτων, *τέλλοντος* ἀνατέλλοντος. *εἰσῆλθεν* εἰς τὸν ἵππόδρομον 685, *ἐπιστάτης* ὁ ἐπὶ τινος ἰστάμενος, *ε. ἄρμάτων* ἄρματηλάται, *ζυγωτὸς* ὁ πολύζυγος, τετράζυγος (τέθριππος), *κάκεινος* ὁ Ὁρ., *ἐν τούτοις* μεταξὺ τούτων, συμπληρῶν τὴν ἀ. ὁμάδα ἐκ 5, *πῶλος* ἵππος, *θεόδμητος* (δέμω) θεόκτιστος, *ἄλλος* πρὸς τούτοις, *ὄχος* ἀ. (-ἔχω, ὄχεια, ὄχημα..) ἄρμα, *ἐκπληρῶν* συμπληρῶν τὸν ἀριθμὸν 10 ἄρμάτων, ὡς δέκατος καὶ τελευταῖος συμπληρῶν τὸν ἐλλείποντα ἀκόμη ἕνα ἀριθμὸν. *709-19* *στάντες* λαβόντες θέσιν, *ὄθι* ὄπου, *βραβεὺς* 690, *κλήροις* *πάλλω* κληρῶ, ὑποδεικνύω κατὰ τὸν κληρὸν τὴν θέσιν, *καθίστημι* τοποθετῶ, *ἦξαν* αἰσσω-ἄσσω, *ὑπαί* (-ὸ) σ. 630 μετὰ τὸ σύνθημα τῆς σ., *ὀμοκλά(έ)ω* φωνάζω δυνατὰ (conclamo), ἐρεθίζω, παρορμῶ, *δρόμος* ὁ ἵππόδρομος, *ἐν-ἐμεστῶθη* τμησῖς, *κτύπος* βροντήματα, κρότος, *κροτητὸς* ὁ κροτῶν, παράγων κρότον, *δμοῦ* *ἀναμεμειγμένοι* πάντες μία μᾶζα φύρδην μείγδην, χωρὶς νὰ διακρίνηται ἕκαστον ἄρμα χωριστά, *κέντρον* δι' οὗ κεντοῦνται οἱ ἵπποι, πρβλ. τὸ βούκεντρον (βουκέν-

τραν), ὡς ἴνα, *τις αὐτῶν* πᾶς τις, *χνόη* ὁ προεξέχων ὀμφαλὸς τοῦ τροχοῦ, εἰς ὃν εἰσέρχεται τὸ ἀκραξόνιον, τὸ κεφαλᾶρι, *φρυγάματα ἱππικὰ* τοὺς φρυαττομένους ἵππους, φυσῶντας, ῥωθωνίζοντας· ὁ ἀμέσως κατόπιν τρέχων ἐξήτει νὰ προσπεράσῃ α') τὰ κεφαλάρια τοῦ προτρέχοντος, β') τοὺς ἵππους, ὅθεν τὸ ἄρμα τοῦ προτρέχοντος ἀνταγωνιστοῦ, *πνοαί* τὰ φυσήματα, οἱ ἵπποι ῥωθωνίζοντες *ἤφριζον* ἐξηκόντιζον (ἐρράντιζον) ἀφρούς, *εἰσέβαλλον* ἔπιπτον ἐπάνω (ἀφροὶ καὶ ἀναπνοή), *ἀμφὶ νῶτα* γύρω ἀπὸ τὰ νῶτα τῶν προτρέχόντων, *βάσεις τρ.* αἱ περιφέρειαι τῶν τροχῶν· τὰ ἄρματα ἔτρεχον παράλληλα ἢ ἐπάλληλα, ἀλλὰ πλησιέστατα ἀλλήλων. 720-2 *κεῖνος* 703, *ἔχων* ἐλαύνων, διευθύνων τὸ ἄρμα, *ἐσχάτη στήλη* ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ (ἐσχάτῳ) ἄκρῳ τοῦ ἵπποδρόμου στήλη, ὁ καμπτήρ, ἢ νύσσα, περὶ ἣν ἔπρεπε νὰ γίνῃ στροφή, *ὕπ' αὐτήν*... σύρριζα πρὸς τήν, *σῦριγξ* χνόη, *χρίπτω σ.* πλησιάζω τὴν σ. (ξυστὰ πρὸς), *ἀνίημι* χαλαρώνω, ντώνω, *σειραῖος* ἐκ τῶν 4 ἵππων τοῦ τεθρίππου οἱ μὲν δύο μέσοι οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ὅμοι (τημονιοῦ) ἐξευγμένοι ἐκαλοῦντο *ζύγιοι*, οἱ δὲ δύο ἄκροι ὡς διὰ σειρῶν (σχοινίων) μόνον δεδεμένοι ἐκαλοῦντο *σειραῖοι* κ. *παρήγοροι* (γεντέκια), *εἴργω* ἀναχαιτίζω, συγκρατῶ, *τὸν προσκείμενον* (τῷ καμπτήρι) τὸν ἀριστερὸν σειραῖον. 723-30 *πρὶν* κατ' ἀρχάς, *ἔστασαν* ἦσαν, *ὄρθοι* ἀκέραιοι, ἀβλαβεῖς, δὲ ὅμως, *ἄστομος* κ. *δύστομος* σκληρόστομος, δυσήνιος, ἀτίθασος, *φέρουσι βία* (ἄρμα) τρέχουσι παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἡνιόχου, ἀφηνιάζουσι, *ἔκτον ἔρδομόν τε* τὸν ἔκτον ἢ ἔβδομον ἤδη δρ., *ἐξ ὑποστροφῆς* εὐθύς μετὰ τὴν στροφήν (περὶ τὴν στήλην), *συμπαίω μ.* συγκρούομαι, *ἐξ ἑνὸς κακοῦ* συνεπεία ἑνὸς ἀτυχήματος, *ἄλλος* (ὄχος), *ἐμπίπτω* πίπτω ἐπάνω εἰς ἄλλον, *ἔθραυε κἀνέπιπτε* πρωθύστερον, *πέδον* πεδίον, *νανάγια ἱππικὰ* συντρίμματα ἀρμάτων. 731-3 *δεινός* δεξιός, *παρασπᾶ* (τὸ ἄρμα) *ἔξω* παραμερίζει ἐκ τοῦ μέσου, ὅπου ὁ κίνδυνος, *ἔξω* πρὸς τὰ ἀνοικτὰ, *ἀνοκωχεύω* κυρ. σταματῶ πλοῖον εἰς τὰ ἀνοικτὰ, συστέλλων τὰ ἱστία ἢ τὰς κώπας, σταματῶ, ἀναστέλλω (τοὺς ἵππους), *παρήημι* καταλείπω, ἀποφεύγω. ἀφήνω νὰ περῆσῃ, *κλύδων* τρικυμία, ἀνεμοστρόβιλος, *κυνάω* συνταράσσω· τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἵπποδρόμου στροβιλιζόμενον κουβαρομαζώμα τῶν ἀρμάτων. 734-40 *ἔχων* 720, *ὕστερας* τελευταίας κυρ., *φέρων πίσιν* ἐναποθέτων τὰς ἐλπίδας του, ἐπιφυλάσσω τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν τελευταίαν κρίσιμον διαδρομήν, *ὄπως δὲ* μόλις δέ, ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ *ἔοχατος* μὲν 734, *ὄρα* Ὁρ., *νῖν* Ἀθηναῖον, *ἐλλελεμμένον* ὑπολειφθέντα ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, *διώκει* (πώλους)

μνικοί καὶ ἵππικοί ἀγῶνες. Ὑστερον ἐν τοῖς Πυθίοις τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν πιθανῶς ἐτελοῦντο οἱ μουσικοὶ ἀγῶνες, τὴν δευτέραν οἱ γυμνικοὶ καὶ τὴν τρίτην αἱ ἀρματοδρομίαι. Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἤρχιζον ἀπὸ τοῦ δρόμου ἐν τῷ σταδίῳ, ὃ δὲ νικῶν στάδιον ἐν Ὀλυμπία ἔδιδε τὸ ὄνομα εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα. Ἐν Ὀλυμπία οἱ ἑλλανοδῖκαι ὄρθρου ἐκάλουν διὰ κήρυκος εἰς τὸ στάδιον τοὺς δρομεῖς, τὴν μεσημβρίαν δὲ ἐπὶ τὸ πένταθλον καὶ τὰ ἄλλα βαρέα ἄθλα. **685 σέβας** τὰ ὅσα αὐτοῦ εὐρεθέντα ὡς ἐπιστεύετο ἐν Τεγέα ἐδείκνυον Ἡροδ. I 68 ὕψος τοῦ σώματος 7 πήχεων, ἐν ᾧ 4 πήχεις ἢ 6 πόδες ἐθεωροῦντο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὡς τὸ ὕψος τελείου ἀνδρός. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου ἤδη ἐκράτει ἡ πρόληψις ὅτι οἱ ἥρωες εἰς ἀνάστημα καὶ ῥώμην ὑπερέβαλλον τὸ σὺνηθες μέτρον. Ὁ Ὅρ. ζῶν ἐν Κρίση φυσικὸν ἦτο νάπασχολῆται περὶ τοιαύτης ἀσχολίας ἐμπροπούσας εἰς ἡγεμονόπαιδα. **687 πάντιμον γέρας** στέφανος δάφνης, ἰδ. Λυρ. Ἀνθ. 271, 10 Πραγμ. **693 ὠλβίζετο** οἱ νικηταὶ ἐπευφημοῦντο ὡς ὄλβιοι καὶ μάκαρες, ἐκαλοῦντο δὲ ὑπὸ τοῦ κήρυκος νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τῶν ἀγωνοδικῶν διὰ τοῦ ἰδίου, τοῦ πατρικοῦ καὶ τοῦ τῆς πατρίδος ὀνόματος (Ὁρέστης Ἀγαμέμνονος Ἀργεῖος). **698** Ὁ πύθιος ἵππόδρομος ἦτο ἐν τῷ Κρῖσαίῳ πεδίῳ ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἀγούσῃ εἰς Δελφούς, ἔχων μῆκος δύο σταδίων τοῦτον ὠφείλον δωδεκάκις νὰ περιέλθωσιν οἱ ἀρματηλάται διατρέχοντες (2+2 στάδ.) X 12=48 πύθια στάδια, περὶ τὰ 9 χλμ. **701** Τῶν πανελληνίων ἀγῶνων μετεῖχον μόνον Ἕλληνας, ἀποκλειομένων τῶν βαρβάρων. **Δίβνες** εἶναι Ἕλληνες κάτοικοι τῆς ἐν Ἀφρικῇ Κυρήνης, οἰκισθείσης ὑπὸ Βάττου τοῦ ἐκ Θήρας (δωρ. ἀποικίας), ἢ τῆς Βάρκης ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ, ἀποικίας τῆς Κυρήνης, ὧν οἱ κάτοικοι ἦσαν περιώνυμοι τεθριπποβάται, αὐτοὶ διδάξαντες καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας νὰ ζευγνύωσι τέθριππον. Οἱ ἀνταγωνισταὶ ἀρματηλάται κατανέμονται εἰς δύο ὀμάδας, ἑκατέραν ἐκ 5 ἀρμάτων, εἰς τὴν μίαν οἱ ἐκ Πελοποννήσου καὶ τῶν νοτίων χωρῶν (Λιβύης), εἰς τὴν ἑτέραν οἱ ἐκ Στερεᾶς καὶ Βορείας Ἑλλάδος, πάντες ὅμως σχεδὸν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πυλαίαν ἀμφικτυονίαν, οἱ (Φθιώται) Ἀχαιοί, κατοικοῦντες ἐν τῇ Θεσσαλικῇ Φθιώτιδι ἢ Φθίᾳ, οἱ Φωκεῖς (ὧν ἀντιπρόσωπος ὁ Ὅρ., ἔχων ἵππους Θεσσαλικούς, θεωρουμένους ὡς τοὺς πρώτους τῆς Ἑλλάδος), οἱ Μάγνητες, κατοικοῦντες τὴν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τῆς Θεσσαλίας Μαγνησίαν περὶ τὸν Παγασαῖον κόλπον, οἱ Αἰνιᾶνες, κατοικοῦντες ἐν τῇ νοτ. Θεσσαλίᾳ μεταξὺ Οἴτης καὶ Ὀρθρου, οἱ Βοιωτοί, ἔχοντες ἀρίστους ἵππους, εἰς οὓς ὁ φιλόπατρις

Σ. προσθέτει τὸν Ἀθηναῖον, τὸν καὶ νικήσαντα, τὸν Σπαρτιάτην ἐξ ἔθνηκῆς ἀντιθέσεως, τοὺς Λίβυς πρὸς ἕξαρσιν τῆς ἀξίας τῆς νίκης, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, τρέφοντας ἵππους ἐφαμίλλους πρὸς τοὺς Θεσσαλικούς.—Τὰ ἄρματα ἐκκινουῦντα ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἵπποδρόμου ἀφέσεως ὄφειλον ἐλαύνοντα νὰ στρέψωσι κατὰ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἵπποδρόμου πρὸς τὰ ἀριστερὰ (οὕτω πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος) περὶ στήλην, τὴν *νύσσαν* ἢ *καμπτήρα*, καὶ νὰ ἐπανεέλθωσι πρὸς τὴν ἱππάφρῃσιν, δωδεκάκις ἐκτελοῦντα τὸν διπλοῦν τοῦτον δρόμον. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄρμα τὸ στρέφον ἐγγύτατα τῆς νύσσης διέγραφεν ἐλάχιστον τόξον, ἐν ᾧ τὸ ἐξώτατον, ὄφειλον νὰ διαγράψῃ μέγιστον τόξον ἔχανε χρόνον σημαντικόν, καὶ διὰ τοῦτο πάντα τὰ ἄρματα ἐζήτουν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως νὰ λάβωσιν ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀφετηρίας τὴν πρώτην ἄκραν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς θέσιν, πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων ἢ θέσις ἐκάστου ἄρματος ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀφέσεως ὠρίζετο διὰ κλήρου. Δοθέντος ἐν τοῖς Πυθίοις τοῦ συνθήματος τῆς ἐκκινήσεως διὰ σάλπιγγος (ἀναχρονισμός, ὡς τὰ τῆς Κυρήνης, Βάρκης, Σπάρτης...) πάντες οἱ ἠνίοχοι (μόνοι ἐπιβαίνοντες τοῦ ἄρματος τὸ σχῆμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἴστορ. χρόνοις ἰδ. ἐν τῷ χαλκῷ ἠνιόχῳ τῶν Δελφῶν, οὗ γύψινον ἔκμαγμα ἐν τῷ βάθει τῆς Χαλκοθήκης τοῦ ΑΑΜ) ἐζήτουν νὰ κάμψωσιν ὡς ἐγγύτατα πρὸς τὴν νύσσαν, διαγράφοντες οὕτως ἐλάχιστον τόξον, χωρὶς ὅμως ὁ ἀριστερὸς τροχὸς τῶν διτρόχων ἄρμάτων νὰ ἐγγίσῃ αὐτήν, καὶ ἐντεῦθεν ἐγίνοντο ἐκεῖ πολλαίσι συρράξεις ἄρμάτων καὶ ἀνατροπαὶ μετὰ δυστυχημάτων. Ἐνταῦθα ὁ Ὅρ. εἶτε διὰ τῆς ἰδίας δεξιότητος εἶτε ἐξ εὐνοίας τοῦ κλήρου εὐτυχῆσας νὰ εὐρίσκηται ἐγγύτατα τῆς νύσσης χαλαρώνει πρὸ τῆς στροφῆς τὸν δεξιὸν σειραῖον, ὡς μέλλοντα νὰ διαγράψῃ τὸ μείζον τόξον, καὶ συγκρατεῖ τὸν ἀριστερὸν τὸν προσκείμενον τῇ νύσσει ὡς μέλλοντα νὰ διαγράψῃ τὸ ἔλασσον τόξον καὶ ἵνα πλησιάσῃ πρὸς τὴν νύσσαν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον περίπου τοῦ ὅλου ἄρματοδρομικοῦ δρόμου 726 οἱ ἵπποι τοῦ Αἰνιᾶνος ἀφηνιάσαντες συγκροοῦνται ἀντιμέτωποι εὐθὺς μετὰ τὴν στροφήν πρὸς τοὺς Βαρκαίους, ἐρχομένους ἤδη εἰς τὴν νύσσαν χάριν τῆς στροφῆς, καὶ τὰ δύο πρῶτα ἀνατραπέντα ἄρματα προκαλοῦσι τὴν ἀνατροπὴν καὶ τῶν ἄλλων ἐρχομένων, καὶ ὁ ἀγὼν περιορίζεται μεταξὺ τῶν δύο ὑπολειφθέντων, τοῦ Ἀθηναίου καὶ τοῦ Ὅρ. Ἀλλ' ἀτυχῶς καθ' ἦν στιγμὴν ὁ Ὅρ., τελῶν ἤδη τὸν τελευταῖον δρόμον 741, περιέκαμπε τὴν νύσσαν, χαλαρώνει πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ὅλης στροφῆς τὰ ἠνία τοῦ ἀριστεροῦ σειραίου, ὅστις ἀφεθεὶς οὕτως ἐλεύθερος στιγμᾶς τινας πρὸ τοῦ προσ-

ήκοντος χρόνου τρέχει δεξιώτερον τοῦ δέοντος, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν ῥυμόν, ἀκίνητον καθηλωμένον ὑπὸ τὸ ἄρχαϊον ἄρμα, ὥστε ἢ δεξιὰ πλευρική κίνησις τοῦ ῥυμοῦ προεκάλεσεν ἀναγκαίως σιγμιαίαν ἀντίστροφον πρὸς τὰ ἄριστερὰ φορὰν τοῦ ὄπισθεν ἄρματος, ὁ ἄριστερός τροχὸς προσκρούει ἀποτόμως καθ' ἣν στιγμὴν οὐδεὶς ἀνέμενε τοῦτο (λανθάνει 744) εἰς τὴν νύσσαν, ὁ αἰφνίδιος τραταγμὸς τοῦ ἄρματος προκαλεῖ δυνάμει τῆς ἀδρανεῖας τῆς ὕλης τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πτώσιν ἀπὸ τῶν ἀντύγων τοῦ προκύπτοντος Ὅρ. (κατὰ κανόνα οἱ ἠνίοχοι ἄρματοδρομοῦντες ἴσταντο ἐπὶ τοῦ ἄρματος ὄρθιοι). Οἱ ἵπποι ἀφηνιάσαντες φέρονται εἰς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο παραλλήλων δρόμων χώρον ὡς ἐλεύθερον 748, ὅπου οἱ διφρηλάται οἱ διασωθέντες ἐκ τῶν ἱππικῶν ναυαγίων καὶ παραμένοντες ἔτι ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, σπεύσαντες συνεχράτησαν τοὺς ἵππους καὶ περισυνέλεξαν τὸ πῶμα τοῦ συναδέλφου, τοῦθ' ὅπερ συνήθως ἦτο ἔργον τῶν ἑαυθούχων ἢ ἀλυτῶν (τῶν ἐπὶ τῆς τάξεως ἐν τῷ σταδίῳ καὶ τῷ ἱπποδρόμῳ), τὴν δὲ τέφραν αὐτοῦ Φωκεῖς τῆς θεραπείας τοῦ Στροφίου κομίζουσιν ἐντὸς μικρᾶς χαλκῆς σοροῦ εἰς τὴν πάτριον γῆν πρὸς ταφήν. - Διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται ὁ Π.; προσποιούμενος ὅτι ἀγνοεῖ ἀνάκτορα καὶ βασιλίσσαν καὶ ἐπιδραφεύων εἰς αὐτὴν φιλοφρονηματα τί ἐπιτηδεύει; διὰ τί ὁ Σ. ποιεῖ τὸν Π. εὐρίσκοντα ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ συγχρόνως καὶ Ἡλ. καὶ Κλ.; τίνα μέσα χρησιμοποιεῖ ὁ Π., ἵνα διεγερῇ ἰσχυρῶς τὸ διαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀγγελίας; διὰ τί δὲν ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ὄρκου καθ' ἣν εἶχεν ἐντολὴν 47; διὰ τί ἡ Κλ. δις ἐρωτᾷ 675; διὰ τί αὐτὴ ζητεῖ λεπτομερείας, οὐχὶ ἡ Ἡλ.; τίνας ἀρετὰς ἔχει ἢ περιγραφῆ καὶ διὰ τί αὐταὶ; διὰ τί ἐν τῇ διηγῆσει συγκινεῖται περιοδικῶς ὁ Π. καὶ τί μέτρον τηρεῖ ἐν τῇ συγκινήσει; διὰ τί ὁ Σ. προσφέρει θυμίαμα εἰς τὸν Ἄθ' ἄρματηλάτην; διὰ τί δὲν ἐποίησε τὸν Ὅρ. φθειρόμενον ἐν τῷ γενικῷ ἀτυχήματι; διὰ τί δὲν ἀνέδειξεν ἐν τέλει νικητὴν τὸν Ἄθ.; διὰ τί ἡ Ἡλ. προηγεῖται ἐν ταῖς συναισθηματικαῖς ἐκδηλώσεσι; διὰ τίνας μέσου ὁ Π. ἐκβιάζει τὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα εἴσοδον; εἰς τίνα σημεῖα ἔχομεν τραγ. εἰρωνείαν; εἰς τὴν εὐελπίαν ἐκ τοῦ ὄνειρον Ἡλ. τίνα ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ἢ εἶδησις;

764-5 δὴ πλέον, δεσπότηται τοῖς πάλαι Ἄγ., ἦθ., ὡς ἔοικεν ὡς βλέπω. 766-8 τί ταῦτα (λέγω), νὰ χαρακτηρίσω, κέρδη ἐπωφελῆ, λυπηρῶς ἔχει λυπηρόν ἐστι, τοῖς ἐ. κακοῖς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ μου. 769-71 τῷ νῦν λόγῳ διὰ τὴν τωρινὴν ἐκθεσί μου (ἐν ᾧ διὰ τὴν πρώτην βραχείαν δῆλωσί μου 673 ἐξεδήλωσας χαράν), 770 εἶναι ὑπερφυῆς τὸ νὰ εἶναι τις μήτηρ, ἢ μητρικὴ στοργή (συν-

τῶν νῦν λόγων - κατὰ τὴν ἀντιδικαστ. κρίσιν τοῦ ἀρχαίου ἐπιτομίου τοῦ Κραβελ κρητ. 1675 - ὁ Σ. (Μαιναρ. κ. αὐτ.)
 κέρδιον τὸ τῶν λόγων γγ. τῶν αὐτῶν τι διατὸ ἴσταντο ἀπομειν Ἀκινεῖς, δια τὸν ἴσταντο ἀπομειν τῶν λόγων σου;

ναίσιθημα) ἔχει μυστηριώδη καὶ φοβερὰν δύναμιν· οὐ γὰρ προσγίγνεται οὐδὲ κακῶς πάσχοντι (τινὶ, τῇ μητρί, τῷ πατρί) μίσος ἐκείνων, ἃ (ἂν) τέκη: οἱ γονεῖς καὶ ὅταν ἀκόμη κακοποιῶνται ὑπὸ τῶν τέκνων, οὐδὲ τότε μισοῦσιν αὐτὰ, **πάσχοντι** τὸ ἄρσ. διὰ τὴν γενικότητα. 772-82 οὗτοι γε τὸ γέ ἐπιτ. ποσῶς μάτην, ὄχι! **προσηλθές μοι, πιστὰ τεκμήρια** ἀξιόπιστοι ἀποδείξεις, **θανόντος** τοῦ θανεῖν αὐτόν, **ψυχῇ** ζωῇ, ζωικὴ δύναμις: αἷμα ἐκ τοῦ αἵματός μου, 776 ἀποσπασθεῖς τοῦ στήθους μου καὶ τῶν περιτομήσεών μου, **ἐπεὶ** ἄφ ἧς στιγμῆς, **εἶδεν** ἐξεδήλωσε τὸν πόθον νὰ με ἴδῃ, **ἐγκαλῶν** διὰ τοῦ στόματος τῆς Ἥλ., **τελεῖν** μέλ., (ἐκ) **νυκτός** ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός (μέχρι τῆς ἡμέρας), καθ' ὅλην τὴν νύκτα, **στεγάζω**, κατὰ τὸ ὄμηρ. ὕπνος ἴδνμος ἀμφιγυθείς, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, **ὁ προσιατῶν** ὁ βαδίζων πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ κατευθύνων τὴν μοῖραν αὐτῶν, **διηγέ** με μὲ ἐπέρνα ἀπὸ τὴν νύκτα εἰς τὴν ἡμέραν καὶ τἀνάπαλιν, **αἰὲν ὡς** θ. ἐν διαρκεῖ ἀγωνίᾳ μήπως δολοφονηθῶ. 783-7 **νῦν δὲ** ἐπαναλ. 786 μετὰ τὴν παρένθ. διὰ τοῦ γάρ, **ἡμερεῦω** περὶ τὴν ἡμέραν, ζωὴν, **ἐκηλα** 241 ἐπίρ. ἦσχα, **ἀπειλῶν οὕνεκα** 387 ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπειλάς τῆς, **ποῦ** πιστεύω, **ἦν βλάβη** 301, **ξύνοικος (οὔσα)** ὡς αἰεὶ ἐμοὶ ξυνοῦσα, **ψυχῇ** 775, **ψυχῆς αἷμα** μία ἔννοια, εἰς ἣν ἀναφ. τὸ τοῦμὸν τὸ αἷμα τῆς ζωῆς μου. 788-98 **ὅτε** 38, **ᾧδ' ἔχων** τεθνεώς, ἐνδ., **ἔχει καλῶς** (μοὶ εἰρων.) λοιπὸν δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη; ἀλήθεια, ἀρκετὰ εὐχαριστημένη! **οὔτοι σὺ** (καλῶς ἔχεις) διότι καὶ σὺ εἶσαι χαμένη, **Νέμεσις** θεὰ τῆς ἐκδικήσεως, **Ν. τοῦ θανόντος, ἤκουσεν** ἡ Ν. γενικῶς, οὐχὶ ἡ τοῦ Ὁρ., **ὧν δεῖ** τῆς ἰκεσίας μου, **ἐπικυρῶ** (τὰς εὐχὰς) ἐπισφραγίζω, ἐκπληρῶ, **τάδε** τὴν εὐτυχίαν μου, εὐτυχοῦσάν με, **πεπαύμεθα** (εὐτυχοῦντες) ἔχομεν θέσει τελείαν καὶ παῦλαν εἰς τοὺς λ)σμούς μας, **οὐχ ὅπως π.** δὲν λέγω ὅτι, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον θά, **ἦκοις ἂν** ἦκεις, **ἀξιος πολλῶν** πολλοῦ ἀξιος, **φιλεῖν** ὥστε νὰ σὲ θεωροῦμεν ὡς φίλον, ἡ ὑπηρεσία σου εἶναι δι' ἡμᾶς βαρῦτιμος, ὥστε ἀξίζει νὰ σὲ θεωροῦμεν ὡς φίλον (ὅθεν: καὶ νὰ σὲ φιλοξενήσωμεν), **εἰ** ἐπειδὴ, **τῆς π. βοῆς** 641. 799-803 **ἀποστειχῶ** ἀποχωρῶ, **ἦμιστα** (ἀποστειχίς ἂν) οὐδαμῶς, **πορεῦω** πέμπω, **ἐκτοθεν** ἐκτοθι, ἐκτός, **τῶν φίλων** Ὁρ. 804-7 ἄρα ἄρ' οὐ 790, **δύστιγος** 121, **ἐπικωκύω** θρηγῶ ἐπὶ τινι, **δεινῶς** εἰς ἀμφότ. τὰ ἀρμφ. καὶ τὰς μτχ., **ὧδε** ὡς ἐξετέθη, κακῶς ταῦτα ἀναφέρονται εἰς 766, **ἀλλὰ** ἡ ἀντίθ. πρὸς τὴν νοουμένην ἀπόκρισιν οὐχί!, **φροῦδος** θ. (πρὸ ὁδοῦ ὁ πόρρω τῆς ὁδοῦ γενόμενος, ἄφαντος) (ἔστι) ἀπῆλθε, **ἐγγελῶ** περιγελῶ (αὐτῷ ᾧδ' ὀλωλότι). 808-12 **φρενὸς** ἐκ

ὀδυνάω (ὀδύνη) ὑπὸ τῆς ὁδοῦ, ὡς τὸ πρὸς ἀφῆσθα, ἀποστειχίη ἀπὸ τῆς

τῆς καρδίας μου, ἀποσπάσας (ἐκείνας) τῶν ἐλπίδων, αἰ. 812-22 ποῖ μὲ χ. μολεῖν ποῖ μὲν, ἄρα 790, 804, καλῶς ἔχει ἡ θέσις μου εἶναι καλή, τί φρονεῖτε; δὲν ἔχω λόγους νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη μὲ τὴν μοῖράν μου (εἰρων.); παρεῖσ' ἔμαυτήν ἀφ' οὗ ἀφήσω τὸν ἑαυτὸν μου νὰ πέσῃ, σωριασθεῖσα, ἀδαίνω ξηραίνω, αὐ. βίον κατατήκομαι, μαραίνομαι, στραγγίζω, ἀφιλος ἄνευ προσφιλῶν ὑπάρξεων, πρὸς ταῦτα 383, ἀναφέρ. εἰς τὸ παρεῖσ' ἔμαυτήν... καὶ δηλοῖ στερεὰν ἀπόφασιν, καίνω κτείνω, τίς ὅστισδήποτε, εἰ βαρύνεται ἐὰν αἰσθάνεται ἐνόχλησιν ἐκ τούτου, ὡς διότι, χάρις εὐεργεσία.

764-822. 792 Ἡ Ἡλ. ἐπικαλεῖται τὴν Νέμεσιν, θεότητα νέμουσαν ἐκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ, μὴ ἀνεχομένην τὴν ὕβριν, τιμωροῦσαν πάντα ὑβρίζοντα καὶ δὴ νεκρόν. Ὅπως δὲ πᾶς ζῶν ἐπιστεύετο ὅτι εἶχε τὸν ἴδιον δαίμονα φύλακα (προβλ. τὸν φύλακα ἄγγελον), οὕτω καὶ πᾶς νεκρὸς εἶχε τὴν ἑαυτοῦ Νέμεσιν, ἀποσοβοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ὕβριν τῶν ἐπιζώντων. Ἡ Νέμεσις εἶχε ναὸν ἐν Ῥαμνοῦντι, ἐξ οὗ τὰ ἐν ΑΑΜ ἀρ. 203-14 καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Θέμιδος, ἐν Ἀθήναις δὲ ἐτελοῦντο καὶ τὰ Νεμέσεια, ἑορτὴ τῶν νεκρῶν.—Διὰ τί μετὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Π. εἶναι ἄφωνος ἡ Ἡλ.; διὰ τί πρὸ τῆς Κλ. ὀμλεῖ ὁ Χ. 764; τί συντελεῖται ἤδη ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Κλ.; διὰ τί ἐπικρατεῖ τὸ συναίσθημα τῆς μητρότητος; διὰ τί τοῦτο ὑποχωρεῖ εὐθὺς κατόπιν; εἰς τί εὐηργέτησεν αὐτὴν ὁ θάνατος τοῦ Ὁρ.; εἶναι ἀληθῆ τὰ 776...; ποῦ ὑπάρχει τραγ. εἰρωνεία; διὰ τῆς δηλώσεως τῆς Ἡλ. ὅτι δὲν θά εἰσέλθῃ πλέον εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον τί θέλει νὰ δικαιολογήσῃ ὁ Σ.; τίς ἡ σχέσις τῶν νῦν διαθέσεων Ἡλ. καὶ Κλ. πρὸς τὰς πρὸ τῆς παρόδου τοῦ Π.; διὰ τί ὁ Σ. τὴν μὲν Κλ. ἀνεβίβασεν εἰς τὰ ὕψη τῆς χαρᾶς, τὴν δὲ Ἡλ. εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ πένθους; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν πρὸς ἐκατέραν;

823-35 κρύπτω σκεπάζω, δὲν φέρω εἰς φῶς, ἀφήνω ἀτιμώρητον, ἐκηλοι ἀδιάφοροι, χωρὶς τύπιν συνειδήσεως, αὐὼ φωνάζω, λέγω: νὰ μὴ εἴπῃς μεγάλον (βλάσφημον) λόγον, ἀπολεῖς (με), εἰ ὑποίσεις· ἀλλ' ὁ Χ. διέκοψε διὰ τοῦ πῶς, ὑποφέρω ἔ. ὑποβάλλω (ὡς στήριγμα) ἐλπίδα, τῶν οἰχομένων ἀντικμ... ἐὰν θελήσῃς νὰ μὲ στυλώσῃς μὲ (κενήν) ἐλπίδα περὶ (ἀναστάσεως) τῶν προφανῶς ἀποθανόντων (Ὁρ.), ἐπεμβάινω τινὶ (ἐν-) ἢ τινὸς (ἐπι-) πατῶ τὸν πόδα μου ἐπὶ τινος, λακκατῶ, μᾶλλον ἐπ. ὡς νὰ μὴ ἦρκει ὁ μαρασμός μου (τακομένα), θὰ ἐπιτείνῃς ἔτι μᾶλλον τὴν δυστυχίαν μου, θὰ μὲ ἀποκάμῃς· ἡ Ἡλ. θεωρήσασα τὴν ἀπόδοσιν ἀπολεῖς ὑπερβολικὴν ἴσως; διορθώνει αὐτὴν διὰ τοῦ ἐπεμβάσῃ.. 836-8 (ὑποφέρω ἐλπίδα τῶν,

οἶχ.) **οἶδα γάρ, κρυφθέντα** (ὑπὸ γαίας) βυθισθέντα εἰς τὰ ὑποχθόνια, **ἔρηκ** κυρ. δίκτυον, μτφρ. παγίδες, **πάμπυχος** διασώζων ὅλην τὴν ψυχὴν του, ζωὴν του μετὰ ζωτικῆς δυνάμεως, ἀκεραίαν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν συνείδησιν, ὀλοζώντανος, **φευ δῆτα** ναί, τρομερόν, **ὄλοα** (ἐφάνη) ἀπεδείχθη κακοῦργος (ἢ Ἐριφ.), **ἐδάμη** ἐφονεύθη, **μελέτωρ** (μέλειν) ὁ ἐνδιαφερόμενος (διὰ τὴν ἐκδίαησιν), ἐκδικητῆς (τοῦ φόνου τοῦ πατρός), **ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει** τοῦ πενθοῦντος διὰ τὴν προδοσίαν Ἀμφιαράου, **ἐμοὶ δὲ τῇ ἐν πένθει, ἦν** (μελέτωρ), **φροῦδος** (ἔστιν). **849-59 δειλαία...** ὡς εἰ μὴ ἦρκουν τὰ παλαιὰ δεινά σου, προστίθενται ἤδη καὶ νέα, **ἴστωρ** (οἶδα) εἰμί, **ὑπερίστωρ** (εἰμί) τὸ γνωρίζω μάλιστα πολὺ καλὰ (ὅτι δειλαία δειλαίων κυρῶ), **αἰῶν** ὁ βίος: ἐκ τῆς πείρας τῆς ζωῆς μου, **πάνσυρτος** ἐνεργ. ὁ σύρων μεθ' ἑαυτοῦ (ὅλα τὰ κακὰ), **πάμμηνος** ὁ διὰ πάντων τῶν μηνῶν: τὸ γνωρίζω ἐκ τῆς πικρᾶς πείρας τῆς ζωῆς μου, ἥτις σύρει μαζί της διαρκῶς (*παμμήνω*) συρφετὸν πολλῶν κακῶν καὶ ψυχρῶν, **εἶδομεν** ὑπῆρξαμεν αὐτόπται μάρτυρες, **θροῶ-ῶ** (*θροός-θροῦς*) (βοῶ) λέγω, **παράγω** παρασύρω, παραπλανῶ, **ἴνα** (ἐκεῖ) ὄπον, **οὐ πάρεισιν ἔτι** δὲν ὑφίστανται πλέον, **ἀρωγαὶ ἐλπίδων** στηρίγματα συνιστάμενα ἐξ ἐλπίδων, τὰς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα νάντλῶμεν ἀπὸ, **κοινότοκος** ὁ ἐκ κοινῶν γονέων τεχθεὶς, ἀδελφός, **εὐπατρίδης** 162. **860-70 μόρος** ὁ θάνατος, **ἐγκύρω-ῶ** (ἐντυγχάνω) ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι, **ὄλκός** ἄ. (ὁ ἔλκων) τὰ λωρία (τοῦ ἵππου), ζυγόλουρα, **τμητός** 747, **ἀμύλαι** ἀγῶνες, **χάλαργος** (ἀργός ταχὺς τὰς χηλὰς ὄπλᾶς, πόδας) ταχύπους: ἡ καὶ πᾶσι θνατοῖς ὡς κείνῳ δυστάνῳ ἔφω ἐγκύρσαι τμητοῖς ὄλκοις ἐν χ. ἄ., **ἡ λῶβη** ἡ συμφορὰ, **ἄσκοπος** ὁ μὴ δυνάμενος νὰ περιληφθῇ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄπειρος, ἀπέραντος, **ξένος** ἐν τῇ ξένη, **ἄτερ** 615, **κέκυνθεν** ἔχει καλυφθῆ (ἐν τῇ σορῶ), **ἀντιάζω** τινὸς μετέω, **τάφος** ταφή, **παρ' ἡμῶν** π. ἐμοῦ, εἰς ἀμφοτ. τὰς μτχ.

823-70. 825 Καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ἥλιος ἦσαν πανόπται. **837** Ὁ Ἄργεῖος ἦρος Ἀμφιαράος, καλούμενος νὰ μετᾶσχη τῆς στρατείας τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θ. ἠρνεῖτο κατ' ἀρχάς, διότι ὡς μάντις ἄριστος προεγίνωσκε τὴν τύχην τῶν 7 ἡγεμόνων, ἀλλὰ τέλος ἐνέδωκε πεισθῆναι εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς συζύγου Ἐριφύλης, εἰς ἣν ὁ Πολυνείκης εἶχε δωρήσει χρυσοῦν ὄρμον. Μετὰ τὸν ἀμοιβαῖον φόνον τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐτεοκλέους καὶ Πολυν. ἠττηθέντων τῶν Ἀργείων ὁ Ἄμφ. φεύγων κατεπόθη ἐν ὀρῦγματι (*κρυφθέντα*), ὅπερ ὥρξεν ὁ Ζεὺς διὰ κερανοῦ, ὅστις καὶ κατέστησεν αὐτὸν μάντιν ἀθάνατον, διατηροῦντα καὶ ἐν Ἄδου τὴν συνείδησιν, ὡς καὶ ὁ Τειρεσίας, τιμώμενον πολλαχοῦ τῆς Βοιωτίας καὶ

δὴ ἐν Ὁρωπῷ, ὅπου καὶ τὸ περίφημον μαντεῖον Ἀμφιάρειον. Τὸν θάνατον ὅμως αὐτοῦ ἐξεδίκησε φονεύσας τὴν μητέρα ὁ υἱὸς Ἀλκμέων, εἰς τῶν Ἐπιγόνων, εἰς ὃν ὁ πατήρ εἶχε παραγγεῖλει νὰ τιμωρήσῃ τὴν μητέρα, ἐὰν αὐτὸς δὲν ἐπανέλθῃ ζῶν ἐκ Θηβῶν. 846 Ὁ Ἀμφ. ἐπένθει ὡς καὶ τὸ εἶδωλον τοῦ Ἀγ. ἐν Ἄδου διὰ τὴν προδοσίαν μόνον ἢ ἐκδίκησις θὰ παρεῖχεν αὐτοῖς παρηγορίαν. 866 *ἄτερ ἐμῶν* γ. χωρὶς νὰ λούσω καὶ κοσμήσω διὰ τῶν χειρῶν μου καὶ χωρὶς νὰ προσφέρω εἰς αὐτὸν τὰς ἐπικηδείους χροάς.— *Τί εἶχε συστήσει ὁ X. ἐν 173 καὶ τίς ἤδη ἢ διάθεσις αὐτοῦ; διὰ τί ἢ Ἡλ. τὸ πρῶτον ἐλαχίστας λέξεις λέγει; ὁ X. ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων* 828; 830 *τί θὰ ἐπεχείρησεν ἢ Ἡλ. νὰ κάμῃ ἐν 829; τίνα ὁμοιότητα ἔχει ὁ Ἀμφ. πρὸς τὸν Ἀγ. καὶ κατὰ τί διαφέρει κατὰ τὴν Ἡλ.; τίς ἢ ἡ κρατοῦσα νῦν διάθεσις τῆς Ἡλ.; πῶς θὰ κληθῇ τὸ Δυρ. τμήμα* 823-70; *διὰ τί ἐνεβλήθη ἐνταῦθα καὶ ποῦ ἐμβάλλονται τὰ τοιαῦτα;*

871-4 *διώκομαι ὠθοῦμαι, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, σπεύδω, ἐκ τούτου μολεῖν, ὕψ' ἡδονῆς ἀπὸ χαρᾶν, μεθεῖσα τὸ κ. χωρὶς νὰ δώσω προσοχὴν εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν τρόπων, ἡδονὰς εὐχαρίστους εἰδήσεις (ἢ χαρᾶν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν συνήθη λύπην τῆς Ἡλ.), ἀνάπαυλαν κακῶν, πάροινθεν* πρότερον. 875-8 *σὺ σὺ μάλιστα, ἄρξῃς ἀπολύτρωσις, πάρεστ'* ἐναργῶς, οὕτως ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ, αὐτότατος, χειροπιαστός. 879-82 *ἀλλὰ* 881 μετὰ τὸν ὄρκον: τοῦναντίον, *ὑβρεῖ* ἐκ χλεύης, διότι θέλω νὰ σὲ γελάσω, *ἀλλὰ* (λέγω) ἐκεῖνον. 883-91 *πιστεύεις* τῷ λόγῳ, *ἐγὼ μὲν* 61, *ἐξ ἐμοῦ* (ἐμαυτῆς) (ὀρμωμένη; εἰδυῖα) ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας παρατηρήσεως, *ἰδοῦσα*. ἐπεξ., *ἐξ ἄλλης* ἀντὶ ἄρσ. 100, *σαφῆ σημεῖα* ἀπτὰς ἀποδείξεις, *πίστις* σαφὲς σημεῖον ἄξιον πίστεως, *θάλλομαι* θερμαίνομαι, εἶμαι ζεστός, *πῦρ* πυρετός, τὸ πῦρ τῆς ἐλπίδος, *ἀνήκεστον π.* ἀθεράπευτος πυρετός, παραφροσύνη, κενὴ ἐλπίς: τί εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, παρακαλῶ, καὶ εἶσαι ζεστὴ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μωρὰν ἐλπίδα, *μαθοῦσα* (σαφῆ σημεῖα), *λέγῃς* (ἐμέ), *δ' οὖν* τέλος πάντων, ἀφ' οὗ ἐπιμένεις, *εἴ σοι ἡδονή* (ἐστὶ). εἰ ἤδη τῷ λόγῳ, ἐὰν αἰσθάνεσαι εὐχαρίστησιν μὲ τὴν εἰδησίᾳ σου. 892-6 *ἀρχαῖον* παλαιὸν οἰκογενειακόν, *κολώνη* σωρὸς χάματος (ὄχθος), τύμβος, κ. *ἐξ ἄκρας* ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ τύμβου, *πηγαὶ γ.* ρεῖθρα γ., *νεόρρευτος* νεωστὶ ρεύσας, νωπός, *θήκη* ὁ ὅλος τάφος, ὅπου εἶχεν ἐναποτεθῆ ὁ νεκρός, *περιστεφῆς* ἐστολισμένος ὀλόγουρα, *δσ' ἔστιν* ὅσα παράγει ἢ ἐποχὴ τοῦ ἔτους. 897-908 *ἔχω θαῦμα* μένω ἔκθαμβος, *ἐγγρημίπω* ἀμτβ. 721, *ἡμῖν* ἐμοί, *ἐν γαλήνῃ* (ὄντα) ἡρεμίᾳ καὶ ἐρημίᾳ.

ἔρω παρὰ τραγ. βαδίζω, **νεώρης** νεανικός, **ἔ. πυρᾶς** ἐπὶ τῆς ἀκρο-
 τάτης κορυφῆς τοῦ τύμβου, ὅπου ἡ ἐσχάρα τῶν θυσιῶν, **ὄμμα** ὄραμα,
 εἰκόν, **σύνθηδες** (ψυχῆ) πολλὴ γνωστή, σχετική, προσφιλής, ἢ παράστα-
 σις δηλ. ὅτι βλέπω. **ἔμπαίει** ἐμπίπτει, ἐκτυποῦται, παρέρεχεται πρὸ τῆς
 ψυχῆς μου, **τεκμήριον** κτγρ.: τ. τοῦ παρεῖναι Ὁρ., **βαστάσασα** λαβοῦσα
 εἰς χεῖρας, ψηλαφήσασα, **δυσφημῶ** 630 ἐκρήγνυμαι εἰς ζωηρᾶς κραι-
 γᾶς, δι' ὧν βεβηλῶνω τὴν ἱερότητα τοῦ τάφου, **καὶ τότε** (ἠπιστάμην)
 καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε εἶμαι ἀκραδάντως πεπεισμένη, **ἀγλάισμα** 52
 χλιδαί, κόσμημα, τιμητικὴ προσφορά: **τόδ' ἀγλάισμα μὴ μολεῖν** (ἄλ-
 λου) **του πλὴν** (ἢ) ἐκείνου, ὅτι δὲν προῆλθε. **909-15 τότε** ἢ κατά-
 θεσις τοῦ βοστρύχου, **τῷ προσήκει** τίνος ἀρμόζει (ἀνήκει) νὰ εἶναι,
πῶς γὰρ (ἂν ἔδρας), **ἦ γε** σοὶ γὰρ, **ἀφίσταμαι** ἀπομακρύνομαι, **πρὸς**
θεοῦς εἰς τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν, **ἄκλαυτος** μὴ κλαίων (πρβλ. τὰς
 ἀπειλὰς **κλαύση**, **οἰμῶξῃ**), ἀτιμωρητί, **ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ** ἀλλὰ καὶ
 αὐτῆς ἀκόμη τῆς μητρὸς οὔτε... **νοῦς** αἱ πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέ-
 σεις, **ἐλάνθανεν** (ἂν), **δρῶσα** εἰ ἔδρα ἐπειδὴ ἡ γεν. **μητρὸς** ἐτέθη
 πρὸ τοῦ οὔτε-οὔτε, ἀνεμένομεν καὶ ἐν τῇ β' προτ. ὑποκείμενον, εἰς
 ὃ νάνηκει ἡ γεν. **μητρὸς** ἢ ἀνωμαλία αἴρεται, ἐὰν λάβωμεν τὸ **νοῦς**
μητρὸς = **μήτηρ** (οὔτε τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν πρὸς τὸν πατέρα...)·
ἐπιτίμα τὰ πρὸς τιμὴν γινόμενα, αἱ τιμαί. **915-9 θαρσύνω**
 ἀμτβ. θαρρῶ, **παραστατῶ** συντροφεύω, **αὐτὸς ὁ αὐτὸς** (ὁ κακός),
νῶν... ἐπεξ., **στυγνός** ἐνεργ. ἐχθρικός, σκληρός, **ὑπάρχω** χρησι-
 μεύω ὡς βᾶσις, εἶμαι ἢ κρίσιμος ἀρχή, ὀριστικὴ ἔναρξις, **ὄ. κῦρος**
 ἢ σήμερον θὰ χρησιμεύση ὡς ἀσφαλῆς βᾶσις (ἀφορμὴ) πολλῶν κα-
 λῶν, ἢ γεν. καὶ ἐκ τοῦ **ὑπάρξει** καὶ ἐκ τοῦ **κῦρος**. **920-5 πρὸς**
ἡδονὴν εὐχάριστα, **ἔποι φέρῃ** ποῦ εὐρίσκεισαι καὶ τί σκέπτεσαι (κά-
 μνεις), παροιμ. περὶ τῶν ἀνοήτων, **τὰ σωτήρια** ἢ σωτηρία: ἡ σωτηρία
 δέ, ἦν ἀνεμένομεν ἐκ μέρους ἐκείνου, ἔχει χαθῆ, **μὴ ὄρα.** μὴ στρέφε
 τὰ βλέμματά σου πρὸς ἐκεῖνον, μὴ ἀνάμενε παρ' ἐκείνου τίποτε.
926-9 θαῦμα ὑπέρεχεται με με καταλαμβάνει κατάπληξις, **κατ'**
οἶκον (ἐστί), **ἡδὺς** εὐάρεστος, **δυσχερῆς** δυσάρεστος, **οὐδὲ** καὶ οὐ,
μηρι ἀπὸ κοινοῦ. **930-3 γὰρ** λοιπόν, **πρὸς τάφον** (προσηνε-
 γμένα), **κτερίσματα** 434, **οἶμαι μάλιστα** πρωτίστως νομίζω, **προσ-**
τίθημι ἐπιτίθημι, προσφέρω, **μνημεῖα** μνημόσυνα, εἰς τὴν μνήμην,
 κτγρ. **934-7 ὦ δυστυχῆς** (ἐγώ), **σὺν χαρᾷ λόγους** χαρμοσύνους
 εἰδήσεις, **τοιούσδε** δυστυχῶς τοιούτους διαψευθέντας οἰκτρῶς, **ἄρα**
 ὡς βλέπω μόλις τώρα, **ἵνα ἄτης** ποῦ ἄτης, εἰς ποῖον βᾶθος δυστυ-
 χίας εὐρισκόμεθα, **ἄλλα τε** τίνα; **938-46 βᾶρος** πημονῆς τὰ κα-

ταθλιπτικά δεσμά τῆς τωρινῆς δυστυχίας μας, *τοὺς θανόντας* Ὅρ., γεν., 941 τοῦτο (ὃ σὺ λέγεις,) *οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο, ὃ γ' εἶπον* μὲ αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπον, δὲν ἔνοῶν αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις, *γὰρ* 930, *φερέγγυος* ὁ παρέχων ἐγγύησιν ὅτι δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τι: τί ἀξιοῖς παρ' ἐμοῦ ἀπ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀσφαλῶς δύναμαι νὰ παρᾶσχω, (κελεύω) *τλῆναι* τολμῆσαι, νὰ δεῖξῃς σθένος, *δρῶσαν* χροιν. καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐκτελῆς, ἐν τῇ ἐκτελέσει, *ἀν ἂ ἄν, οὐκ ἀπόσομαι* δὲν θὰ ἀρνηθῶ, *γέ* περιορ., *εὐτυχεῖ* ἐπιτυχάνεται, *πόνου χωρὶς, δρῶ* τὸ γνωρίζω, *ξυμφέρω* φέρω βάρος μαζί με ἄλλον, συμπονῶ, συμπράττω, *πᾶν* εἰς πᾶν πρᾶγμα. 947-50 *παρουσία* συνδρομή, πρόλ.: *οἶσθα μὲν καὶ σὺ που ὡς οὔτις παρουσία φίλων ἔστιν ἡμῖν, οὔτις φίλων πάρεστιν ἡμῖν.* 951-7 *βίω θάλλοντι* ἔτι ὅτι ἀνεπτύσσετο ἀκόμη ἐν ἀκμαίᾳ ὑγείᾳ, *πράκτωρ φόνου* (ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ ἐκ φόνου χρέους) τιμωρός, ἐκδικητής, *εἰς σέ βλέπω* 887-8, *δὴ* πλέον, *ὅπως μὴ* πλ. ἔρ., *ξὺν τῆδε* ἐμοί, κρύπτειν *με* (ὑποκ.). 958-66 *ποῖ* ἕως τότε, *μενεῖς* θὰ περιμένῃς, *ῥάθυμος* ἀφροντίς, ἀδιάφορος, *δρθός* ἐστηριγμένος, στερεός, ἀσφαλής, *ἧ* σοὶ γάρ, *πάρεστί σοι* ἔχεις ἀφορμάς, *γ. εἰς τοσόνδε τοῦ χρόνου* μέχρι τόσον προβεβηκυίας ἡλικίας, *ἄλεκτρα-ἀνυμέναια* ἐπιρ., *καὶ μέντοι* καὶ ἀληθῶς, *ὅπως τεύξῃ* πλ. ἔρ., *τῶνδε* λέκτρων κ. ὑμεναίων, *ἄβουλος* ἀνόητος, *βλαστεῖν* νάναπτυχθῆ, *πημονὴν σαφῆ* παράθ. εἰς ὄλην τὴν συμπερ. πρότ. πρὸς προφανῆ ὄλεθρόν του. 967-72 *φέρομαι εὐσέβειαν* κερδίζω τὸν ἔπαινον τῆς πληρώσεως τοῦ εὐσεβοῦς καθῆκοντος, τῆς φιλοστοργίας, *κάτω θανόντος* ἀποθανόντος καὶ εὐρισκομένου κάτω, *καλῆ* β' ἐν. μέλ. ἐν παθ. σημ., *πᾶς* (μνηστήρ), *τὰ χρησιτὰ* τὰς καλὰς νέας. 973-85 *γέ μὴν* τοῦτο ἐξαίρεται ὡς τὸ ἀξιολογώτατον: ἔαν δὲν σέ μέλει διὰ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν βλέπεις, *προσβάλλω* περιποιῶ, *εὐκλεία λόγων* ἐπαινετικά λόγια, *δεξιούμαι* χαιρετίζω (διὰ χειραψίας), *τὼ κασιγνήτω* θηλ., *ἀφειδῶ ψυχῆς* ἀψηφῶ τὴν ζωὴν, *προῖσταμαι φόνου* λαμβάνω τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ φόνου καὶ διεξάγω, *τοῖς ἐχθροῖς* ἀντιχαρ., *εὐ βεβηκότες* πατοῦντες στερεά, καλὰ ὄζωμένοι, *πάνδημος πόλις* αἱ πανηγύρεις, *ἔξερεῖ* 521, *ζῶσαιν* δοτ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. ἡθ. ἡμῖν. 986-9 *σμπόνει* (ἐμοὶ) *πατρὶ χαρ.*, *σύγκαμνε* (ἐμοὶ) *ἀδελφῶ* χαρ. ὑπόφερε μαζί μου χάριν τοῦ, *τοῖς καλῶς πεφυκόςι* δι' ἐκείνους, οἵτινες εἶναι φύσει εὐγενεῖς, *ἰσχυρὸν τοῖς* . . ζῆν *ἰσχυρῶς.* 990-1 *ἐν τοῖς τοιούτοις* εἰς πράγματα τόσον επικίνδυνα, ὁποῖα ἢ πρότασις τῆς Ἡλ., *προμηθία* ἢ πρόνοια, αἱ προφυλάξεις, *σύμμαχος* (ἔστι) βοηθεῖ καὶ τόν. 992-4 *γέ* μάλιστα, ναὶ (ἐν σχέσει πρὸς τὸ *τῶ λέγοντι*), *εἰ φρενῶν* . . ἔαν δὲν ἦτο ἀνόητος, *σφῶσομαι* σφῶζω, *εὐλάβεια* ἢ

προφύλαξις: θὰ ἐφύλαττε τὴν περίσκηψιν, τοῦθ' ὅπερ δὲν κάμνει
 τώρα, ἐκτρεπομένη εἰς λόγους ἀνοήτους, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσῃ.
 995-8 *κοῖ ἐμβλέψασα* 887-8, *θράσος* ἀδικαιολόγητον θάρρος,
ὀπλίζομαι θράσος κατὰ τὰ ἐνδύσεως, *οὐδὲ* καὶ οὐκ, *χερὶ* κατὰ τὴν
 δύναμιν. 999-1000 *δαίμων* ἡ τύχη, *τοῖς μὲν* δι' αὐτοὺς μὲν,
καθ' ἡμέραν τὸ νῦν, ἐν τῷ παρόντι, *ἀπορρεῖ* φθίνει, στεριεύει,
 στραγγίζει, *ἐπὶ μ. ἔ.* τείνει νὰ ξηρανθῇ τελείως, νὰ ἐκμηδενισθῇ.
 1001-2 *τοιούτων* τὸν Αἴγ. εὐτυχοῦντα καὶ σθένοντα, *ἐξαπαλλα-*
χθήσεται θάπαλθῃ, *ἄλυπος αἵτης* 36 χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ. 1003-8
λύει ἡμᾶς λυσιτελεῖ ἡμῖν, *βάξις καλὴ* εὐκλεια λόγων 973, *δυσκλεῶς*
 αἰσχροῦς, ἀτίμως, διὰ χειρὸς δημίου. 1009-14 *ἀντιάξω* ἱκετεύω,
δλέσθαι τὸ πᾶν καταστραφῶμεν καθ' ὀλοκληρίαν, *πανωλέθρους*
 κτηρ. σύρριζα, *ἐγὼ μὲν* .. αὐτὴ δέ, *φυλάξομαι ἄρρητα* εἰς οὐδένα
 θάνακοινώσω, *φ. ἀτελῆ* δὲν θὰ ἐκτελέσω, πραγματοποιήσω, *νοῦν*
σχῆς λάβε γνῶσιν καὶ κύττα, *ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποιεῖ* 411 εἰμὴ πρό-
 τερον, ἀλλὰ .., τοῦλάχιστον, *μηδὲν σθένουσα* ὡς ἀνίσχυρος, *εἰκα-*
θεῖν ἐκ τοῦ *νοῦν* *σχῆς*. 1015-6 *πείθου* πρὸς τὴν Ἥλ., *οὐδὲν κέρ-*
δος ἔφω ἀνθρώποις ἄμεινον προνοίας οὐδὲ νοῦ σοφοῦ λαβεῖν (ὥστε
 λαβεῖν). 1017-24 *ἀπηγγελλόμην* ἃ ἐπηγγελλόμην, ἤξιον, *γὰρ δὴ*
 διότι βέβαια, ναί, *κενὸν* (τοῦργον) ἀνεκτέλεστον, ἀδοκίμαστον, *τοι-*
άδε τὴν γνώμην τολμηρὰ τὴν ψυχὴν, τὸ φρόνημα, *πᾶν γὰρ ἂν κα-*
τηργάσω διότι τὸ πᾶν θὰ ἦσο εἰς θέσιν νὰ κατορθώσῃς (νὰ σόψῃς
 καὶ τὸν πατέρα), *ἦ α'.* ἐν., *φύσιν* ὡς πρὸς τὸν φυσικὸν νοῦν, χαρα-
 κτήρα, τὸ τολμηρὸν ἦθος, *νοῦς* ἢ φρόνησις ἢ ἐκ πείρας καὶ κρί-
 σεως, *ἦσσαν νοῦν ἦ* μοι ἔλειπεν ἢ ἀναγκαῖα φρόνησις, *τότε* θνή-
 σκοντος τοῦ πατρὸς, *ἄσκει* προσπάθει, *τοιαύτη νοῦν* ἦττων τὸν
 νοῦν (πράγματι ὁμως ὑγιῆς τὰς φρένας), *δι' αἰῶνος* διὰ βίου. 1025
 -30 (σὺ συνδράσω σοι) *εἰκὸς γάρ, ἐγγχειροῦντα* (κακοῖς ἔργοις),
 1028 (ὡς ἀνέχομαι ἤδη κλύουσα σοῦ κακῶς με λεγούσης,) (οὕτως)
 ἀνέξομαι κλύουσα σοῦ... , μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας, μεθ' ἧς
 ἀκούω τώρα τοὺς ψόγους σου, θὰ ἀκούσω ὑστερον, ὅταν θὰ ὑπο-
 στῆς δυστύχημα, καὶ τοὺς ἐπαίνους σου 1056-57, *οὐ μὴ* 42-3, *τόδε*
 τὸ κλύειν ἐμοῦ εὐ λεγούσης σε, οὐδέποτε θὰ συμβῆῖ τοιούτόν τι, *χῶ*
λοιπὸς χρόνος καὶ τὸ μέλλον, *κρίναι* ἀναφ. ὥστε νὰ κρίνῃ τὴν
 διαφορὰν μας ταύτην ὅθεν περιττὸν τώρα νὰ λογομαχῶμεν. 1031-
 4 *ἐν* ἐνεστι, *σοι*: ἀπὸ σὲ οὐδεμία ὠφέλεια εἶναι δυνατή, *μάθησις*
οὐ πάρα ἀλλὰ σὺ δὲν θέλεις νὰ ἀκούῃς, *ταῦτα πάντα* τὸ σχέδιόν
 μου, *οὐδ' αὖ* δὲν σὲ ἀγαπῶ, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν σὲ μισῶ τόσο, ὥστε νὰ
 καταδώσω... 1035-47 *οὖν γε* γοῦν, 233, *ἐπίστω* προσκτ. τοῦ
ἐπίστασθαι, οἷ ἀτιμίας.. (ἄτιμος ὁ μὴ ἀπαιτῶν τι, ἐφ' οὗ ἔχει ἡ

νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα (: τὴν ἐκδίκησιν)) εἰς ποῖον ἄτιμον βαθμὸν λησμοσύνης τοῦ καθήκοντος μὲ ἐξωθεῖς, 1036 μὴ λέγε ἀτιμίας, ἀλλὰ προνοίας σου, *τῷ ᾧ δικαίῳ* τῇ σῆι περὶ δικαίου ἀντιλήψει, (νῦν δεῖ σε ἐπισπέσθαι) *διαν γὰρ...*, *ἐξαμαρτάνειν* ἐν ᾧ λέγει τις φῶραϊα πράγματα, νὰ παραλογίζεται, *εἴρηκας* (ἔχεις χαρακτηρίσει) ὄρθῶς τὸ κακόν, ᾧ πρόσκεισαι, μὲ τὸ ὅποιον ἔχεις σχέσεις (λέγεις θίκαια μὲν, ἀλλ' ἐπικίνδυνα), *ταῦτα* τὸν φόνον τοῦ Αἰγ., *ὄν δίκη* σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον, *ἔστιν ἔνθα* ἔστιν ὅπου, ὑπάρχουν περιπτώσεις καθ' ἃς, *τούτοις τοῖς νόμοις* κατὰ ταῦτα τὰ ἀξιώματα, ἀρχὰς (τοῦ ἀποφεύγειν τὸ δίκαιον ὅπου βλάπτει), *ταῦτα* 1041, *ἐπαινέσεις* *ἐμὲ* πῶς; *οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε* χωρὶς νὰ ταραχθῶ ἀπὸ τὰς κακὰς προφητείας σου, *βουλευόμαι* *πάλιν* (κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν) μετανοῶ, (οὐ βουλευόμαι *πάλιν*) *βουλῆς γάρ...*, *ἔχθιον* μισητότερον. 1048 57 *φρονῶ* ἀποδέχομαι, συμμερίζομαι, *πάλαι δέδοκται ταῦτα* πρὸ πολλοῦ ἔχει ληφθῆ αὕτη ἡ ἀπόφασις, *τολμᾶς* ἔχεις τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, *μείρουσα* νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν βοήθειάν σου, *πολλῆς ἀνοίας* (ἔστί), *τὸ θηρᾶσθαι κενά* τὸ ἐπιδιώκειν ἀδύνατα (τὸν ἑναρμονισμόν ὅλως διαφόρων ἀντιλήψεων), *τυγχάνεις δοκοῦσα* δοκεῖς, *φρονεῖν τι* ὅτι εἶσαι μεγάλη διάνοια, *φρόνει τι* μένε μὲ τὴν τοιαύτην νοημοσύνην, *βεβήκης* ἦς.

871-1037.881 Ἡ ἐστία ἦτο τὸ ἱερώτατον κέντρον τῆς οἰκογεν. κοινωνίας.—*Ἐκ τῆς ἀπογνώσεως τῆς Ἡλ. τίς σκέψις ἐκφύεται*; *τίνα ἐξωθοῦσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἡρωικὴν σκέψιν*; *πόθεν θαρρυνομένη ζητεῖ νὰ προσεταιρισθῇ εἰς τὴν προᾶξιν καὶ τὴν Χρ.*; *τίνα μέσα μεταχειρίζεται πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου*; *πῶς φέρεται πρὸς τὴν ἀδελφὴν μετὰ τὴν ἄρνησιν*; *διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται ἡ Χρ.*; *πῶς θὰ εἶχε μεταβῆ εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς καὶ πῶς ἐπανέρχεται ἤδη*; *πῶς λοιπὸν ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φοράν*; *τίνα τὰ τεκμήρια τῆς Χρ. ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ὁρ.*; *εἶναι σοβαρά*; *εἶναι ἀληθῆ*; *πῶς ἀντιτάσσεται ἤδη ἡ Ἡλ.*; *διὰ τί ἀπιστεῖ εἰς τὴν εἰδησιν*; *πῶς ἐμφανίζονται λοιπὸν αἱ δύο ἀδελφαί*; *ἀλλὰ τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἐπανιδῶμεν τὴν παλαιὰν Χρ.*; *τίς πάλιν ἡ ἀμοιβαία σχέσις τῶν δύο ἀδελφῶν*; *πρὸς τὴν θεομὴν γλῶσσαν τῆς Ἡλ. (ἐν τῇ ἀνακοινώσει τοῦ σχεδίου)* *πῶς ἀποκρίνεται*; *πῶς μεταχειρίζεται αὐτὴν τέλος ἡ Ἡλ.*; *διὰ τοῦ χαρακτηῆρος τῆς Χρ. τί ἠθέλησεν ὁ Σ. νὰ ἐπιτύχη*; 887 *διὰ τί ἡ Ἡλ. δὲν ἀνακοινώνει εὐθὺς εἰς τὴν ἀδελφὴν τὸν θάνατον τοῦ Ὁρ.*; *διὰ τί ἡ Ἡλ. λέγει τὸ ὅλως ἀπίθανον 932-3*; *διὰ τί ἡ Χρ. ἀρκομένη εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῆς ἀδελφῆς 924.. δὲν ζητεῖ πλείονα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ὁρ.*; *ἡ Ἡλ. γινώσκουσα καλῶς τὸν χαρακτηῆρα τῆς Χρ. πῶς προβαίνει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ σχεδίου*; *διὰ τί δὲν προ-*

τείνει καὶ τῆς Κλ. τὸν φόνον; ἐν τῇ ἀπογομῇ τῶν τιμῶν εἰς τὰς ἀδελφὰς τί νὰ εἶχεν ἴσως ὑπ' ὄψει ὁ Σ.; Ἐὶς διαλογικὸν μέρος τοῦ δράματος, τὸ ἐπακολουθοῦν τὸ Β' χορικόν, (Α') Στάσιμον, πῶς θὰ κληθῆ; πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ τίτων σκηρῶν ἀποτελεῖται; πῶς ἔχουσι νῦν τὰ κατὰ τὴν προᾶξιν;

1058-69 ἔσορῶμαι καθ' ὁμηρ. μίμησιν: ἔσορῶ 892, ἐνδ. μτχ., **φρόνιμος** πεπρoικισμένος μὲ φρόνησιν, λογικόν, **ἄνωθεν** ἄνω, **οἱ ἄνωθεν οἰωνοὶ** τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ (οἱ πελαργοί), **βλαστάνω** γεννῶμαι, **ὄνησιν** (ὀνίνημι) **εὐρίσκω** ἀνατρέφομαι, ἀναπτύσσομαι, **ἐπ' Ἰσας** (μοίρας) ἐπίσης, καθ' ὅμοιον τρόπον: τί, **ἔσορῶμενοι** τοὺς ἄνωθεν φρονημοτάτους οἰωνοὺς κηδομένους τροφᾶς (τούτων) ἀφ' ὧν τε βλάστωσι (τῶν τοκέων) ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὐρωσι (τῶν τροφέων), οὐ τελοῦμεν τὰδε ἐπ' Ἰσας; οὐ (μὰ) **τὰν Δ., Θέμις** θ. ἡ Δικαιοσύνη, **ἀπόνητοι** (πονεῖν) (ἔσσονται) θὰ μείνωσιν (Αἴγ. κ. Κλ.) ἀδιατάρακτοι κ. ἀνενόχλητοι, ἀτιμώρητοι, **δαρὸν** δηρόν, δῆν (diu), **χθονία** ἡ εἰδυόουσα, ἡ φέρουσα εἰδήσεις εἰς τὸν κάτω κόσμον, **βροτοῖσι** κτητ. ἀνήκουσα εἰς τοὺς βροτούς: ὦ Φῆμη, ἣτις φέρεις τὰ νέα ἀπὸ τὸν ἄνω κόσμον εἰς τὸν κάτω, **κατα-βόασον** τμ., **ᾄψ** θ. (νοκ) φωνή, **οἰκτρὰ ᾄψ** θλιβερὰ εἴδησις, **ἐνερθε κ. νέρθε** κάτω, πρβλ. **νέρτεροι**, **Ἄτρεῖδαι** Ἀγ. κ. Ὅρ., **φέρουσα** ἀναγγέλλουσα, **ὄνειδη** αἴσχη, **ἀχόρευτα** τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἀκούσωσι μὲ χαράν, διὰ τὰ ὁποῖα πολὺ θὰ κλαύσωσι. **1070-81 ὅτι...** ἐπεξ. τοῦ **ὄνειδη**, τί θὰ ἀναγγείλῃ ἡ Φ., **σφὶν** τοῖς Ἄτρ., **τὰ ἐκ δόμων** τὰ ἐν δόμοις, ὁ οἶκος, **νοσῶ** δὲν εἶμαι καλὰ (μτφρ.), **τὰ πρὸς τέκνων** ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν τέκνων, **φύλοπις** θ. ἔρις, **διπλῆ φ.** ὑπαλλαγή: φύλοπις δισσῶν τέκνων, **ἐξισοῦται** ἐξομαλύνεται, **δίαιτα** διαιτησία, λύσις τῆς διαφορᾶς διὰ διαιτητοῦ, **φιλοτήσιος** φιλικός: διὰ φιλικῆς μεσολαβήσεως (ἢ: διὰ φ. ἀναστροφῆς), **σαλευεῖ** (κυρ. περὶ πλοίου) ἄνω καὶ κάτω κινεῖται, κλυδωνίζεται, δέρνεται παρ' ὄλων τῶν ἀνέμων, χωρὶς νὰ ἔχη κανὲν ἀπακκούμβημα, **πρόδοτος** ἐγκαταλελειμμένη παρὰ πάντων, **στενάχουσα τὸν ἀεὶ** (στεναγμόν, πατρὸς ἀντκμ. γεν.) τονίζουσα τὸν αἰώνιον θρηγνόν της διὰ τὸν πατέρα, **πάνδυρτος** (δύρομαι ὀδύρομαι) ὁ αἰώνιος θρηγνῶν, **οὔτε-τε** 350, **προμηθῆς** τοῦ θ. ἐνδιαφερομένη, φοβουμένη τὸν θάνατον, **μὴ βλέπειν** 66, **ἐλοῦσα** ἔαν μόνον ἔλη. ἀρκεῖ μόνον νὰ φονεύσῃ, **διδύμαν** Ἐρ. τὸ δικέφαλον τέρας (Αἴγ. κ. Κλ.), **ᾧδε εὐπατρις** τόσον εὐγενῆς θυγάτηρ, κτηρ., εὐγενοῦς πατρὸς ἀνταξία θυγάτηρ. **1082-9 τῶν ἀγαθῶν** τῶν εὐγενῶν, **ζῶν κακῶς** δι' αἰσχροῦ καὶ ἐπονειδίστου βίου, **εὐκλειαν** τοῦ γένους, **νώνυμος** κτηρ. προλ. ὥστε νώνυμος γενέσθαι, παραδιδόμενος εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀτιμίαν, **ὡς ὅπως**, οὕτω καὶ σύ, **αἰῶν πάγκλαυτος** παθ.

πολύκλαυστος, πλήρης πικριῶν, **κοινὸν** κτγρ. ὡς σύντροφόν σου, **καθοπλίζω** καταπολεμῶ, κατανικῶ, **τὸ μὴ καλὸν** τὸ αἰσχροῦν, τὴν διαλλαγὴν πρὸς τοὺς φονεῖς, **φέρειν** φέρεσθαι 60, 692, ὑποκ. σύ: ὥστε (ἵνα) φ. ἐπεξ. διὰ τοῦ *κεκλήσθαι* δύο ἄθλα τοῦ ἀγῶνος, **ἐν ἐνὶ** λ. κατὰ τὴν ὁμόφωνον κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦ: διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κρίσεως, ἢ μὲ μίαν λέξιν, **σοφὰ** φρόνιμος, **ἀρίστα παῖς** εὐπατρις. **1090-7 καθύπερθεν** τῶν ἐχθρῶν, ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὸν τράχηλόν των, ὑπερτέρα, **χειρ** 998, **ναίεις** εἶ, **ὑπόχειρ** ὑποχείριος, **ἐπεὶ** αἰτιολ. τὴν εὐχὴν, **βεβῶσαν** 979 οὔσαν, **μοῖρα οὐκ ἐν ἔ.** λιτ. ἐν θλιβεραῖ θέσει, **φέρομαι** 60, **τᾶ παιδὸς εὐ.** διὰ τῆς στοργῆς, ἦν ὡς τέκνον δεικνύεις πρὸς τὸν πατέρα, **ἀρίστα** τὰ ἀριστεῖα (πρβλ. primas ferre), **τῶνδε** τῶν νομίμων, ἃ ἔβλαστε (ἔφν) μέγιστα, ὕψιστα, ἱερῶτατα νοοῦνται οἱ ἄγραφοι ἠθικοὶ νόμοι οἱ διαγράφοντες τὰ καθήκοντα τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, **βεβῶσαν μὲν φερομένα** δὲ ἀντὶ φερομένα (κτγρ. μτχ.)..., **βεβῶσαν** (ἐνδ.).

1058-81. 1059. Ὁ Χ. ἴσως ἔχει ὑπ' ὄψει τοὺς πελαργούς, ὧν ἦτο παροιμιώδης ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς παιδικὴ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις· οἱ γονεῖς παραμένουσιν ἐν τῇ φωλεᾷ εὐθὺς ἀφ' οὔτου τὰ τέκνα δύνανται νὰ τρέφωσιν αὐτοὺς καὶ γεγηρακότας φέρουσιν ἐπὶ τῶν πτερύγων (*πελαργικοί νόμοι, ἀντιπελαργεῖν*). **1064 Θέμις** σύζυγος κατὰ τινὰς μύθους τοῦ Διός, μήτηρ τῆς Δίκης, ἐπόπτις τῆς ἠθικῆς ἐν τῷ κόσμῳ τάξεως. **1066 Φάμα** ἐλατρεύετο ἐν Ἀθ. ὡς μεγίστη θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Μυκάλῃ νίκης, ἀνάλογοι δὲ θεότητες εἶναι ἢ **Ἥχῶ** καὶ ἢ **Ἀγγελία** κομιζουσαι παρὰ Πινδάρῳ εἰς ἀποθανόντας γονεῖς τὴν ἀγγελίαν τῆς νίκης τῶν τέκνων ἐν πανελληνίοις ἀγῶσι Λυρ. Ἀνθ. 239, 29. **107. πάνδυρτος ἀηδῶν** διὰ τί; **1098 Ζηνός.** Εἶναι ὁ ὕπατος ἐπόπτης τῆς ἠθικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ· ἐπειδὴ λοιπὸν ἢ Ἡλ. ζητεῖ ἐκδικουῖσα τὸν φόνον τοῦ πατρὸς νάποκαταστήσῃ τὴν διαταραχθεῖσαν ἠθικὴν τάξιν, ἐπιδεικνύει εὐσέβειαν πρὸς τὸν Δία. **Πόθεν κινούμενος ὁ Χ. ἄδει τὸ χορικόν;** ἀπὸ τίνος ἀπόψεως κρίνει τὴν διαγωγὴν τῶν ἀδελφῶν; **τίς ἢ ἐτυμολογία του;** πρὸς τίνα σκοπὸν ἄδει τὸ χορικόν μετὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνων τῆς Ἡλ.; **τὸ χορικόν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως;** πῶς θὰ ὀνομασθῇ ὡς ἀδόκον καὶ τοῦτο ὅπως τὸ προηγούμενον; **τίς ἢ στάσις τῆς Ἡλ. ἀδομένου τοῦ χορικοῦ;**

1098-102 ὀρθᾶ ὀρθῶς, καλά, **εἰσηκούσαμεν** παρὰ τῶν καθ' ἑδὸν, **ὀρθῶς** ὁ. πηγαίνομεν ἴσα, καλά, **ἱστορῶ** 316, **ἐνθα** ποῦ, **ῥῆκε** ἔχει τὴν κατοικίαν του, **φράζω** δεικνύω, **ἀξήμιος** μὴ ὑπέχων ζημίαν ψεύδους, ἀληθῆς. **1103-7 φράσειεν** ἀν εὐχῇ 660, **ποθεινός** περιπόθητος, **κοινόπους** κοινός, **κηρύσσω** ἀναγγέλλω, δίδω εἰδησιν, **ὁ ἀγχιςτος** ὁ στενώτατος συγγενής, **μα(σ)τεύω** ζητῶ. **1108-**

14 οὐ δῆποτε (ματεύετε, —ουσι) φέροντες ἐμφανῆ (ἀπτά) τεκμήρια τῆς φήμης, κληδῶν (κλέω λέγω, δοξάζω, κλέ-ος, κλε-ηδῶν) φήμη-τὴν σὴν κ. τὴν φήμην, περὶ ἧς ὁμιλεῖς, 1037, ἐφίεμαι δίδω ἐντολὴν (ἐφετημί), Ὅρ. πέρι, ὡς μ' ἐπιφ., ὑπέρχεται ὑφέρπει, χύνεται εἰς τὰ γόνατά μου, φέρω βασταάζω εἰς τὰς χεῖρας, κομίζω προσφέρω (μετακομίζων, ἀνακομίζων) τὸ βασταζόμενον, τεύχος σκευός, ἀγγεῖον. 1115-22 τοῦτο ὑποκ., ἐκεῖνο ὅπερ ἀνήγγειλεν ὁ Παιδ-755. καὶ ὅπερ ἀπὸ μακροῦ ἀνέμενε, κτηρ. ὡς καὶ τὸ πρόχειρον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, σαφές κτηρ. τοῦ πρόχειρον, προφανῶς, ἀχθος 203, τοῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ἀχθος, δ δέρομαι ἤδη πρόχειρον σαφές, ὡς ἔοικε 765, τι πού, τῶν κακῶν αἴτ, τοῦκείνου ἐν ᾧ προηγείται Ὅρεσειῶν, κέκευθε μβτ., ξὺν τῆδε. συγχρόνως μὲ τὴν. 1123-30 δότ' πρὸς τοὺς θεράποντας, ἦις ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, οὐχ ὡς ἐν δ. οὔσα ὄχι ὡς ἐχθρικὸν πρόσωπον, πρὸς αἵματος φύσιν 325 συγγενῆς, ψυχῆ ζωῆ, ᾧ λοιπὸν ψ. ᾧ λείψανα τῆς ζωῆς τοῦ Ὅρ., ᾧ μνήμα (τάφος, πρὸς τὴν κάλην) τοῦ φιλιτάτου εἰς ἐμὲ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἐπιφ., εἰσεδεξάμην σε οὐκ ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἀφ' ὧν παρεξέπεμπον: ὄχι μὲ τὰς αὐτὰς ἐλπίδας, μὲ τὰς ὁποίας σὲ ἔστειλλον ἔξω, οὐδὲν ὄντα 245, λαμπρὸν ἀκτινοβολοῦντα (νεότητα καὶ μέλλον) 66. 1131 5 ἀνασφάζομαι + γεν. ἀπαλλάττω (τὸ μέσ. τὸ ἐνδιαφέρον), ὅπως ἐκείσο διὰ νὰ ἐνεταφιάζεσο, τῆ τόθ' ἡμέρα τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ. 1134-42 λουτροῖς ἐκόσμησα ἔλουσα καὶ ἠϋτρέπισα, ἐν χερσὶν ὄργ., ἀνειλόμην συνέλεξα, πρβλ. νεκρῶν ἀναιρέσεις, ἀμφλεκτον τὸ τὰ πάντα φλέγον, ἄθλιον βάρος ἀντὶ ἄθλιον 756 δέμας, ὡς εἰκὸς ἦν (κοσμησαὶ καὶ ἀνελέσθαι), προσήκεις ἦκει, ὄγκος μᾶζα, κύτος ἡ σορὸς (ἐκ τούτου παρ' ἡμῖν τὸ κ(ο)υτί(ον) φέρετρον). 1143-6 τάλαινα τῆς τροφῆς αἴτ., ἀνωφέλτος ἐνεργ. ἀνωφελής, τὴν ἦν 205, ἀμφὶ σοὶ περιποιουμένη σέ, φίλος ἐνεργ., οἱ κατ' οἶκον (οἱ οἰκείοι, μήτηρ, ἀδελφαί, θεράπαινοι) ἦσαν (τροφοί), σοὶ ποιητ. αἴτ. 1149-56 ὅπως ὡς θύελλα, βέβηκας οἴχη, ἔρρεις, τέθνηκ' ἐγὼ σοὶ ἠθ. 808 διὰ τοῦ θανάτου σου, ἀμήτωρ ἀναξία τοῦ ὀνόματος τῆς μητρός, ἦς (λάθρα, ἡ γεν. καὶ ἐκ τοῦ) τιμωρός, προύπεμπες πρὶν ἔλθης, φήμας εἰδήσεις προφορικῶς, αὐτὸς αὐτοπροσώπως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς ἀγγελίας, ἄς δι' ἄλλων ἔπεμπε. 1156-9 δαίμων μοῖρα, ἐξαφείλετο ἀφήρπασε, σκιά μηδενικά, ἀνωφελῆς ἐνεργ. 1160-4 δέμας ἔξ οὔ ἔχει ἀπομείνει ἡ σποδός, πεμφθεις κελεύθους εἰς Φωκίδα ἢ εἰς Μυκ., δῆτα ναί, μάλιστα, ἐν ἐμφ. ἐπαναλ. μᾶς λέξεως, κασιγνητον κάρα περίφρ. (ἡ κεφαλὴ ὡς τὸ σπουδαιότατον ἀντὶ τοῦ ὅλου) ἀγαπητὴ ἀδελφέ. 1165-70 στέγος κύτος, τὴν (οὔσαν) μηδέν, εἰς τὸ μηδέν εἰς δ

ἀνήκουσιν οἱ νεκροί, *ἄνω* ἐν τῷ ἄνω κόσμῳ, *τῶν Ἰσων* τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, πόθων., συνεμεριζόμενη τὰ πάντα με σέ, *μὴ ἀπολείπεσθαι* χωρίζεσθαι, νὰ εἶμαι ἠγωνιμένη καὶ ἐν τῷ τάφῳ. 1171-3 *φρόνει* ἔχε το ὑπ' ὄψει, παρενθ., *τοῦτο* τὸ θανεῖν, νοούμενον ἐκ τοῦ *θνητός*, *ἡμῖν* ποιητ. αἴτ.. 1174-83 *ποῖ λόγων ἔλθω* ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς νὰ ἀρχίσω ἐν τῇ τελείᾳ ἀμηχανία μου, *πρὸς τί* πρὸς ποῖον σκοπόν, *κυρεῖς εἰπῶν* εἶπας, *εἶδος* μορφῆ, *ἧ τόδε τὸ εἶδος* (τὸ ὁποῖον ἔχω ἐνώπιόν μου) ἐστὶ σὸν (κτγρ), τὸ κλεινὸν Ἡλ. εἶδος (ἐπεξ.), *καὶ* καὶ μάλιστα, *ἄρα* χάριν τοῦ μέτρου ἀντὶ *ἄρα, ταλαίνης* συμφορᾶς, *ἀμφ' ἐμοὶ* ἔξ αἰτίας ἐμοῦ, *ἐφθαρμένον* κακουχημένον, βασανισμένον, *ἀτίμως* οἰκτρῶς, *ἀθέως* ἀσεβῶς, *δυσφημῶ* ἐλεεινολογῶ: αἱ λέξεις αὗται τῆς κακομοιριᾶς δὲν ἀπευθύνονται, ὡς ἔξενε, ὑπὸ σοῦ πρὸς ἄλλην ἢ., *τροφῆ* δίαιτα, ὑπαρξίς, ζωή, *ὧδ' ἐπισκοπῶν* (ἐμὲ) τόσον λεπτομερῶς περιεργαζόμενος ἐμέ, *ὡς* ἐπιφ. εἰς ποῖον βαθμὸν λοιπόν., *ἐν τῷ* (ὄργ.) *τῶν εἰρημένων* (ἐμοὶ) ἐκ ποίας φράσεώς μου, *τοῦτο* ὅτι οὐδὲν ἴδεις τῶν σῶν κακῶν, (διέγγων τοῦτο) *ὄρων*, *ἐμπρέπουσαν* 664 διακρινόμενῃ ἀπὸ τὰς πολλὰς συμφορᾶς. 1188-92 *παῦρος* (paucus, paucus, paulus) ὀλίγος, *ἐχθρὸς* ἀπεχθής, (γίγνεται ἔτ' ἐχθίῳ) *ὀθούνεκα* διότι, *σύντροφός εἰμι* συζῶ, *τοῖς τοῦ* (ἐρ.) τοῖς φονεῦσι τίνος, *ἐκσημαίνω* δηλῶ: λέγεις τοῦτο φέρουσα ποίαν ἀπόδειξιν; ἦ: πόθεν προῆλθεν τοῦτο τὸ κακόν, περὶ οὗ ὁμιλεῖς, *τοῖς πατρὸς* ἀποκρ. εἰς τὴν α' ἐρώτ., πρβλ. 391. 1193-6 *τίς ἀνάγκη βροτῶν* τίς βροτῶν ἀναγκάζων σε, *προτρέπει τῆδε* ὠθεῖ εἰς τοῦτο, ἀναγκάζει εἰς τὸ βία δουλεύειν, (ὁ ἀναγκάζων) *καλεῖται μ., οὐδὲν ἐξισοῖ* οὐδὲν πρᾶττει ἀνάλογον πρὸς τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς, δὲν εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς (ἢ ἀμτβ. οὐδόλως ὁμοιάζει.), *χερσὶ* διὰ βιαιοπραγιῶν, καταχειρισμοῦ, *λύμη βίου* με ἀναξιοπρεπῆ δίαιταν (με περιορισμὸν τῆς τροφῆς). 1197-8 *ὁ ἐπαρήξων* εἰς τοιοῦτος, ὅστις θὰ ἠδύνατο νά, *σὺ προύθηκας* (τοῦτον) σποδόν. 1199-203 *ποτέ* ὄψε ποτε, *τὸ τῶνδε* (ἢ στάσις αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς, αἱ διαθέσεις) αἶδε. 1204-10 *οὐχ ἀμαρτήση* οὐ ἐπιθυμεῖς, τεύξη τοῦ ποθομένου, *ἐξαιροῦμαι* ἀφαιρῶ, *ἑάσειν* (σοι τόδ' ἄγγος), *τάλαινα σέθεν* αἴτ., ἐπεξ. διὰ τοῦ *εἰ στερήσομαι*. 1211-23 *εὐφημα φώνει* εὐφήμει, *οὐ πρὸς δίκης* ἀδίκως, ἄνευ λόγου, *οὐ σοι προσήκει* δὲν δικαιῶσαι, *προσφωνεῖν* αὐτὸν τήνδε φάτιν (*θανόντα*), *οὕτως ἀτιμός εἰμι* τόσον ὀλίγα δικαιώματα ἔχω ἐπὶ τοῦ, *ἄτιμος οὐδενὸς* ἀρτ. ἐπὶ παντὸς τὰ δικαιώματά σου παραμένουν ἀκέραια, *τοῦτο* ἡ σορός, *οὐ σὸν* οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει με σέ, *ἀλλ' ἐμόν* (εἶπερ γ' Ὁ.), *ἡσκημένον* ἔχει φιλοτεχνηθῆ, βαπτισθῆ ὡς τοιοῦτον ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τῶν (πλαστῶν) λόγων πρὸς τὸ θεαθῆναι, *μοῦ* εἰς τὸ *σφρα-*

γίδα πατρός πατρικὴν σφραγίδα, σαφῆ βέβαια καὶ ἀσφαλῆ. 1224·6 φῶς ὡς παρ' ἡμῖν: φῶς μου, *συμμαρτυρῶ* συνεπιβεβιαῶ (σοι), *ἄλλοθεν* παρ' ἀγγέλων, *πύθη* ζητήσης πληροφορίας περὶ ἐμοῦ, ὡς ἵνα, τὰ λοιπὰ τοῦ λοιποῦ, *ἔχοις* (με). 1227·31 *μηχαναῖσι* κατὰ τὴν πλαστὴν εἶδησιν τοῦ Παιδ., *μηχαναῖς* διὰ δόλου τοῦ Ὁρ., *συμποραὶ* εὐτυχεῖς περιπέτειαι, *γεγηθὸς δάκρυον* ὑπαλλ. δάκρυα χαρᾶς.

1098-231. 1104 κοινόπουν διότι μετ' αὐτοῦ ἦσαν καὶ ὁ Πυλάδης καὶ δύο δοῦλοι. **1139 λουτροῖς** ὁ νεκρὸς ἐλούετο καὶ ἠδύρεπιζέτο (σήμερον πλύνεται δι' οἴνου). **1208 γενείου** τὸ ἄπτεσθαι τούτου σημεῖον ἰκεσίας Ὁμ. Α 501. **1223** Τὴν σφραγίδα εἶχε δώσει ἡ Ἡλ. εἰς τὸν Ὁρ. κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν πρὸς ἀσφαλῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγνώρισιν.—*Διὰ τί ὁ Ὁρ. δὲν παρῆλθε συγχρόνως μετὰ τοῦ Παιδ. κομίζων τὴν κάλην;* διὰ τίνος παρόδου παρέχεται ὁ Ὁρ. καὶ μετὰ τίνων ἄλλων; *πῶς τηρεῖ τὸ ἀναληφθὲν πλαστὸν προσωπεῖον;* ἐκ τίνων ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχει πρὸ ἑαυτοῦ τὴν Ἡλ.; *τίνα χρόνον θὰ εἶχεν ὀρίσει διὰ τὴν ἀποκάλυψιν εἰς τὴν Ἡλ. κατὰ τὸ σχέδιον (τοῦ δόλου);* τί κατηνάγκασεν αὐτὸν εἰς τὴν πρόωρον ἀναγνώρισιν; *τὸ ὅτι κατόπιν τόσων σπαραξικαρδίων θρήνων τῆς Ἡλ. παρατείνει τὴν ἀναγνώρισιν πῶς ἐξηγεῖται τοῦτο;* τίνες λέξεις τοῦ Ὁρ. ἀνατινάσσουν τὴν σύγγυον ἀπὸ τοῦ χωρικοῦ Ἡλ.; *πῶς λαμβάνει καὶ κρατεῖ τὴν σορὸν;* τί θρηνεῖ ἐν τῷ ἀδελφῷ; *τί εἴχεται ἐν τέλει καὶ διὰ τί;* τί ἐπιτείνει ἔτι μᾶλλον τὴν συμπάθειαν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἡλ.; *καὶ ὅμως καὶ ἡμεῖς τί ἔχομεν πάθει;* ποῖα τις ἢ τέχνη τοῦ Σ.; *ὄθεν τί ποιθοῦμεν ἰσχυρῶς μετὰ τὴν σκηρὴν ταύτην;* διὰ τί οἱ ἐνδιάμεσοι λόγοι τοῦ Χ. 1171; *διὰ τί ὁ Ὁρ. δὲν προβαίνει εἰς ταχεῖαν ἀποκάλυψιν παρὰ τὴν ὀδύνην αὐτοῦ;* διὰ τίνων μέσων μνησκύεται ὁ διάλογος πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως; *ἐχρειάζετο οὐσιαστικῶς ὁ δακτύλιος διὰ τὴν ἀποκάλυψιν;* πῶς καλεῖται αὕτη ἐν τῇ τραγωδίᾳ; *ἔχει συνεπειὰς διὰ τὴν προᾶξιν;* τίνα ὄψιν θὰ ἐνεφάνιζε τὸ θέατρον κατὰ τὸν θρηγὸν τῆς Ἡλ. καὶ κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν; *γνωρίζετε τὰ κατὰ τὸν Πῶλον;* διὰ τί οἱ ς. 1220·2 *κατανέμονται* εἰς δύο πρόσωπα; *πῶς λέγονται τὰ ἡμισίχια;* διὰ τί ἡ Ἡλ. δεικνύει τὸν Ὁρ. εἰς τὸν Χ., ἐν ᾧ ὁ Χ. καὶ εἶδε καὶ ἤκουσε τὰ τῆς σκηρῆς ἐν λεπτομερείᾳ; *χωρῖα τραγ. εἰρωνείας.*

1232-5 γοναὶ τέκνον, *σωμάτων* τοῦ Ἀγ. ὃ βλαστὲ προσφιλεστάτου πατρός, *ἀρτίως* τῶρα τέλος πάντων (μετὰ μακρὰν ἐναγώνιον προσδοκίαν), *ἐχρηζέτε* (ἐφευρεῖν, ἰδεῖν), ἢ ἀναφ. πρότ. καὶ εἰς τὸ ἐφηγῆτε κ. εἰς τὸ εἶδετε. **1236-42 πρόσμενε** ἕως ἂν κατὰ νοῦν τὸ πᾶν ἀποβῆ, *ἀδμήτα* (δάμνημι) παρθένος, *ἀξιώσω* θὰ

γοναί... = γονή (βλ. ἀδμήτα) ἐπισημαστικῶς ἀναφέρεται ἐπὶ τῆς ἀξιώσεως (Καὶ βλ. 1236-42)
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κρίνω ἄξιον ἔμμαντῆς, θά καταδεχθῶ, **τόδε** ἔπεξ. διὰ τοῦ περισσόν
 ἄχθος τὸ ἀχρηστον ἄχθος ἀρούρης τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι πάν-
 τοτε διατρίβουσιν ἐντὸς τοῦ οἴκου (καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀπόλεμοι),
τόδε μὲν 61. **1243-50 μὲν δὴ** 105, **Ἄρης** μάχιμον πνεῦμα,
πειραθεῖσα λαβοῦσα πικρὰν πείραν τούτου, **ὄτιοιτοτοῖ** 195, **ἐπέ-**
βαλες (μνεῖαν) ὑπέμνησας, **οἶον** ἔφφ ἄμέτερον κακόν, ἔπεξ. διὰ τῶν
 ἀνέφελον (νέφος (λήθης) ὁ σκοτεινὸς πέπλος τῆς λήθης) μὴ δυνάμε-
 νον νὰ καλυφθῆ, ἀπροκάλυπτον, **καταλύσιμον** τὸ δυνάμενον νὰ κα-
 ταλυθῆ, ἐπανορθωθῆ, οὐκ ἀνεξάλειπτον, ἀνεπανόρθωτον, **λησόμε-**
νον παθ., οὐ λ. ἀλησιμόνητον. **1251-6 καὶ ταῦτα** (ἄμέτερον κα-
 κόν, τὸς συμφορὰς ἡμῶν τῶν δύο), **παρουσία** τὰ παρόντα, **ὅταν π.**
φράξῃ ὅταν ἐπιτρέπῃ, καλῆ ἡμᾶς ὁ καιρὸς, ὅταν παρῶν ὁ καιρὸς
 ὑποδεικνύῃ ἡμῖν τοῦτο, **ἔργων τῶνδε** τῶν κακουργιῶν, περὶ ὧν
 ὁμιλεῖς τώρα, **ὁ πᾶς παρῶν χρόνος** πᾶσα στιγμή, ἣτις εἶναι ἐκά-
 στοτε παροῦσα εἰς ἐμέ, πᾶσα ὥρα καὶ στιγμή, **πρέποι ἂν ἐμοὶ** ἤθε-
 λεν εἶσθαι δι' ἐμέ κατάλληλος, **δίκα** δικαίως, **ἐννέπειν** τάδε (τὰ ἔργα)
 1252: ἡ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ. ἐν τῷ παντί, τῷ παντί (ἐμοὶ) πα-
 ρόντι χρόνῳ **πρέποι ἂν μοι δίκα ἐννέπειν τάδε, ἐλεύθερον στόμα**
 παρησίαν. **1257-63 τοιγαροῦν** τοιγάρ, **σῶξου** πρόσχε μὴ χά-
 σης, **τόδε** τὸ ἐλεύθερον στόμα, **οὐ** (ὄπου) **μῆ*** **σι καιρὸς** παρακαί-
 ρως, **λέγω μακρὰν** (ῥῆσιν) μακρολογῶ, **μεταβάλλομαι τί τινος** ἀν-
 ταλλάσσων τι πρὸς ἄλλο τι λαμβάνω αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ μου: τίς
 λοιπὸν μετὰ τὴν ἰδικὴν σου ἐμφάνισιν θά ἔστεργεν ἐν τῇ θέσει μου
 (ὦδε) νάντικαταστήσῃ τοὺς λόγους διὰ τῆς σιγῆς ὡς ἀναλόγου ἀξίας
 ἀγαθοῦ, **ἀφράστως** κατὰ τρόπον ἀσύλληπτον εἰς τὸν ἀνθρώπινον
 νοῦν. **1264-70 ἔτι ὑπερέτερον** (χάριν), **ἢ πάρος χάρις** ἢ χαρὰ
 ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ὁρ., **εἰ** ἔαν πράγματι, **πορίζω** πέμπω, **τίθημι**
 τίθεμαι, θεωρῶ, **δαιμόνιον** θεῖον δάκτυλον. **1271-80 νικωμένην**
 αἶτ. τὸ λίαν σε ἠδονῆ νικᾶσθαι, **χρόνῳ μακρῷ** μετὰ μακρὸν χρόνον,
ἐπαξιῶ εὐρίσκω ὀρθὸν καὶ δίκαιον καὶ ἀποφασίζω, **φανῆναι** ἐλθεῖν,
ὦδε φανῆναι, ἀφράστως κ. ἀέλπτως, **ιδῶν** αἶτ., **πολύπονος** πολυβα-
 σανισμένος, εἰς τοῦτο τὸ ὦδε ὅπως μὲ βλέπεις, **μῆ τί με** διακοπεῖσα
 συνεχίζει ἐν 1276, **ἠδονὰν προσώπων** τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σὲ
 βλέπω, **μεθίεμαι** ἀπέχω, χωρίζομαι; **μὴ ἀποστερήσης με ἠδονὰν**
τῶν σῶν προσώπων μεθέσθαι (ὥστε μεθέσθαι αὐτὴν-ῆς), **ἢ κάρτα** βε-
 βαιότατα, **καὶ ἄλλοισι** ἀποστεροῦσί σε τὴν τῶν ἐμῶν προσώπων ἠδονήν,
ιδῶν ὑποθ., **ξυναινεῖς** (μὴ ἀποστερεῖν με...), **τί μὴν οὐ** διὰ τί ὄχι; ναί.
1281-7 ὦ φίλ(αι), ἔκλυον τὴν αὐδὴν (τὴν ἀγγελίαν περὶ τοῦ
 θανάτου τοῦ Ὁρ.), ἦν ἐγὼ οὐδ' ἤλπισα (κλύειν ἄν): τὴν ὁποῖαν ἐγὼ
 οὐδὲ κἂν ἐφαντάσθην ποτὲ ὅτι θά ἦτο δυνατὸν νὰ ἀκούσω, **ὀργῇ** ἢ

(κατὰ τῶν θεῶν) ἐξέγερσις, **ἀναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ** κτηρ. ἐκ παραλ. συνεκράτησα τὴν ἐξέγερσίν μου χωρὶς νὰ ὀμιλήσω καὶ χωρὶς νὰ φωνάξω· **ἔχω** σέ (χειροπιαστόν), **οὐδ' ἐν κακοῖς** καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος δέν. **1288-92 τὰ περισεύοντα τῶν λ.** τοὺς περιττοὺς λόγους, **δίδασκε** ὡς μήτηρ (ἔστι) κακὴ, (τὰ μὲν) **ἀντλεῖ** ἀφ' ἐνός μὲν ἐκμυζᾷ, **ἐκχεῖ** σπαταλᾷ, **μάτην** ἀσκόπως, **λόγος** ἢ πολυλογία, **ἐξείργω** κλείω τὴν θύραν, ὑποσκελίζω, **καιρὸν χρόνου** τὴν ἐπικαιρὸν πρὸς δρᾶσιν στιγμήν. **1293-5 σήμαινε** δεῖξόν μοι, **ἃ ἀρμόσει..** ὅ,τι θὰ εἶναι πρόσφορον, χρήσιμον εἰς ἐμέ, **ὄπου** πῶς, ἐπεξ. τοῦ ἄ., **φανέντες ἢ κεκρυμμένοι** φανερὰ ἢ κρυφά, διὰ φανερᾶς ἐπιθέσεως ἢ ἐξ ἐνέδρας, **τῇ νῦν ὀδῶ** ὄργ. μὲ τὴν σημερινήν μας ἐπιχείρησιν. **1296-300 οὕτω** (πρᾶττε), **ὄπως** ἐκ τοῦ ὁποίου τρόπου, **ἐπιγνώσεται σε φ. π.** νὰ μὴ σέ ἐννοήσῃ ἀπὸ τὸ γελαστόν πρόσωπόν σου, **νῶν** ὄργ. κ. Πυλ., **ἐπελθόντων** γεν. ἀπὸλ. χρόν., **ὡς ἐπ' ἀτῆ** ὡς ἐὰν εἶχε συμβῆ τὸ δυστύχημα, **μάτην** 63. **1301-6 καὶ τοῦμόν ἔσται τῆδε** καὶ ἡ ἰδική μου στάσις θὰ εἶναι τοιαύτη, **ὄπως καὶ σοὶ φιλον** ὄπως ἀρέσκει καὶ εἰς σέ, **πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς** (οὐδ' ἐμαυτῆς), ἔπει τὰς ἡδονάς, **ὡς ἐκτησάμην, πρὸς σοῦ ἔλαβον, καὶ οὐκ ἂν δεξάμην** αὐτὴ μέγα κέρδος εὐρεῖν καὶ βραχὺ λυπήσασά σε ἐὰν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐπρόκειτο νὰ σέ λυπήσω, **1305** διότι τότε, ἐὰν σέ ἐλύπουν, δέν ἠθέλον ἐξυπηρετήσῃ (χρησιμοποιεῖσῃ) τὴν παροῦσαν εὐτυχίαν. **1306-9 ἄλλ' οἶσθα..** ἀπόκρ. 1293., **κλύων** μανθάνων τῶρα παρ' ἐμοῦ, **τάνθ' ἐνδε** τὰ ἐνταῦθα. **1309-17 ἦν** ἀλλὰ ταύτην πρόλ., **ὡς ὄψεται** μήπως ἴδῃ, **κάρᾳ** πρόσωπον, **ἐντέτηκε** ἔχει λυώσει καὶ κολλήσει μέσα μου, **κάπελ** καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς, **ἦτις 187, μῆ τῆδ' ὀδῶ** μὲ τὸν ἕνα καὶ μόνον δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔκαμες ἕως ἐδῶ, **ἀσκοπα** 864 ἀφράστως 1261, ἀκατανόητα, ἀνυπολόγιστα, ἀσύλληπτα εἰς τὸν νοῦν, **τέρας** ὑπερφυσ. φαινόμενον, θαῦμα, **ὄρᾳν** (αὐτὸν τὸν πατέρα). **1318-21** **ὅτε 38, τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὀδὸν** μᾶς ἔχεις ἔλθει κατόπιν ἐνός τόσον εὐοίωνου ταξειδίου, **ἀρχε** ὀδηγεῖ ὄπως θέλεις, **ὡς αἴτ., μόνῃ** εἰ μόνῃ ἐλελείμην, **οὐκ ἂν δυοῖν** ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου, **καλῶς** ἐντίμως. **1322-5 ἐπαινῶ** παραινῶ, συμβουλεύω, **ἐπήνεσα** ὁ ἄορ. (διότι μόλις ἠθέλησε τοῦτο, εὐθύς ἐπήνεσε καὶ κατόπιν ἀνεκοίνωσε) ἐπὶ κατεπειγούσης παρακλήσεως 668, **κλύω** (τινός) τῶν ἔνδον χωροῦντος (ἔνδοθεν), **ἐπ' ἐξὸδῶ** μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξέλθῃ, **ἀπωθοῦμαι** ἀποκρούω. **1326-30 πλεῖστα μῶρος** ἀνοητότατος, **τητῶμαι** 265, **παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κῆδομαι** οὐδὲως ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωὴν θεωρῶν αὐτὴν ὡς μηδέν, **ἐγγενῆς** ἔμφυτος, **ὅτε 38. 1331-4 ἐκύρουν φυλάσσω** ἐφύλασσαν, στα-

θμοί αἱ παραστάδες τῆς θύρας, ἡ θύρα, τοπ., **τὰ δρώμενα ὑμῶν**
 τὰ σχέδια ὑμῶν, **ὑμῖν ἦθ.**, **προϊόμεναι εὐλάβειαν** ποιοῦμαι πρό-
 νοιαν, **τῶνδε** ὥστε νὰ μὴ συμβῆ τοῦτο. **1335-8 ἡ σὺν χαρᾷ**
βοῇ οἱ ἀλαλαγοὶ τῆς χαρᾶς, **ἐν τοῖς τοιούτοις** ζητήμασι, **τὸ μέλλειν**
 ἢ βραδύτης, ἢ ἀναβλητικότης, **ἀκμή 22, ἀπηλλάχθαι** (τοῦ μέλλειν,
 τῶν λόγων) νὰ ἔχετε τελειώσει. **1339-45 τάντεῦθεν** τὰ κατόπιν,
 τὰ περαιτέρω, **εἰσιόντι** χρον., **ὑπάρχει** ἔχει (τεθῆ καλὸν θεμέλιον)
 ἐξασφαλισθῆ, **ὡς εἶοικε** φυσικά, **ἐνθάδ' ὦν** ὅτι θεωρεῖσαι ὑπὸ τῶν
 ἐδῶ ἐνοικούντων, **ἐν τούτοις** ἐν μέσῳ τῆς ἀγγελίας ταύτης, ἥτις
 διαδίδεται περὶ αὐτούς, **τίνες λόγοι** τί λέγουσι, **τελουμένων** (τῶν
 ἔργων) ὅταν εὐρισκώμεθα ἐν αὐτῇ τῇ ἐκτελέσει, **ὡς δὲ νῦν ἔχει**.
 ὅπως δὲ τώρα εὐρίσκονται τὰ πράγματα ἐκείνων, ὅλα εἶναι ὥραϊα
 καὶ δι' ἐκείνους καὶ δι' ἡμᾶς, καὶ αὐτὰ ἀκόμη ὅσα δὲν εἶναι ὥραϊα
 δι' αὐτούς (οἱ ἀλαλαγοὶ τῆς Κλ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὁρ., ὁ δόλος).
1346-53 οὐχὶ ξυνῆς δὲν τὸν καταλαμβάνεις ποῖος εἶναι, δὲν τὸν
 γνωρίζεις, **οὐδέ γ' ἐς θ.** **φέρω** οὐδὲ τὸν βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου,
 τὸν βάλλει ὁ νοῦς μου, ὁ οὐδὲ ἐπιδ. εἰς τὸ ἔλασσον, (ἐκείνον) **οὐ χε-**
ροῖν (ὄργ.) **ὑπεξεπέμφθην** (κρύφα) **σῆ προσημῖα** (χάρις εἰς τὴν ἰδι-
 κήν σου πρόνοιαν), **πέδον** τὸ τέρμα τῆς κινήσεως, **κεῖνος** κτηρ.,
προσηῦρον εὐρον πλησίον μου (πλὴν ἑμαυτῆς) ὡς βοηθούς, πρβλ.
προσλαμβάνω, πιστὸν κτηρ., **ἐλέγχω** ἀνακρίνω. **1354-63 μόνος**
 (ὦν) κτηρ. **ὦ σύ, δε ἐγένον μόνος σωτήρ,** **πόνοι** βιάσασα, **ἔχων** ἐνεστ.
 κ. πρκ. ὅς εἶχες καὶ ἔχεις, παρέχων γλυκυτάτην ὑπηρεσίαν διὰ τῶν
 ποδῶν, **οὕτω πάλαι,** **ἐληθές με** ξυνῶν (μοι), **ἔφαινες** (ξυνῶν, σαυ-
 τὸν ξυνόντα) καὶ δὲν ἐφανερώνεσο, **λόγοι** ἢ ψευδῆς ἀγγελία, **ἔχων**
 φέρων ἐνδ., **ἔργα** πραγματικότητα. **1364-71 ἴσαι** ἰσάριθμοι,
τοὺς ἐν μέσῳ λόγους τὰς διηγήσεις περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῷ με-
 ταξὺ τῆς φυγῆς καὶ τῆς ἐπανόδου ὑμῶν, τὸν λόγον τοῦ δόλου καὶ τὰς
 λεπτομερείας τοῦ σχεδίου· τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀπομακρυνθεῖσαν ἐπα-
 ναλαμβάνει διὰ τοῦ ταῦτα, **σαφῆ** κτηρ., ἢ ἀπόκρ. εἰς 1355 πῶς ἤλ-
 θες, **σφῶν** Ὁρ. κ. Πυλ., **ἐπέχω** μέλλω, χρονοτριβῶ, **φροντίζετε**
 λάβετε τὰ μέτρα σας, ἐτοιμάσθητε νὰ, **τούτοις** τῇ Κλ. καὶ ὅσοι ἄλ-
 λοι εἶναι ἐντός, **τὲ-καὶ** οὐ μόνον· ἀλλὰ καί, **ἄλλοισι** τῷ Αἰγ. καὶ τοῖς
 συνοδοῖς αὐτοῦ, **σοφωτέροις** ὡς ὠπλισμένοις καὶ ἐμπειροπολεμω-
 τέροις. **1372-5. 1372 τόδε** τὸ ἔργον (ὁ ἐκτελοῦμεν) οὐκέτ' ἂν
 εἶη ἔργον μακρῶν λόγων (δὲν χρειάζεται ἀπεραντολογία), ἀλλ' ἔρ-
 γον ἂν εἶη χωρεῖν ἔσω (ἀλλὰ χρειάζεται νὰ . . .), **οὐδὲν** οὐδὲ κατ'
 ἐλάχιστον, **προσκυνῶ** ὡς παρ' ἡμῖν **προσκύσαντε** αἰτ. πτ. χρον., **ἔδος**
 ἄγαλμα. **1376-83 πολλὰ δὴ 520, προϊσταμαι** ἴσταμαι πρὸ τοῦ
 θεοῦ, ἱκετεύω, **λιπαρῆς** ἐπιμένων, ἀκούραστος, θερμῶς παρακαλῶν.

ἀφ' ὧν ἔχοιμι μετὰ τὰ ὀλίγα, τὰ ὁποῖα εἶχον, νῦν δὲ ἀντίθ. πρὸς τὸ πολλὰ δὴ, ἐξ οἶων ἔχω ἄνευ θυσίας, μόνον δι' ἐγκαρδίου εὐχῆς, διότι εἶναι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἔχω, προσπίτνω προσπίπτω, πρόσφρων ἐξ ὅλης καρδίας, ἐπιτίμια ἀμοιβή, πρόλ. : οἶά ἐστι τὰ ἐπιτίμια τῆς δυσσεβείας, ἃ δωροῦνται θεοί.

1232-383. 1239 τὰν Ἄρτεμιν αἱ παρθένοι ὠρκίζοντο εἰς τὴν παρθένον Ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἄγαλμα πρὸ τῶν ἀνακτόρων. **1369** οὔτις ἀνδρῶν ὁ Αἴγ. συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δορυφόρους. **1374** πατρῶα τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτῶν πρὸ τοῦ προπύλου τοῦ ἀνακτόρου καθωσιωμένα ἀγάλματα καὶ βωμοὶ τῶν θεῶν· ὡς θεοὶ τῆς εἰσόδου ἐτιμῶντο μάλιστα ὁ Ἀπόλλων Ἀγνυεύς, ὁ Ἐρμῆς καὶ ἡ προπυλαία ἢ προθυραία Ἐκάτη (θεοὶ προσταιήριοι).— Διὰ τί ὁ Ὅρ. δὲν ἐπιβάλλει δραστηκῶς χαλινὸν εἰς τὰς ἐκρήξεις τῆς χαρᾶς τῆς Ἥλ. ; εἶναι δίκαιαι αἱ μομφαὶ τοῦ Παιδ. ; διὰ τί ἡ Ἥλ. δὲν συγκρατεῖται ἐκ τῶν συστάσεων τοῦ Ὅρ. ; ἡγάπα τὸν ἀδελφὸν μόνον ὡς ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως ; τίνα (νέαν) θεμελιώδη γραμμὴν παρουσιάζει ἡδὴ τὸ ἦθος τῆς Ἥλ. ; τίνας λοιπὸν αἱ θεμελιώδεις ιδιότητες τοῦ ἦθους αὐτῆς ; ὁ Ὅρ. πρέπει νὰ φοβῆται ἐκ τῆς ἀχαλινώτου χαρᾶς αὐτῆς μὴ προδοθῶσιν ; τίνας ἄλλας ιδιότητας ἔχει ἡ Ἥλ. 1312 . . , 1323 . . ; διὰ τοῦ ἔξοιδα καὶ ταῦτα 1251 τί ζητεῖ ὁ Σ. ; πρβλ. καὶ 1289-91, 1308· τὸ τι. 1232-87 διὰ τί δὲν ἐποιήθη ὄλον ἐν ἰαμβ. τριμέτροις ; πῶς θὰ ἐξετελέσθη ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ ; διὰ τί ὁ Ὅρ. εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἥλ. ἀποκρίνεται διὰ τριμέτρων ; διὰ τί ἀπὸ 1288 . . ἐπανέρχονται οἱ τρίμετροι ; διὰ τίνος μέσου ὁ Ὅρ. δίδει σκόπιμον κατεύθυνσιν εἰς τὸν διάλογον ; ἡ ἀλύγιστος Ἥλ. εἰς τί προβαίνει ἐν 1318-21 ; ἔπρεπε νὰ ποιῆσῃ ὁ Σ. τὴν Ἥλ. ἐκθέτουσαν ἐκ νέου τὸ σχέδιόν της ; διὰ τίνος μέσου ὁ Σ. ἀποφεύγει τοῦτο ; διὰ τί ἐποίησε τὴν Κλ. μόνην ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ; τίς κυρίως ἐπαναφέρει τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὸ καθῆκον ; τίνα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Παιδ. ; τί σκοπεῖ ἡ δῆλωσις αὐτοῦ ὅτι ἐπὶ πολλὴν ὥραν προεφύλαττεν αὐτοὺς παραφυλάττων ἔνδοθεν τῶν ἀνακτόρων ; τίνα σκοπὸν πληροῖ ἡ σκηρὴ τῆς ἀναγνωρίσεως Ἥλ.— Παιδ. ; Τὸ (κατὰ τὸ πλεῖστον) διαλογικὸν μέρος τοῦ δράματος 1098-383, τὸ ἐπακολουθοῦν τὸ Β' Στάσιμον, πῶς θὰ κληθῆ ; πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηρὰς ὑποδιαιρεῖται ; διὰ τί εἶναι σπουδαιότατον ; τί ἀναμένομεν ἡδὴ διὰ τὴν προᾶξιν ;

1384-90 ἴδετε λέγουσι πρὸς ἀλλήλας, ὅπου ποῦ, προνέμεται προχωρεῖ ἐμπρὸς βόσκων, βαδίζει ἐμπρὸς ζητῶν θύματα, φυσῶν αἷμα κατὰ τὸ πνεῖν μένος, πῶρ . . , αἰμοδιψῆς καὶ ἐμπαθῆς, τὸ δυσ-

έριστον αίμα τήν θανάσιμον έκδίκησιν, καθ' ἧς μάτην (δυσ-) θά-
 γωνισθῶσιν οἱ κακοῦργοι, **ἀφυγκοὶ κ. αἱ Ἐρινύες**, τὰς ὁποίας οὐ-
 δὲν δύναται νά διαφύγη, **μετάδρομοι** αἱ τρέχουσαι κατά πόδας (κατά
 τὰ ἴχνη) τοῦ θηράματος (**μετέροχομαι** κολάζω, πρβλ. **μέτεισι** 477), τι-
 μωροί, **πανουργήματα** κακουργήματα, **ὑπόστεγοι δωμάτων** ὑπό-
 τήν στέγην τῶν δ., ὑπό τὰ δώματα κτγρ., **φρενῶν ὄνειρον** ὡς μία
 ἔννοια, εἰς ἣν τὸ **τοῦμόν** ὅτι ὄνειροπόλουν κατ' ἑμανήν, ἡ προαι-
 σθησις τῆς ψυχῆς μου, **οὐκ ἀμμενεῖ αἰωρούμενον** δὲν θά παρα-
 μείνη ἔκκρεμής, ἀνεκπλήρωτος, **μακρὰν** ἐπὶ μακρὸν χρόνον. **1391-7**
παράγεται ὀδηγεῖται ὁ Ὅρ. ὑπὸ τῶν Ἐριν. εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τοῦ
 ἐγκλήματος, **ἔνεροι** οἱ νεκροί (ὁ πατήρ), **ἄρωγός ἐν.** κτγρ., **δολιό-**
πους μὲ βῆμα, τὸ ὁποῖον κατευθύνει ὁ δόλος, ἄγνωστος, **ἐδώλια**
 ἡγεμον. καθέδρα, **ἀρχαιοπλοῦτα** τὰ ἀνέκαθεν πλούσια, **αἶμα** φονι-
 κὸν ξίφος, **σφέ** αἰτ. τῆς γ' προσ. προσωπ. ἄντων. γένους καὶ ἀριθ.
 κοινοῦ, Ὅρ., **πρὸς αὐτὸ τέρμα** κατ' εὐθείαν, ἀμέσως πρὸς τὸ τ.,
ἀμμένει βραδύνει, ἀναβάλλει: ἀμελλητί.

1384-97. 1388 κύνες αἱ Ἐρ. ὡς δίκην κυνῶν
 ἰχνηλατοῦσαι τὸν κακοῦργον. **1396 ἄγει** εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου
 ὡς **πομπάιος, ἡγεμόνιος, ἀγῆτωρ, διάκτορος** εἶναι ὁ χθόνιος Ἐρμῆς,
 ὃν καὶ ἡ Ἡλ. 111 ἐπεκαλέσθη· **δόλω** ὄθεν καὶ **δόλιος**. - Πόθεν λαμβά-
 νει ἀφορμὴν ὁ Χ. νὰ ἴσῃ **τὸ χορικόν**; τί φαντάζεται ἔδων; τί
 σκοπεῖ διὰ τῶν εἰκόνων; τίνας αἱ ἀρεταὶ τοῦ χορικοῦ; πῶς θά κληθῆ
 τὸ νέον χορικόν τὸ μετὰ τὸ Δ' Ἐπεισόδιον; ἐλευθέρα ἀπόδοσις αὐτοῦ.

1398-403 ἄνδρες οἱ ἄνδρες, **τελοῦσι μέλ., πρόσμενε** πρὸς τὴν
 κορυφαίαν, **πῶς δὴ** (ἔχει τὸ πρᾶγμα) τί νέα, **λέβητα** τὴν σορὸν τοῦ
 Ὅρ., **εἰς τάφον** πρὸς ταφήν, τῷ Ὅρ. κ. Πυλ., **ἐφέστατον** (αὐτῆ,
 Κλ.), **ἦξας ἄσσω.** **1404-16 φίλων Αἰγ., ἀνήκουστος** ἐκεῖνος, τὸν
 τὸν ὁποῖον δὲν ἀντέχει τις νὰ ἀκούσῃ, ὡς τὴν φωνὴν τοῦ φο-
 νεομένου, φρικώδης, **φρίσσω** ἀνατριχιάζω, **ἰδού** ἄκουε! **μάλ' αὔ**
 πάλιν καὶ πάλιν, **θροεῖ** φωνάζει μεγαλοφώνως, **ᾠκτίρετο** εὐρι-
 σκεν οἶκτον, **γενεὰ** δυναστεία, **καθαμερία** (ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐν-
 ταῦθα:) κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἡ πληρουμένη σήμερον, **φθίνει**
 μτβ. ἀποτελειώνει, **διπλὴν** (πληγὴν), **μάλ' αὔθις** 1410, **εἰ γὰρ** ἔλεγες
 τὸ ὦμοι καὶ τῷ Αἰγίσθω ὁμοῦ, εἰ γὰρ ἔλεγες: οἴμοι ἐμοὶ Αἰγίσθω θ'
 ὁμοῦ. **1417-21 τελοῦσι** ἀμτβτ. πραγματοποιιοῦνται, **ὑπαί** γὰς,
ὑπεξαιροῦσι παίρνουν κατὰ μυστηριώδη τρόπον τὸ αἶμα τῶν φο-
 νέων, **παλίρρυντον** κτγρ. ὥστε νὰ θέσῃ ὀπίσω, παίρνουν ὀπίσω τὸ αἷμα
 των, αἶμα ἀντὶ αἵματος. **1422-3 καὶ μὴν** 78, **θυγλή** κυρ. τὸ καίομενον
 τμήμα τοῦ θύματος, ἐνταῦθα: τὸ αἶμα τοῦ θύματος τοῦ Ἀρ., **οὐδ'**
ἔχω λέγειν ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ψέξω τὴν πρᾶξιν. **1424-8 πῶς**

1416. Ἡμ. ἀπόδοσις ἐν ἑμμενέει ἀμμενεῖ φράσις ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ
 1417. Ἡμ. ἀπόδοσις ἀμμενεῖ φράσις ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ
 1418. Ἡμ. ἀπόδοσις ἀμμενεῖ φράσις ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κρυεῖτε πῶς ἔχετε, τὰν δόμοισι ἀναφ. ὡς πρὸς τὰ κατ' οἶκον, ἐκφο-
 βοῦ ὡς μήπως, **λήμα** (λάω, λιλαιόμαι) ἢ (κακῆ) θέλησις, ἀλαζονεία,
 ἀτασθαλία. 1428-41 ἐκ προδήλου προδήλως, καθαρὰ, ὦ παῖ-
 -δες παιδιὰ, οὐκ ἄπορρον (εἴσιτε εἰς τοὺς δόμους), **εισορᾶτε** (ἰόντα),
 οὗτος νά, ἐφ' ἡμῖν κατ' ἐπάνω μας, κατ' εὐθείαν πρὸς ἡμᾶς (ὡς
 τυφλὸν κυνήγιον), **ἀντίθυρα** ὁ ἐντὸς τοῦ οἴκου χῶρος μεταξὺ τῆς
 ἔξωτ. καὶ ἔσωτ. θύρας, **βᾶτε κατ' ἄ.** τρυπώσατε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ,
 εὖ θέμενοι ἀφ' οὗ ἔτακτοποιήσατε τὰ προηγούμενα (τὸν φόνον τῆς
 Κλ.), ὡς πάλιν νῦν (εὖ θῆσθε) **τάδε** (τὸν φόνον τοῦ Αἰγ.), **τελοῦ-**
μεν μέλ., ἧ.. ὅτι σκέπτεσαι νὰ κάμης ἐπιτάχυνέ το, **καὶ δὴ** 558 καὶ
 ἰδοὺ ἀμέσως, **τὰνθένδε** τὰ ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ ἐμέ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ
 ἀπὸ ἐμέ, **μέλοιτο** 74, **ἐννέπειν** (σε) δι' ὧτὸς παῦρα ὡς ἠπίως, οἶον-
 -εἰ ἠπίως, τρόπον τινὰ μαλακά καὶ γλυκὰ λόγια, **δροῦση** εἰσορμήση,
 πέση μέσα, κρημιτισθῆ, χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ τι, **ἄ. δίκας** τῆς ἐκδική-
 -σεως, ὅστις τὸν ἀναμένει, **λαθραῖον** κτηρ. χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ προ-
 -αισθανθῆ. 1442-7 **κρίνω** (ἀνακρίνω) ἐρωτῶ, **τοὶ** ναί, **φράσαι ἄν**
 (καὶ ἐμοί), **κατειδυῖαν** αἴτ. 1448-51 **εἶην ἄν** (εἰ μὴ ἐξειδείην),
ἔξωθεν τῆς συμφ. ἔξω, ξένη, ἀδαής, τὸ χωρίον δίσσημον, **τὰ ἐμὰ**
φίλτατα τὰ φίλτατα ἐμοί (Ὁρ.), **καθανύτω** (δδόν, πλοῦν: φέρω εἰς
 πέρας,) καταίρω, καταίγομαι, **πρόξενος** ὁ ξενίζων τινὰ (καὶ ἀν-
 -τιπροσωπεύων αὐτόν), ἢ γεν. κατὰ τὸ **τυγχάνειν**: ἀλλὰ τὸ **καθανύ-**
τειν σημ. καὶ ἀνύτειν τι κατὰ τινος: τί ἄλλο λοιπὸν σημ. ἢ φράσις;
 1452-7 **ἐτητύμως** (ἔτυμος) ἀληθῶς, τὸ ὡς ἐπι., **οὐκ οὐ λόγφ**
μόνον οὐ μόνον λόγφ ἠγγεῖλαν θανόντα, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξαν: ἀλλ' ὁ ε.
 δίσσημος, **πάρεσι** Ὁρ. (δοτᾶ), **ἐμφανῆ μαθεῖν** νὰ τὸν ἴδωμεν διὰ τῶν
 ὀφθαλμῶν, **ἄζηλος θέα** θέαμα οἰκτρον, πολὺκλαυστον, δισήμωσ, **λέγω**
τινὰ χαιρεῖν ἀπευθύνω πρὸς τινὰ χαιρετισμόν, **οὐκ εἰωθότως εἰ-**
πάς με π. χ. παρὰ τὴν συνήθειάν σου μὲ ἐδεξιόθης μὲ πολὺ φιλό-
 -φρονας λόγους, μοὶ ἀνεκοίνωσας πολὺ χαροποῖον εἶδησιν, **χαιροῖς ἄν**
 λιτ. ἀντι προσκτ., **χαρτὰ** (ὄντα) πρόξενα χαρᾶς, δισήμωσ. 1458-65
σιγᾶν (πάντας) ἄνωγα, **ἀναδείκνυμι πύλας** ἀνοίγων τὰς πύλας δει-
 -κνύω, ὑποκ. σέ, **Ἀργεῖοι** οἱ κάτοικοι τῆς χώρας, τῶν ἀγρῶν, **Μυκη-**
ναῖοι οἱ τῆς πρωτεύουσας, **οἶραν** ὥστε νὰ βλέπωσι τὰ ἐντὸς (τὸν νε-
 -κρόν), **ἐξαίρομαι** παρασύρομαι εἰς ἔπαρσιν, **ἐλπῖσι τοῦδ' ἀνδρὸς**
 διότι ἐστήριζεν ἐλπίδας εἰς τοῦτον ἐδῶ, **στόμιον** τὸ σιδήριον τοῦ χα-
 -λινοῦ τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου, χαλινός, **φῶφ φρέ-**
νας βάλλω μυαλά, ἔρχομαι εἰς θεογνωσίαν, **πρὸς βίαν** διὰ τῆς βίας,
προστυχῶν ἐμοῦ κ. εὐρῶν ἐν ἐμοί τὸν σωφρονιστήν, τὸν διδάσκα-
 -λόν του, **καὶ δὴ** 558, **τελεῖται** ἐνεστ., **τάπ' ἐμοῦ** ὅτι ἔχει νὰ γίνῃ
 ἀπ' ἐμέ 1436, δισήμωσ, **νοῦν ἔσχον** φρένας ἔφουσα, **συμφέρω-ομαι**

1451. υπ. ἀνύσσειν με ἐντὸς τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν ἐξελίξομαι: μετατόπιση ἐκ δδουτικῆς
 κρημιτισθῆ μέλ. ὡς παραίωσθαι ἀφ᾽ ἡμῶν ἀφ᾽ ἡμῶν (ἀφ᾽ ἡμῶν)

ὁμοφρονῶ, πειθαρχῶ, δισήμ. 1466·71 **φάσμα** θέαμα (τὸ πῶμα τοῦ Ὁρ., ὅθεν *πεπτωκός*), **οὐ φθόνου ἄνευ** ἐκ φθόνου τῶν θεῶν (φθονησάντων τὸν Ὁρ. διὰ τὰς πολλὰς του ἀρετὰς καὶ ἐπιτυχίας), **νέμεσις** θεία δίκη: ἀλλ' ἐὰν ἐπαπειλεῖται θεία δίκη καθ' ὅσον εἶπον, ἐὰν εἶπον μέγαλον λόγον περὶ τῶν θεῶν, **οὐ λέγω ἀνακαλῶ, χαλῶ** σηκῶνω, **τὸ συγγενὲς** ὁ συγγενής, **βαστάζω** (πιάνω μὲ τὴν χεῖρα καὶ) σηκῶνω, **ταῦτα** τὸ λείψανον, **προσηγορῶ** προσαγορεύω, τὰ ἀπρμφ. ἐπεξ. τοῦ *τόδε*. 1472·8 **σὺ δὲ** πρὸς τὴν Ἡλ., **κάλει μοι χαρ., ἀρκύστατον** ἄρκυς, δίκτυον θηρευτικόν, ἐνέδρα, **αἰσθάνη** πάλαι, *αἰσθάνη* **οὐνεκα** ὅτι, **ἀνταυδῶ** ὁμιλῶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον: ὅτι ὁμιλεῖς μὲ ζωντανούς, **ἴσα θανοῦσιν** ὡς ἐὰν ἦσαν νεκροί: ὅτι ζῶσιν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους σὺ θεωρεῖς νεκρούς, **τοῦπος** τὴν ἐννοίαν τῶν λόγων σου, **οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ** πάντως, **καὶ** καὶ λοιπόν, **ὦν** ἐνδ., **ἐσφάλλου πάλαι** ἠπατάσο ἐπὶ τόσην ὥραν, εἶγες κλειστὰ τὰ στραβὰ σου. 1482·90 **πάρης** ἐπίτρεψον, **κἂν σμικρὸν** εἶη δ' ἂν τοῦτο καὶ σμικρὸν, **κἂν σμικρὸν ἀρκοίη μοι** εἰπεῖν, εἰ παρείης, ὀλίγα τοῦλάχιστον, **πέρα λέγειν** νὰ λέγῃ περισσότερα, **κακὰ** κακία, **φέρω** προσπορίζω, **χρόνος** τοῦ μηκύνειν τοὺς λόγους, ἢ ἀναβολή, **ὁ βροτῶν** σὺν κακοῖς· μεμειγμένων (γεν. διαιρ.) μέλλον θνήσκειν τί κέρδος τοῦ χρόνου φέροι ἂν (ἡμῖν): τί κέρδος ἦθελε προσπορίσει εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῦ θανάτου εἰς ἄνθρωπος, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀποθάνῃ, ἂν ἀνήκει εἰς τοὺς βροτούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γηράσει ἐν ἁμαρτίαις, **ταφεῖς** νεκροθάπται, **κύνες** καὶ ὄρνεα, **ἀποπιος ἡμῶν** μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἢ γεν. διὰ τὴν πρόθ., **τόδε** ὁ ταχύς θάνατος καὶ ἡ αἰσχρὰ ταφή, **λυτήριον** 447. 149·16 **λόγων** (πέρι), **ψυχὴ** ζωή, **πρόχειρος** ἐτοιμος, **τάσσε** ἐπίτασσε, πρβλ. *ταγός*, **ἀμὸν** 279, **ἐν ταυτῷ** ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. 1497·500 **πᾶσ' ἀνάγκη** ἀπόλυτος ἀνάγκη, **τά τ' ὄντα καὶ μ.** πάντα, **τὰ γοῦν** σὰ (ὄψεται ἦδε ἢ στέγη), **ἄκρος μάντις** ἄριστος μ., τὸ ἰδεῶδες μάντεως, **πατρῶαν** κτηρ. ἢ τέχνη, ἐφ' ἣ ἐκόμπασας, οὐ πατρῶα ἦν, δὲν τὴν εἶχεν ὁ πατήρ σου, ὅστις ἀνύποπιος ἔπεσεν εἰς τὰ δίκτυά μας. 1501·7 **ἡ ὁδὸς** (τοῦ θανάτου) **βραδύνεται** ἐπιβραδύνεται, ἀποβαίνει ἀπὸ ἡμᾶς βραδεῖα, **ὕφηγοῦμαι** προηγοῦμαι, **ἢ** (φοβῆ) **μὴ φύγω σε, μὴ μὲν σὺν** δὲν φοβοῦμαι αὐτὸ ἀλλὰ μᾶλλον μήπως, **καθ' ἡδονὴν** κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου. 1493·4 **φυλάττω** ἐπιφυλάττω, **τοῦτο** τὸ θανεῖν, τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον, **χρῆν δέ.** ἔπρεπε δὲ ἢ τιμωρία αὐτῆ, ὁ θάνατος (*κτείνειν*), νὰ πλήττῃ εὐθὺς μετὰ τὴν κακὴν πράξιν πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ παραβαίῃ τοὺς νόμους, **τὸ πανοῦργον** οἱ κακοῦργοι: διότι τότε οἱ κ. δὲν θὰ ἦσαν πολλοί. 1508·10 **ὦ σπέρμ' Ἄ.** πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς, **ὡς** ἐπιφ., **ἐξῆλθες οὐ'** ἐλευθερίας βαδίζον τὴν ἀτραπὸν τῆς ἐλευθερίας ἐξῆλθες (ἀπηλλάγης τῶν δεινῶν (τῆς κακοδρομίας)), **μόλις** μόλις καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου, μετὰ πολλὰ παθήματά σου, **τελεωθὲν**

φθάσαν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων, ἀποκατασταθὲν τελείως εἰς τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν, τῇ νῦν ὁρμῇ διὰ τοῦ σημερινοῦ τολμηροῦ πραξικοπήματος.

1398-510. 1401 λέβητα κοσμεῖ ἡ τεφροδόχος κάλλιπ τῶν ἐν τῇ ξένη ἀποθανόντων, ἐστεμμένη διὰ στεφάνου καὶ ταινιῶν, προετίθειτο πρὸ τῆς ταφῆς ἐπὶ κλίνης, κεκοσμημένης διὰ φύλλων. **1402** ἤξας διότι ἡ ἀπώλεια καὶ 1' ἠδύνατο νὰ ἔχη βαρείας συνεπειάς. **1444** Τὰς λεπτομερείας θὰ εἶχε μάθει παρὰ τῆς Κλ. δι' ἀγγέλων. **1459** Μυκῆνη ἡ πόλις, Ἄργος ἡ χώρα. **1489** ἄπυτον ἡμῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν ὁ Αἴγισθος καὶ ἡ Κλ. ἐτάφησαν ἔξω τῶν τειχῶν τῆς ἀκροπόλεως Πaus. II 16,7, ἢ ὁ Αἴγ. ἔμεινεν ἄταφος, σπαραχθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρνέων, ἐκάς ἄστεις Ὅμ. γ 258-60. - Ἡ Ἥλ. πρὸς τίνα σκοπὸν εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα; διὰ πόσους λόγους πρέπει νὰ ἐξέλθῃ μὴ παραμένουσα ἐν τῇ μητροκτονίᾳ; ἐν τίνι στάσει πρέπει νὰ φαντασθῶμεν αὐτὴν παραμένουσαν ἐν τῇ ὄρχ.; ἀναπαράσιαις τῶν ἐν τῷ οἴκῳ 1404-16' ἐὰν ἡ Ἥλ. ἀναγνωρίζῃ τίνος εἶναι ἡ βοή 1406-1410, διὰ τί λέγει βοᾷ τις; ἐν τίνι τόνῳ φωνῆς λέγει τοῦτο; διὰ τί ἐρωτᾷ τὸν Χ. οὐκ' ἀκούει; ὦ φίλοι; διὰ τί κοιόπιν ἀπευθύνεται εὐθὺς πρὸς τὴν Κλ. 1411-2; τί προκαλεῖ τὸ ἀπαισίον τῆς Ἥλ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν; τίνα τὰ ἐλαφροντικά; μετὰ τὴν προᾶξιν τίς εἶναι ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτῆς καὶ ποῦ κυρίως ἐκδηλοῦται αὐτῆ; ὁ Ὅρ. αἰσθάνεται ἐνδοιασμόν τινα ἐπὶ τῇ μητροκτονίᾳ; διὰ τί; διὰ τί ἐν τῇ τιμωρίᾳ ἐπεμβαίνει ἡ Ἥλ. 1411, 1415, 1483.; πόθεν παρέρχεται ὁ Αἴγ. καὶ μετὰ τίνος συνοδείας; πῶς ἠθογραφεῖται ὑπὸ τοῦ Σ. ἐν τῷ δράματι; τίς ἡ εὐθὺνῆ αὐτοῦ καὶ τίνα στοιχεῖα χρησιμοποιεῖ ὁ Σ. πρὸς ἐπιδεινώσιν αὐτῆς; ἐπειδὴ ὁ ὑποκριτὴς ὁ ὑποδύμενος τὴν Κλ. ὑποδύεται ἤδη τὸν Ὅρ., τί θὰ εἶχε χρησιμοποιήσει ὁ Σ. ὡς πῶμα τῆς Κλ.; ἄμ' ἀποκαλύψας τὴν πλεκτάνην ποῶς τις ἐμφανίζεται ὁ Αἴγ.; διὰ τί ὁ Σ. γελοιοποιεῖ αὐτὸν ἐν τέλει; διὰ τί δὲν περιγράφει καὶ τούτου τὸ τέλος; διὰ τί προέταξε τοῦ φόνου τοῦ Αἴγ. τὴν μητροκτονίαν; διὰ τί τὰ τραγικὰ δὲν ἐτελέσθησαν ἐν τῇ ὄρχῃ; διὰ τί ὁ Σ. δὲν ἐχρησιμοποίησε δοῦλον (Ἐξάγγελον) πρὸς ἀνακοίνωσιν ἔξω τῶν λεπτομερειῶν τῶν φόνων; τίς ἡ ψυχ. διάθεσις τοῦ Χ.; λέγων τοὺς σ. 1508-10 ἐν ἀναισθητικῷ ὄνθμῳ τί κάμνει; ὅθεν πῶς θὰ ὀνομασθῇ τὸ τμ. 1398-510; τίς ἡ σπονδαίωτις αὐτοῦ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηρῶν ἀποτελεῖται; τίς σκηρὴ εἶναι ἰσχυροτέρα εἰς συναίσθημα, πῶς καλεῖται καὶ τίνας ἄλλας ὁμοίας ἢ ἀναλόγους ἔχει ἡ τραγωδία; διὰ τί ἡ τραγωδία ἐπιγράφεται Ἠλέκτρα; τίς ἡ κυρία ἰδέα αὐτῆς; πῶς διαρθροῦται ἡ προᾶξις; τίνας αἱ κάλλοναι καὶ τίνας αἱ κηλίδες τῆς τραγωδίας; τί ἐχρησιμοποίησεν ὁ Σ., ἵνα κολάσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ μαρὸν;

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Οι μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰποκτήσωσι τὸ πολύτιμον καὶ ζηλευτὸν ὄπλον νὰ γράφωσιν ὠραίας ἐκθέσεις ἄς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ χρησιμοτάτου βιβλίου.

- 1925
- A'. τεῦχος. **Εὐθυμογραφήματα** (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν) Δρ. 5.00
- B'. τεῦχος. **Περὶ τὴν Πατρίδα** (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν) » 5.00
- Γ'. τεῦχος. **Λεύκωμα Σχολικῶν ἑορτῶν** (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν) » 5.00
- Ἡ Ἑκθεσις τῶν **θερινῶν ἐξετάσεων** (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν) » 1.50
- Ὁλὴ ἡ σειρά τιμᾶται μετὰ τῶν ταχυδρ. » 16.00

Τὰ τεύχη ταῦτα ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἡ διεύθυνσις : Κύριον **Δ. Γουδῆν**, Γυμνασιάρχον.
Εἰς Ἀθήνας. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 50.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Δ'. ΤΕΥΧΟΣ. ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ (Τὸ κάπνισμα—Ὁ ἀλκοολισμὸς—Ἡ Μουδική—Ἡ θανατικὴ ποινὴ—Ἡ φιλία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις—Ἡ ἀναγέννησις τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν—Ὁ δογματισμὸς—Ὁ Καρτέσιος—Ἡ Γερμανικὴ ἱστοριογραφία—Ἡ Χημεία—Ἡ Φυσικὴ—Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη—Ὁ πόλεμος κ.λπ.).